Co-funded by the European Union

INCLUSION AND DISABILITIES IN AND THROUGH SPORT

Report on activities implemented

Experimentation phase: training of teachers and sport coaches and implementation of activities in schools and clubs

English version

No. 101089892 – IDI4Sport – ERASMUS-SPORT-2022-SCP

Work Package 3 – Experimentation

D3.2 Report on activities implemented

Deliverable Title	Report on activities implemented
Work package Title	WP3 - Experimentation
Work package Number	3
Work package Lead	OCNM – Olympic Committee of North Macedonia
Author(s)	OCNM
Contributor(s)	All partners
Reviewer(s)	All partners
Dissemination level	PU
Project Number	101089892
Instrument	Erasmus+ Sport
Start date of Project	01/01/2023
Duration	36 months
Project coordinator	France Education international

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union. Neither the European Union nor the granting authority can be held responsible for them.

Table of content

INCLUSION AND DISABILITIES IN AND THROUGH SPORT 1
Report on activities implemented 1
About IDI4Sport project 4
Overview of the experimentation phase 5
Background Report on the Experimentation Phase 6
The report is structured into four distinct sections. 6
I. Methodology and protocol 7
Summary of Partner's Experience in Following the Protocol for the Experimentation Phase 8
II. Preparation phase 9
Summary of Partners' Feedback on implementing "Train the Trainers" Sessions 11
III. Experimentation phase 12
Challenges encountered 14
Lessons learned 15
IV. Future recommendations 17

About IDI4Sport project

IDI4Sport is a European project funded by the Erasmus+ Program of the European Commission. Coordinated by France Education international (FEI, France), it gathers 5 European countries and North Macedonia, an Erasmus+ Third associated country: the Portuguese Institute of Sport and Youth (IPDJ, Portugal), the University of Macedonia (UoM, Greece), the Olympic Committee of North Macedonia (OCNM, North Macedonia), the International Sports and Culture Association (ISCA, Denmark), the Institute "España se Mueve" (IEsM, Spain), the Institut national supérieur de formation et de recherche pour l'éducation inclusive (INSEI, France).

ID4Sport strives to develop sport participation of children with disabilities against the backdrop of the 2024 Olympic and Paralympic Games (OPG). It is designed to promote social inclusion; increase the participation of youngsters with disabilities aged 10-20 in sport activities within and outside schools and reduce the difficulties they face. It also seeks to create inclusive environments that promote equity and equality. The project specifically targets teachers, sports educators, students, and young people within and outside schools.

The project objectives are to:

- Help the formal and non-formal sectors to work together and promote collaboration between schools, youth workers, health professionals and sports organizations.
- Increase the participation of adults and young people in sport and improve their health and well-being.
- Improve the accessibility and attractiveness of health facilities for youngsters.
- To make young people aware that sport can foster teamwork, intercultural learning and a sense of responsibility.
- To develop a common sense of belonging to the European Union among young people.

The project was structured into five Work Packages (WPs). WP1 focused on Management and WP5 on Communication. The remaining three were at the core of the project: WP2 focused on developing the training pathway, WP3 on testing and experimenting with it, and WP4 on evaluating the results and impact.

Overview of the experimentation phase

This report outlines the experimentation phase (WP3), during which all project partners tested the newly developed training pathway aimed at integrating young people with disabilities into mainstream sports activities.

The experimentation phase was structured into four distinct and interconnected stages.

- The first stage focused on developing a comprehensive protocol and methodology to ensure a standardized approach across all participating partners and institutions. This phase established the foundational guidelines for how the experimentation would be conducted, outlining the criteria for participant selection, as well as the procedures for evaluation.
- The second stage involved the mapping and identification of educational institutions and sports clubs that would collaborate in the experimentation phase. Each partner organization worked to identify suitable schools and clubs that aligned with the project's goals and had the capacity to integrate young people with disabilities into mainstream sports activities. This phase was crucial for building partnerships and ensuring that the institutions selected were committed to fostering inclusivity.
- The third stage was the "Train the Trainers" workshops, where educational staff, including teachers and sports trainers, received training to equip them with the skills and knowledge needed to implement the designed training pathway. These workshops were essential in preparing staff to work effectively with the provided tools and to foster an inclusive environment for young people with disabilities.
- The final stage was the implementation phase, during which the training pathway was put into practice. Teachers and trainers applied what they had learned in the workshops, testing the pathway in real-world educational and sports settings. This phase was critical for evaluating the effectiveness of the training tools and identifying any challenges or areas for improvement.

The experimentation phase, conducted between April and July, followed a dual-approach model: one applied in elementary and secondary schools and the other in grassroots sports clubs. Each project partner selected two schools and two sports clubs, creating a diverse testing environment to thoroughly evaluate the effectiveness of the training pathway.

Work Package 3	Period	Participants
T1. Development of methodology and protocol	September 2023 - January 2024	All partners
T2. Participants mapping and recruitment	November 2023 - March 2024	All partners
T3. Conducting Train the Trainers	January - March 2024	All partners
T4. Implementation phase in schools and sport clubs	April - July 2024	All partners
T5. Report on activities	June - September 2024	All partners

Background Report on the Experimentation Phase

The report is structured into four distinct sections

- The first section details how partners aligned their protocols and methodologies for selecting educational institutions and staff during the experimentation phase. It outlines the criteria and processes used to ensure the effective involvement of institutions and personnel.
- The second section focuses on the preparation phase for testing the training pathway and good practices. This includes an overview of the workshops organized to train educational staff, including sessions designed as "Train the Trainers." These workshops were essential in equipping educators with the necessary skills and knowledge to effectively implement the training pathway.
- The third section addresses the practical implementation of the experimentation phase. It examines how the PET (Professional Education Teachers) and coaches applied the provided tools in real-world settings. This part of the report reflects on the challenges encountered and the lessons learned throughout the implementation process, offering insights into the effectiveness of the tools and the adaptation strategies used by the participants.

- The fourth part of the report focuses on providing strategic recommendations for the broader application and future use of the project's designed tools by sports organizations, both within Europe and beyond.

The purpose of this report is to share the collective knowledge, insights, and experiences gained during this phase. By highlighting the challenges faced, strategies employed, and lessons learned, we aim to provide valuable guidance that can be adapted and applied in other countries and contexts. Ultimately, this report seeks to contribute to the development of inclusive practices that ensure all young people, regardless of ability, can participate fully in sports.

I. Methodology and protocol

This section focuses on the development and alignment of the methodology and protocols used during the experimentation phase. It reflects the process of designing a framework for selecting educational institutions and staff, ensuring that the criteria and procedures are clearly defined and systematically applied. The developed protocol provided a guide to ensure that the training pathway aligns with project objectives while adapting to national contexts. It outlined the steps for recruiting participants, training teachers and sports trainers, and implementing the project in schools and sports clubs. It emphasized flexibility, allowing for adaptation to different facilities and local specificities, while ensuring consistency across partner countries. Key selection criteria for participating institutions included inclusive curricula, adequate infrastructure, staff commitment to training, and ongoing support for creating a fully inclusive environment for young people with disabilities.

The protocol for the experimentation phase served as a comprehensive guide to ensure that the training pathway aligns with project objectives and adapts to national contexts. It outlines the optimal conditions for recruitment, training, and implementation in schools and sports clubs, providing a flexible framework that accommodates various facilities and local specifics.

To enhance the effectiveness of the experimentation, the protocol included specific selection criteria such as:

- Inclusive curriculum (ensuring the curriculum supports students with disabilities and integrates the program effectively).
- Student population size (favoring institutions with a larger group of students with disabilities indicating a more established support system).
- Inclusive extracurricular activities (valuing schools or clubs with active participation of students with disabilities in sports).
- Training and resources (ensuring staff interest and support for inclusive education training).
- Parental and support (obtaining parental consent and support).
- Commitment to continuous Improvement (institutions should show a willingness to adapt and improve integration efforts).

- Infrastructure and accessibility (evaluating the physical accessibility for various disabilities).
- Legal compliance (ensuring adherence to disability rights and inclusion laws).

While the protocol was designed to offer guidance to partners, we made it flexible to accommodate the diverse contexts encountered across different European settings. Recognizing that adaptation may be necessary, this flexibility ensures that the protocol remains relevant and effective in various national and local environments.

Summary of Partner's Experience in Following the Protocol for the Experimentation Phase

- In Denmark, the experimentation phase followed a flexible protocol that required minimal adaptations to align with national educational and sports contexts. Schools, sports clubs, and educators were selected based on the established criteria, though involving regular sports clubs proved challenging due to their specialized structures for disability sports. To maximize impact, Denmark engaged the prominent non-formal educational institution Ollerup, which provided training and ran activities through its "Art of Sharing" initiative, extending its reach to various sports clubs across the country.
- In France, the protocol was adapted for the local context by incorporating local educational programs and selecting a variety of institutions, such as after-school centers and a circus school, to enhance relevance and application. Recruitment followed the developed protocol and methodology, focusing on diverse types of schools and inclusion practices. Priority was given to practical training, including hands-on sessions, concrete examples, and personalized support. A total of three schools and three clubs were involved, with two clubs continuing their experimentation into September.
- In Greece, the protocol was presented to educators and trainers as initially developed, addressing practical issues such as material shortages and parental consent. This allowed activities to be integrated into existing educational and sports programs. Schools and sports clubs were selected through convenience and snowball sampling, utilizing personal contacts and educational directorates. Selection criteria included responsiveness, availability, and interest, with participants being informed about the project’s goals, actions, and timelines.
- In Portugal, the protocol was adapted to align with the national educational program, legislation, and local contexts. The Portuguese Institute of Sport and Youth, in collaboration with the Cerebral Palsy Association of Almada Seixal, established close relationships with local schools and sports clubs to facilitate the experimentation phase. They contacted 3 schools and 1 sports club, held coordination meetings to explain the project's goals and tasks, and presented the training pathway and best

practices. This approach ensured the selection of enthusiastic educators and coaches, who were actively involved in the project.

- In Spain, the protocol was adapted primarily to address the real availability and interest of the involved clubs and schools. Due to difficulties in securing responses directly from institutions, ESM enlisted Federación Española Deportes Discapacidad Intelectual (FEDDI), an associated partner, to assist with recruitment. FEDDI helped by creating a document outlining the project's objectives and specifying the types of institutions needed for the experimentation phase.
- In North Macedonia, the protocol was meticulously adhered to, ensuring that the selection process for educational staff and institutions met all outlined criteria. This thorough approach facilitated robust participation from both formal educational settings and non-formal sectors, contributing to a well-rounded implementation of the project.

II. Preparation phase

This section highlights the efforts made to enhance the capabilities of educational staff engaged in the experimentation phase. It covers the training and support provided to ensure that educators are well-prepared to implement and evaluate the new methodologies and practices. This capacity building process includes tailored workshops, hands-on training sessions, and ongoing support to equip staff with the skills, knowledge, and confidence needed to effectively execute the experimental protocols and contribute to the project's success.

Table: Proposed guidelines for the "Train the Trainers" sessions

Category	Details
Understanding Frameworks	Theoretical Framework and insight into the theoretical, factual, and legal aspects of sports for people with disabilities, informed by international conventions and policies, especially within Europe and partner countries. Legal Framework to learn about the legal requirements and public policies affecting disability sports.
Practical Knowledge	Role of Sport to understand the significance of sports in improving the lives of individuals with disabilities. Sporting Activities to promote experimentation with diverse sporting activities adapted for people with disabilities.
Implementation skills	Inclusive Practices to learn both theoretical and practical aspects of implementing inclusive physical and sport activities. Resource Management to know about human and technical resources needed for inclusive sports.
Training Format	Duration: To conduct at least two training sessions, each lasting a minimum of two hours to cover both theoretical and practical content effectively. Delivery Mode: Training may be face-to-face or off-site, depending on partner organization preferences. Materials: Prepare comprehensive training materials, including manuals, presentations, and practical exercises, with clear distinctions between compulsory and optional activities.

Summary of Partners' Feedback on implementing "Train the Trainers" Sessions

- In Denmark, the Train the Trainers program was structured into three key phases: initial online meetings with each partner to introduce IDI4Sport and best practices, an international online meeting and national training sessions held at the start of the experimentation phase with ParaSport Denmark and HandiLeg. Participation included 3 teachers and 26 coaches in Ollerup, 2 teachers inFaaborgegnens Efterskole, and 1 teacher and 24 participants in Gerlev. The workshops combined theoretical and practical elements, covering best practices and hands-on activities, which participants found highly inspiring and valuable. The feedback highlighted the effectiveness of the training in improving knowledge and providing practical, actionable insights for inclusive sports practices.
- The training sessions for trainers in France were well-received, though participation was limited due to time constraints. Only two teachers coordinating ULIS attended all the sessions, while others followed remotely. The training was split into two parts: two theoretical sessions over two hours each, covering the IDI4Sport project, inclusion in sports, and methodologies for implementation, followed by two face-to-face sessions of three hours focusing on practical experimentation with inclusive sports like table tennis, CrossBoccia, Goalball and Tèque (adapted baseball). Teachers provided positive feedback, with their sports choices evolving to better meet the needs of their students.
- In Greece, a two-hour online meeting with 20 participants covered the project's philosophy, aims, and training pathway, linking them to national strategies on inclusion in sports for people with disabilities. Practical challenges and solutions were discussed, and additional individual sessions were held. Participants included educators from primary, special education schools, high schools, and clubs. The training workshop was divided into three phases to address logistical challenges. First, an online session introduced the training pathway to teachers and coaches. Then, specific modules were selected, and good practices were presented at each school and club. Lastly, teachers and coaches practiced these good methods before implementing them. A total of 6 teachers and 3 coaches participated. The second phase focused on theoretical training and presenting best practices, while the third phase involved practical training and experimentation to align with project goals.
- In Spain, around 20 institutions initially expressed interest in the project, but after an online meeting and follow-ups, only 5 confirmed participations. These included both educational institutions and sports clubs. The workshop aimed to explain the project materials and the implementation timeline, but scheduling conflicts and the geographic spread of participants made it difficult to hold a face-to-face meeting.
- In North Macedonia, two separate "Train the Trainers" workshops were conducted, one for Physical Education Teachers (PET) and the other for sports coaches. Each workshop consisted of two parts, with the practical, hands-on segment receiving more

focus as participants were eager to engage with and explore the best practice examples.

Table: Number of Participants in Train the Trainers by Country

Country	Teachers	Coaches/ Educators	Individualized session	Total Participants	Number planned
Greece	13	2	9	15	2 to 3 teachers in every school, sports club (144 to 216 teachers in total)
Portugal	6	3		9	
North Macedonia	3	3		6	
Denmark	6	26		32	
Spain	7			7	
France	9	7		16	
Total				85	

Experimentation phase

This section covers the implementation of diverse activities across various countries to test the effectiveness of the training pathway. It describes the range of activities conducted, the number of participants involved, and the different settings in which these activities took place. It also highlights the challenges faced, such as the need for specialized equipment and time constraints, as well as the lessons learned from these experiences. The purpose of this phase was to evaluate how well the training practices were integrated into real-world contexts and to gather insights for improving future implementations.

Timeline: experimentation phase of IDI4Sport

Experimentation phase from its implementation to its end by country

April – July 2024

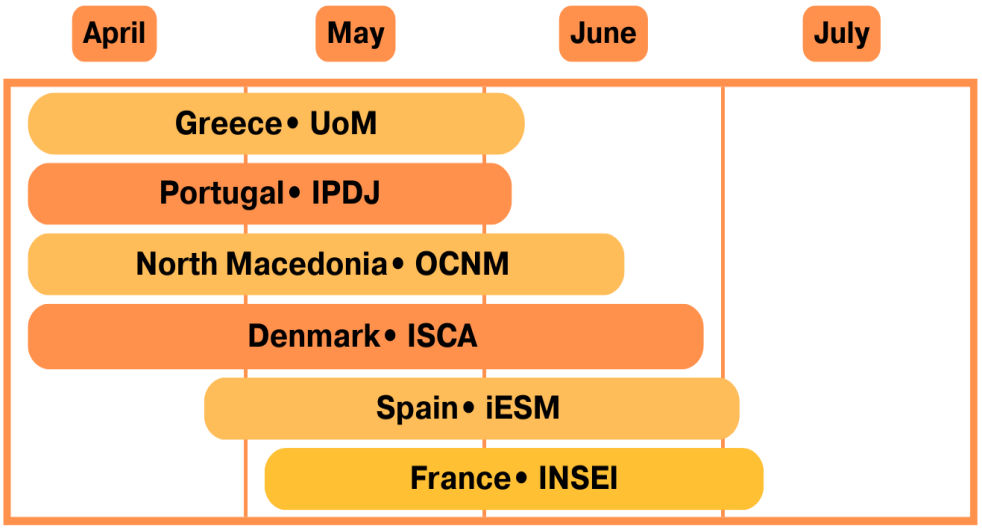

In the experimentation phase, various activities from the training pathway were implemented to evaluate its effectiveness. It can serve as a valuable resource for teachers and coaches seeking guidance and inspiration for implementing the training in their classes.

- In Denmark: students have positively engaged in IDI4Sport activities, and a large group of future sports coaches is being trained on disability awareness in sports, preparing them to teach grassroots sports activities to youth. Activities in Denmark included: sitting volleyball, wheelchair basketball, wheelchair dodgeball, Boccia, Goal Ball, and games designed to enhance sensory awareness and inclusion.
- In France: Seven practices were implemented, such as table tennis, inclusive volleyball, circus arts, and CrossBoccia, focusing on inclusive gameplay.
- In Greece: Twelve best practices were identified, including adapted ping pong, blind football, boccia, and goalball, highlighting various inclusive sports activities.
- In Portugal: Fourteen activities were tested across various schools, including boccia, wheelchair slalom, handbike, and blindness awareness activities.
- In Spain: Multiple activities were implemented, such as boccia, netball, goalball, and pickleball.
- In North Macedonia: Activities included sitting volleyball, blindness awareness games, swimming, and goalball.

Main indicators of the experimentation

Country	Number of schools and sport clubs	Number of teachers and coaches	Number of pupils
Greece - UoM	8	32	Around 300 - 400
Portugal - IPDJ	4	9	220
North Macedonia - OCNM	4	8	Around 100 - 120
Denmark - ISCA	5	42	275
Spain - iESM	5	4	Around 400
France - INSEI	6	16	Around 156

Challenges encountered

The experimentation and testing of the pathway represented the most complex stage of the project, taking place in various contexts. Given this complexity, it was anticipated that challenges would arise throughout the process. During the implementation phase, several significant challenges were identified, and corresponding mitigation strategies were employed.

- In Denmark, one significant challenge was the lack of specialized equipment, such as wheelchairs, which limited the activities to only a few classes per school. The schools had to rely on borrowing equipment from external sources like ParaSport, which constrained the program's reach and effectiveness. Additionally, the ambitious scope of the Training Pathway required extensive adaptation to meet the diverse needs of participants.

Mitigation strategy:

- To address the equipment shortage, schools collaborated with ParaSport and similar organizations to secure temporary access to the necessary equipment. Although this borrowing limited the number of classes involved, it enabled the program to proceed in the short term while longer-term solutions were explored.
- In France, delays in forming the training team and limited time for teacher training (May-June-early July) left both trainers and teachers feeling they had insufficient time to fully experiment with the practices. The busy end-of-year period compounded this challenge.

Mitigation Strategy**:**
The team adopted a flexible approach, adapting the training schedule and focusing on key practices, allowing teachers to engage meaningfully despite the time constraints.

- In Greece, participants primarily faced time constraints, equipment shortages, and, to a lesser extent, issues with institutional infrastructure. Some children also struggled to understand and follow the rules of new activities.

Mitigation Strategy:
To overcome these challenges, the program emphasized flexibility, allowing for adjustments in timing and simplifying activity instructions to help children better grasp the rules.

- In Portugal, the main challenges were the integration of the process into the annual activity plan and the short timeframe for execution, particularly in schools.

Mitigation Strategy:
The team addressed these issues by being flexible with scheduling and adapting the implementation to fit within the available time frame.

- In Spain, a significant challenge has been the loss of contact with Club Arganda and Club Triton, which has impacted collaboration and progress.

Mitigation Strategy:
The team planned to intensify efforts to re-establish communication with these clubs starting in September, aiming to restore collaboration and address any gaps caused by the communication issues.

- In North Macedonia, the team on the ground encountered a challenge with lack of equipment for activities that seem to be very attractive to the children in the classes.

Mitigation Strategy: The team reached out to the NOC that through its partnership with different stakeholders such as the Paralympic committee has managed to secure the equipment for the requested time.

Lessons learned

Several valuable lessons emerged from the experimentation phase.

- Involving ordinary sports clubs in inclusive sports can be challenging, given that many disability sports operate within specialized frameworks. This experience has

highlighted the importance of flexibility in project planning. By adapting our plans and making necessary adjustments, we have managed to bridge the gaps and foster collaboration between traditional and inclusive sports organizations.

Moreover, engaging with specialized clubs to facilitate smoother integration and remaining open to iterative improvements will better align projects with the needs of all participants.

- Raising awareness and engaging a diverse audience can be greatly enhanced by leveraging national or international sports events. This approach was effectively demonstrated during the Paris 2024 Games, where the project consortium organized a round table to showcase results and engage a wide range of participants. By capitalizing on the visibility of major events, we can reach broader audiences and amplify our impact.
- Teachers play a pivotal role in disseminating and implementing inclusive practices, and they must be equipped with both theoretical knowledge and practical training. The Greek practice "Everyone has the right to play," which includes watching an educational film, is a standout example of raising awareness of universal accessibility and diversity. An additional incentive could be offering a short-term contract to teachers, allowing them to receive an honorarium for their engagement and contributions. This recognition would further motivate and value their commitment to the initiative.
- It is important to allocate sufficient time and resources for schools and institutions to effectively adapt and implement inclusive practices. The experience underscored that providing ample planning time allows schools to integrate activities smoothly and at their own pace. Securing additional funding or partnerships to address equipment shortages can significantly alleviate resource constraints.
- To foster greater involvement, it’s beneficial to reach out to schools well in advance and offer clear incentives for participation. Providing flexible scheduling that aligns with their busy times and establishing long-term relationships can also make a significant difference. By demonstrating how initiatives align with school priorities and benefit students and communities, we can overcome resistance and encourage more enthusiastic participation.
- Certifying all educational staff who participated in the workshop and tested the pathway is an excellent way to recognize their contributions and provide them with national visibility. Such incentives are highly motivating and help keep staff engaged and committed. Offering similar recognition and rewards can significantly enhance staff dedication and enthusiasm for future initiatives.

III. Future recommendations

As we look ahead to future initiatives aimed at promoting inclusion and equal opportunities in sports, it is essential to reflect on the lessons learned from previous projects and consider how these experiences can shape improved strategies moving forward. This document summarizes key recommendations for local, national, and European-level implementation, as well as internal management practices. By adopting a long-term approach, emphasizing capacity building, securing resources, and fostering cross-border collaboration, future projects can better address the challenges faced and ensure sustainable, impactful outcomes for participants of all abilities.

- Long-Term and Strategic Planning

Future initiatives should adopt a long-term approach to ensure continuity and lasting impact. This includes allocating sufficient time for training (2-3 months), planning, and almost half a school year for implementation. Institutions need time to set priorities and plan ahead, which will enhance the success of inclusive initiatives.

- Capacity Building and Training

Emphasizing capacity building is key. Training programs should be developed in consultation with stakeholders on the ground to ensure relevance. Institutions should be given time and support to adjust to the new methodologies and tools, enabling smoother integration and implementation.

- Inclusive and Creative Activities

Projects should focus on creating inclusive activities that promote well-being and a sense of belonging for all. Using diverse experiences from different nationalities, as seen in Ollerup, can inspire deeper understanding and innovative practices across borders.

- Resource Allocation and Funding

Securing funding for necessary equipment and materials is crucial, as they contribute to the longevity of project outcomes. Proper resources support continued practice and inclusion.

- Monitoring and Data Collection

Incorporating modern technology, such as an app for daily documentation, could streamline data collection and provide real-time feedback, making project management more efficient.

- Pedagogy and Universal Design of Learning

Integrating the pedagogy of universal design of learning early in project planning is essential for maximizing inclusivity. This can help ensure the project caters to diverse needs and abilities from the outset.

- Cross-Country Exchanges and Collaboration

Future projects could benefit from teacher and student exchanges, fostering inclusion across borders. This would enhance collaboration and help develop shared knowledge and practices among participants from different countries.

- Improved Engagement with Schools and Clubs

Schools and clubs should be surveyed in advance to gauge their interest and capacity for participation. Establishing clearer guidelines and possibly mandatory participation could ensure better adherence to deadlines and project goals, especially with schools that are often independent and not supervised.

The experience gained from the IDI4Sport project shows that with careful planning, adequate resources, and inclusive strategies, it is possible to inspire greater involvement, foster a more inclusive environment, and create meaningful, lasting changes in both educational and sports settings.

Additionally, ongoing monitoring processes are in place to evaluate the effectiveness of these initiatives, gathering feedback from all stakeholders involved. A comprehensive report will be issued to provide insights and recommendations based on the data collected, ensuring that future efforts can build on the successes and address any challenges identified.

Co-funded by the European Union

IDI4SPORT

INCLUSION ET HANDICAP DANS ET PAR LE SPORT

Rapport sur les activités mises en œuvre

Phase d'expérimentation : formation des enseignants et coachs et sportifs et mise en œuvre des activités dans les écoles et clubs

Version française

No. 101089892 – IDI4Sport – ERASMUS-SPORT-2022-SCP

Lot de travail 3 – Expérimentation

D3.2 Rapport sur les activités mises en œuvre

Titre du livrable	Rapport sur les activités mises en œuvre
Titre du lot de travail	WP3 – Expérimentation
Numéro de lot de travail	3
Responsable du lot de travail	OCNM – Comité olympique de Macédoine du Nord
Auteur(s)	OCNM
Contributeur(s)	Tous les partenaires
Réviseur(s)	Tous les partenaires
Niveau de diffusion	PU
Numéro de projet	101089892
Instrument	Erasmus+ Sport
Date de début du projet	01/01/2023
Durée	36 mois
Coordonnateur de projet	France Éducation international

Financé par l'Union européenne. Les opinions et points de vue exprimés sont toutefois ceux des auteurs uniquement et ne reflètent pas nécessairement ceux de l'Union européenne. Ni l'Union européenne ni l'autorité qui a accordé la subvention ne peuvent en être tenus responsables.

Table des matières

INCLUSION ET HANDICAP DANS ET PAR LE SPORT 1
Rapport sur les activités mises en œuvre 1
À propos du projet IDI4Sport 4
Aperçu de la phase d'expérimentation 5
Rapport d'expérimentation 7
I. Méthodologie et protocole 7
Résumé de l'expérience du partenaire dans le suivi du protocole pour la phase d'expérimentation 8
II. Phase de préparation 10
Phase d'expérimentation 14
III. Recommandations futures 19

À propos du projet IDI4Sport

DI4Sport est un projet européen financé par le programme Erasmus+ de la Commission européenne. Coordonné par France Éducation international (FEI, France), il rassemble 5 pays européens et la Macédoine du Nord, pays tiers associé à Erasmus+ : l'Institut portugais du sport et de la jeunesse (IPDJ, Portugal), l' Université de Macédoine (UoM, Grèce), le Comité olympique de Macédoine du Nord (OCNM, Macédoine du Nord), l' Association internationale du sport et de la culture (ISCA, Danemark), l'Institut "España se Mueve " (IEsM , Espagne), l' Institut national supérieur de formation et de recherche pour l'éducation inclusive (INSEI, France).

IDI4Sport a pour objectif de développer la participation sportive des enfants en situation de handicap dans le contexte des Jeux Olympiques et Paralympiques de 2024. Il vise à promouvoir l'inclusion sociale, à accroître la participation des jeunes en situation de handicap âgés de 10 à 20 ans aux activités sportives au sein et en dehors des écoles et à réduire les difficultés auxquelles ils sont confrontés. Il vise également à créer des environnements inclusifs qui favorisent l'équité et l'égalité. Le projet s'adresse spécifiquement aux enseignants, aux éducateurs sportifs, aux étudiants et aux jeunes au sein et en dehors des écoles.

Les objectifs du projet sont les suivants :

- Aider les secteurs formel et non formel à travailler ensemble et promouvoir la collaboration entre les écoles, les animateurs de jeunesse, les professionnels de la santé et les organisations sportives.
- Accroître la participation des adultes et des jeunes au sport et améliorer leur santé et leur bien-être.
- Améliorer l'accessibilité et l'attractivité des structures de santé pour les jeunes.
- Sensibiliser les jeunes au fait que le sport peut favoriser le travail d'équipe, l'apprentissage interculturel et le sens des responsabilités.
- Développer un sentiment commun d'appartenance à l'Union européenne chez les jeunes.

Le projet a été structuré en cinq lots de travaux (WP). Le WP1 était axé sur le management et le WP5 sur la communication. Les trois autres étaient au cœur du projet : le WP2 était axé sur le développement du parcours de formation, le WP3 sur les tests et expérimentations et le WP4 sur l'évaluation des résultats et de l'impact.

Aperçu de la phase d'expérimentation

Ce rapport décrit la phase d'expérimentation (WP3), au cours de laquelle tous les partenaires du projet ont testé le nouveau parcours de formation développé visant à intégrer les jeunes en situation du handicap dans les activités sportives classiques.

La phase d'expérimentation a été structurée en quatre étapes distinctes et interconnectées.

- La première étape a consisté à élaborer un protocole et une méthodologie complets pour garantir une approche standardisée pour tous les partenaires et institutions participants. Cette phase a permis d'établir les lignes directrices fondamentales sur la manière dont l'expérimentation serait menée, en décrivant les critères de sélection des participants, ainsi que les procédures d'évaluation.
- La deuxième étape a consisté à recenser et à identifier les établissements d'enseignement et les clubs sportifs qui collaboreraient à la phase d'expérimentation. Chaque organisation partenaire a travaillé pour identifier les écoles et les clubs appropriés, en phase avec les objectifs du projet et ayant la capacité d'intégrer les jeunes handicapés dans les activités sportives classiques. Cette phase a été cruciale pour établir des partenariats et garantir que les institutions sélectionnées s'engagent à favoriser l'inclusion.
- La troisième étape a été celle des ateliers « Former les formateurs », au cours desquels le personnel éducatif, notamment les enseignants et les entraîneurs sportifs, a reçu une formation pour les doter des compétences et des connaissances nécessaires à la mise en œuvre du parcours de formation conçu. Ces ateliers ont été essentiels pour préparer le personnel à travailler efficacement avec les outils fournis et pour favoriser un environnement inclusif pour les jeunes handicapés.
- La dernière étape a été la phase de mise en œuvre, au cours de laquelle le parcours de formation a été mis en pratique. Les enseignants et les formateurs ont appliqué ce qu'ils avaient appris lors des ateliers, en testant le parcours dans des contextes éducatifs et sportifs réels. Cette phase a été essentielle pour évaluer l'efficacité des outils de formation et identifier les éventuels défis ou points à améliorer.

La phase d'expérimentation, menée entre avril et juillet, a suivi un modèle à double approche : l'une appliquée dans les écoles primaires et secondaires et l'autre dans les clubs sportifs de base. Chaque partenaire du projet a sélectionné deux écoles et deux clubs sportifs, créant ainsi un environnement de test diversifié pour évaluer en profondeur l'efficacité du parcours de formation.

Lot de travaux 3	Période	Participants
T1. Développement de la méthodologie et du protocole	Septembre 2023 - Janvier 2024	Tous les partenaires
T2. Cartographie et recrutement des participants	Novembre 2023 - Mars 2024	Tous les partenaires
T3. Réalisation de la formation des formateurs	Janvier - Mars 2024	Tous les partenaires
T4. Phase de mise en œuvre dans les écoles et les clubs sportifs	Avril - Juillet 2024	Tous les partenaires
T5. Rapport d'activités	Juin - Septembre 2024	Tous les partenaires

Rapport d'expérimentation

Le rapport est structuré en quatre sections distinctes.

- La première section détaille la manière dont les partenaires ont aligné leurs protocoles et méthodologies de sélection des établissements d'enseignement et du personnel pendant la phase d'expérimentation. Elle décrit les critères et les processus utilisés pour garantir la participation efficace des établissements et du personnel.
- La deuxième partie est consacrée à la phase de préparation à l'expérimentation du parcours de formation et aux bonnes pratiques. Elle comprend un aperçu des ateliers organisés pour former le personnel éducatif, notamment des sessions conçues sous le nom de « Formation des formateurs ». Ces ateliers ont été essentiels pour doter les éducateurs des compétences et des connaissances nécessaires pour mettre en œuvre efficacement le parcours de formation.
- La troisième partie aborde la mise en œuvre pratique de la phase d'expérimentation. Elle examine comment les enseignants et les coachs ont appliqué les outils fournis dans des situations réelles. Cette partie du rapport revient sur les défis rencontrés et les leçons apprises tout au long du processus de mise en œuvre, offrant un aperçu de l'efficacité des outils et des stratégies d'adaptation utilisées par les participants.
- La quatrième partie du rapport vise à fournir des recommandations stratégiques pour une application plus large et une utilisation future des outils conçus par le projet par les organisations sportives, tant en Europe qu'au-delà.

L'objectif de ce rapport est de partager les connaissances, les idées et les expériences collectives acquises au cours de cette phase. En mettant en évidence les défis rencontrés, les stratégies employées et les leçons apprises, nous souhaitons fournir des orientations précieuses qui peuvent être adaptées et appliquées dans d'autres pays et contextes. En fin de compte, ce rapport vise à contribuer au développement de pratiques inclusives qui garantissent que tous les jeunes, quelles que soient leurs capacités, puissent participer pleinement aux sports.

I. Méthodologie et protocole

Cette section porte sur le développement et la cohérence de la méthodologie et des protocoles utilisés pendant la phase d'expérimentation. Elle reflète le processus de conception d'un cadre de sélection des établissements d'enseignement et du personnel, en veillant à ce que les critères et les procédures soient clairement définis et systématiquement appliqués. Le protocole élaboré a fourni un guide pour garantir que le parcours de formation soit conforme aux objectifs du projet tout en s'adaptant aux contextes nationaux. Il a décrit les étapes de recrutement des participants, de formation des enseignants et des entraîneurs sportifs et de mise en œuvre du projet dans les écoles et les clubs sportifs. Il a mis l'accent sur la flexibilité, permettant l'adaptation aux différentes installations et aux spécificités locales, tout en

garantissant la cohérence entre les pays partenaires. Les principaux critères de sélection des établissements participants comprenaient : la présence de programmes d'études inclusifs, d'infrastructures adéquates, d'engagement du personnel dans la formation et de soutien continu à la création d'un environnement pleinement inclusif pour les jeunes en situation de handicap.

Le protocole de la phase d'expérimentation a servi de guide complet pour garantir que le parcours de formation soit conforme aux objectifs du projet et s'adapte aux contextes nationaux. Il décrit les conditions optimales de recrutement, de formation et de mise en œuvre dans les écoles et les clubs sportifs, en offrant un cadre flexible qui s'adapte aux différentes installations et aux spécificités locales.

Pour améliorer l'efficacité de l'expérimentation, le protocole comprenait des critères de sélection spécifiques tels que :

- Programme d'études inclusif (garantir que le programme d'études soutient les élèves en situation de handicap et intègre le programme de manière efficace),
- Taille de la population étudiante (favorisant les établissements avec un groupe plus important d'étudiants en situation de handicap indiquant un système de soutien mieux établi),
- Activités parascolaires inclusives (valorisation des écoles ou des clubs avec une participation active des élèves en situation de handicap aux sports),
- Formation et ressources (assurer l'intérêt et le soutien du personnel pour la formation à l'éducation inclusive),
- Parents et accompagnement (obtention du consentement et de l'accompagnement des parents),
- Engagement envers l'amélioration continue (les institutions doivent montrer une volonté de s'adapter et d'améliorer les efforts d'intégration),
- Infrastructures et accessibilité (évaluation de l'accessibilité physique pour divers handicaps) et
- Conformité légale (garantir le respect des droits des personnes en situation de handicap et des lois sur l'inclusion).

Bien que le protocole ait été conçu pour offrir des orientations aux partenaires, nous l'avons rendu flexible pour s'adapter aux divers contextes européens. Reconnaissant qu'une adaptation peut être nécessaire, cette flexibilité garantit que le protocole reste pertinent et efficace dans divers environnements nationaux et locaux.

Résumé de l'expérience du partenaire dans le suivi du protocole pour la phase d'expérimentation

- Au Danemark, la phase d'expérimentation a suivi un protocole flexible qui a nécessité des adaptations minimales pour s'adapter aux contextes éducatifs et sportifs nationaux. Les écoles, les clubs sportifs et les éducateurs ont été sélectionnés sur la base de critères établis, même si l'implication des clubs sportifs réguliers s'est avérée

difficile en raison de leurs structures spécialisées dans les sports pour personnes en situation de handicap. Pour maximiser l'impact, le Danemark a fait appel à l'éminente institution d'enseignement non formel Ollerup, qui a dispensé des formations et organisé des activités dans le cadre de son initiative « Art of Sharing », étendant sa portée à divers clubs sportifs à travers le pays.

- En France, le protocole a été adapté au contexte local en intégrant des programmes éducatifs locaux et en sélectionnant une variété d'institutions, telles que des centres périscolaires et une école de cirque, pour en améliorer la pertinence et l'application. Le recrutement a suivi le protocole et la méthodologie développés, en se concentrant sur divers types d'écoles et de pratiques d'inclusion. La priorité a été donnée à la formation pratique, comprenant des séances pratiques, des exemples concrets et un accompagnement personnalisé. Au total, trois écoles et trois clubs ont été impliqués, deux clubs poursuivant leur expérimentation en septembre.
- En Grèce, le protocole a été présenté aux éducateurs et aux formateurs tel qu'il avait été initialement élaboré, en abordant les questions pratiques telles que le manque de matériel et le consentement des parents. Cela a permis d'intégrer les activités aux programmes éducatifs et sportifs existants. Les écoles et les clubs sportifs ont été sélectionnés par échantillonnage de commodité et par échantillonnage boule de neige, en utilisant les contacts personnels et les directions éducatives. Les critères de sélection comprenaient la réactivité, la disponibilité et l'intérêt, les participants étant informés des objectifs, des actions et du calendrier du projet.
- Au Portugal, le protocole a été adapté pour s'aligner sur le programme éducatif national, la législation et les contextes locaux. L'Institut portugais du sport et de la jeunesse, en collaboration avec l'Association de paralysie cérébrale d'Almada Seixal , a établi des relations étroites avec les écoles et les clubs sportifs locaux pour faciliter la phase d'expérimentation. Ils ont contacté 3 écoles et 1 club sportif, organisé des réunions de coordination pour expliquer les objectifs et les tâches du projet et présenté le parcours de formation et les meilleures pratiques. Cette approche a permis de sélectionner des éducateurs et des entraîneurs enthousiastes, qui ont participé activement au projet.
- En Espagne, le protocole a été adapté principalement pour tenir compte de la disponibilité et de l'intérêt réels des clubs et écoles concernés. En raison des difficultés à obtenir des réponses directement des institutions, ESM a fait appel à la Federación Española de Deportes para personas con Discapacidad Intelectual (FEDDI), partenaire associé, pour aider au recrutement. FEDDI a aidé en créant un document décrivant les objectifs du projet et spécifiant les types d'institutions nécessaires pour la phase d'expérimentation.
- En Macédoine du Nord, le protocole a été scrupuleusement respecté, garantissant que le processus de sélection du personnel et des établissements éducatifs répondait à

tous les critères définis. Cette approche rigoureuse a facilité la participation des milieux éducatifs formels et non formels, contribuant ainsi à une mise en œuvre complète du projet.

II. Phase de préparation

Cette section met en évidence les efforts déployés pour renforcer les capacités du personnel éducatif engagé dans la phase d'expérimentation. Elle couvre la formation et le soutien fournis pour garantir que les éducateurs sont bien préparés à mettre en œuvre et à évaluer les nouvelles méthodologies et pratiques. Ce processus de renforcement des capacités comprend des ateliers sur mesure, des séances de formation pratique et un soutien continu pour doter le personnel des compétences, des connaissances et de la confiance nécessaires pour suivre efficacement les protocoles expérimentaux et contribuer au succès du projet.

Tableau : Lignes directrices proposées pour les sessions « Former les formateurs »

Catégorie	Détails
Comprendre les cadres	Cadre théorique et aperçu des aspects théoriques, factuels et juridiques du sport pour les personnes en situation de handicap, enrichis par les conventions et politiques internationales, notamment en Europe et dans les pays partenaires. Cadre juridique pour connaître les exigences légales et les politiques publiques affectant le sport pour personnes en situation de handicap.
Connaissances pratiques	Rôle du sport pour comprendre l'importance du sport dans l'amélioration de la vie des personnes en situation de handicap. Activités sportives pour favoriser l'expérimentation d'activités sportives diverses adaptées aux personnes en situation de handicap.
Compétences pour la mise en œuvre	Pratiques inclusives : apprendre les aspects théoriques et pratiques de la mise en œuvre d'activités physiques et sportives inclusives.

	Gestion des ressources pour connaître les ressources humaines et techniques nécessaires aux sports inclusifs.
Format de formation	Durée : Animer au moins deux sessions de formation, d'une durée minimale de deux heures chacune, afin de couvrir efficacement le contenu théorique et pratique. Format : La formation peut être en face à face ou hors site, selon les préférences de l'organisation partenaire. Matériel : Préparez des supports de formation complets, notamment des manuels, des présentations et des exercices pratiques, avec des distinctions claires entre les activités obligatoires et facultatives.

Résumé des retours des partenaires sur la mise en œuvre des sessions « Former les formateurs »

- Au Danemark, le programme Train the Trainers a été structuré en trois phases clés : des réunions initiales en ligne avec chaque partenaire pour présenter IDI4Sport et les meilleures pratiques, une réunion internationale en ligne et des séances de formation nationales organisées au début de la phase d'expérimentation avec ParaSport Denmark et HandiLeg. La participation comprenait 3 enseignants et 26 entraîneurs à Ollerup, 2 enseignants à Faaborgegnens Efterskole, 1 enseignant et 24 participants à Gerlev. Les ateliers combinaient des éléments théoriques et pratiques, couvrant les meilleures pratiques et des activités pratiques, que les participants ont trouvées très inspirantes et précieuses. Les commentaires ont souligné l'efficacité de la formation pour améliorer les connaissances et fournir des informations pratiques et exploitables pour des pratiques sportives inclusives.
- Les sessions de formation des formateurs en France ont été bien accueillies, même si la participation a été limitée en raison de contraintes de temps. Seuls deux enseignants coordonnateurs ULIS ont assisté à toutes les sessions, tandis que les autres ont suivi à distance. La formation a été divisée en deux parties : deux sessions théoriques de deux heures chacune, portant sur le projet IDI4Sport, l'inclusion dans le sport et les méthodologies de mise en œuvre, suivies de deux sessions en présentiel de trois heures axées sur l'expérimentation pratique de sports inclusifs comme le tennis de table, la CrossBoccia, le Goalball et la Thèque (baseball adapté). Les enseignants ont

fait des retours positifs, leurs choix sportifs évoluant pour mieux répondre aux besoins de leurs élèves.

- En Grèce, une réunion en ligne de deux heures avec 20 participants a permis de couvrir la philosophie, les objectifs et le parcours de formation du projet, en les reliant aux stratégies nationales sur l'inclusion dans le sport des personnes handicapées. Les défis et les solutions pratiques ont été discutés et des séances individuelles supplémentaires ont été organisées. Les participants comprenaient des éducateurs d'écoles primaires, d'écoles spécialisées, de lycées et de clubs. L'atelier de formation a été divisé en trois phases pour répondre aux défis logistiques. Tout d'abord, une session en ligne a présenté le parcours de formation aux enseignants et aux entraîneurs. Ensuite, des modules spécifiques ont été sélectionnés et de bonnes pratiques ont été présentées dans chaque école et club. Enfin, les enseignants et les entraîneurs ont pratiqué ces bonnes méthodes avant de les mettre en œuvre. Au total, 6 enseignants et 3 entraîneurs ont participé. La deuxième phase s'est concentrée sur la formation théorique et la présentation des meilleures pratiques, tandis que la troisième phase impliquait une formation pratique et une expérimentation pour s'aligner sur les objectifs du projet.
- En Espagne, une vingtaine d'institutions ont initialement manifesté leur intérêt pour le projet, mais après une réunion en ligne et des suivis, seules 5 ont confirmé leur participation. Il s'agissait à la fois d'établissements d'enseignement et de clubs sportifs. L'atelier avait pour objectif d'expliquer les éléments du projet et le calendrier de mise en œuvre, mais les conflits d'horaire et la dispersion géographique des participants ont rendu difficile la tenue d'une réunion en face à face.
- En Macédoine du Nord, deux ateliers distincts de « formation des formateurs » ont été organisés, l'un pour les professeurs d'éducation physique (PET) et l'autre pour les entraîneurs sportifs. Chaque atelier était composé de deux parties, la partie pratique étant davantage mise en avant, les participants étant désireux de s'engager et d'explorer les exemples de bonnes pratiques.

Tableau : Nombre de participants à la formation des formateurs par pays

Pays	Enseignants	Entraîneurs /éducateurs	Séance individualisée	Nombre total de participants	Nombre prévu
Grèce	13	2	9	15	2 à 3 enseignants dans chaque école, club sportif (144 à 216 enseignants au total)
Portugal	6	3		9	
Macédoine du Nord	3	3		6	
Danemark	6	26		32	
Espagne	7			7	
France	9	7		16	
Total				85	

Phase d'expérimentation

Cette section couvre la mise en œuvre de diverses activités dans différents pays pour tester l'efficacité du parcours de formation. Elle décrit la gamme des activités menées, le nombre de participants impliqués et les différents contextes dans lesquels ces activités ont eu lieu. Elle met également en évidence les défis rencontrés, tels que le besoin d'équipement spécialisé et les contraintes de temps, ainsi que les leçons tirées de ces expériences. L'objectif de cette phase était d'évaluer dans quelle mesure les pratiques de formation ont été intégrées dans des contextes réels et de recueillir des informations pour améliorer les mises en œuvre futures.

Chronologie : phase d'expérimentation de IDI4Sport
Phase d'expérimentation depuis sa mise en œuvre jusqu'à sa fin par pays
Avril – Juillet 2024

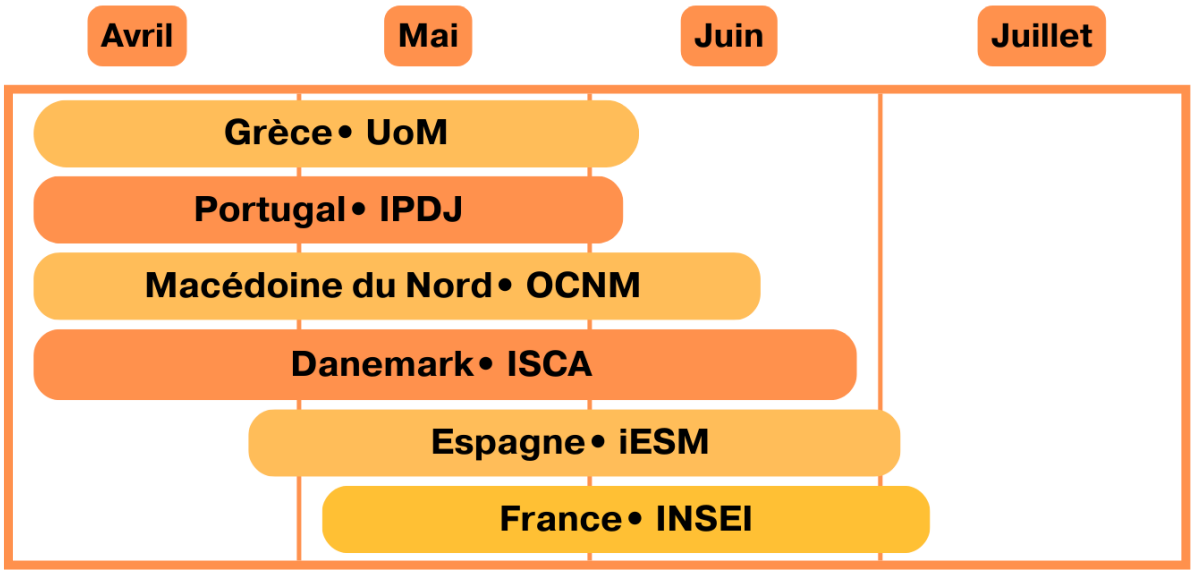

En phase d'expérimentation, diverses activités du parcours de formation ont été mises en œuvre pour évaluer son efficacité. Ce parcours peut servir de ressource précieuse pour les enseignants et les coachs en quête de conseils et d'inspiration pour mettre en œuvre la formation dans leurs classes.

- Au Danemark : les étudiants ont participé de manière positive aux activités d'IDI4Sport et un grand nombre de futurs entraîneurs sportifs sont formés à la sensibilisation au handicap dans le sport, les préparant à enseigner des activités sportives de base aux jeunes. Les activités au Danemark comprenaient : le volley-ball assis, le basket-ball en fauteuil roulant, le dodgeball en fauteuil roulant, la boccia, le goal ball et des jeux conçus pour améliorer la sensibilisation sensorielle et l'inclusion.
- En France : Sept pratiques ont été mises en œuvre, telles que le tennis de table, le volley-ball inclusif, les arts du cirque et la CrossBoccia, en mettant l'accent sur les stratégies inclusives.

- En Grèce : Douze bonnes pratiques ont été identifiées, dont le ping-pong adapté, le cécifoot, la boccia et le goalball, mettant en avant diverses activités sportives inclusives.
- Au Portugal : quatorze activités ont été testées dans différentes écoles, notamment la boccia, le slalom en fauteuil roulant, le handbike et des activités de sensibilisation à la cécité.
- En Espagne : de nombreuses activités ont été mises en œuvre, telles que la boccia, le netball, le goalball et le pickleball.
- En Macédoine du Nord : les activités comprenaient du volley-ball assis, des jeux de sensibilisation à la cécité, de la natation et du goalball.

Principaux indicateurs de l'expérimentation

Pays	Nombre d'écoles et de clubs sportifs	Nombre d'enseignants et d'entraîneurs	Nombre d'élèves
Grèce - UoM	8	32	Environ 300 - 400
Portugal - IPDJ	4	9	220
Macédoine du Nord - OCNM	4	8	Environ 100 - 120
Danemark - ISCA	5	42	275
Espagne - iESM	5	4	Environ 400
France - INSEI	6	16	Environ 156 élèves

Défis rencontrés

L'expérimentation du parcours de formation ont représenté l'étape la plus complexe du projet, se déroulant dans des contextes variés. Compte tenu de cette complexité, il était prévu que des défis surgiraient tout au long du processus. Au cours de la phase de mise en œuvre, plusieurs défis importants ont été identifiés et des stratégies d'atténuation correspondantes ont été employées.

- Au Danemark, l'un des principaux défis était le manque d'équipements spécialisés, comme les fauteuils roulants, ce qui limitait les activités à quelques classes par école. Les écoles devaient emprunter du matériel à des sources externes comme ParaSport, ce qui limitait la portée et l'efficacité du programme. De plus, la portée ambitieuse du parcours de formation a nécessité une adaptation approfondie pour répondre aux divers besoins des participants.

Stratégie d'atténuation :

- Pour remédier à la pénurie d'équipement, les écoles ont collaboré avec ParaSport et des organisations similaires pour obtenir un accès temporaire à l'équipement nécessaire. Bien que cet emprunt ait limité le nombre de classes concernées, il a permis au programme de se poursuivre à court terme pendant que des solutions à plus long terme étaient étudiées.
- En France, les retards dans la constitution de l'équipe de formation et le temps limité consacré à la formation des enseignants (mai-juin-début juillet) ont laissé aux formateurs et aux enseignants le sentiment de ne pas avoir suffisamment de temps pour expérimenter pleinement les pratiques. La période chargée de fin d'année a aggravé ce problème.

Stratégie d'atténuation **:**
L'équipe a adopté une approche flexible, adaptant le calendrier de formation et se concentrant sur les pratiques clés, permettant aux enseignants de s'engager de manière significative malgré les contraintes de temps.

- En Grèce, les participants ont été confrontés principalement à des contraintes de temps, à des pénuries de matériel et, dans une moindre mesure, à des problèmes d'infrastructures institutionnelles. Certains enfants ont également eu du mal à comprendre et à suivre les règles des nouvelles activités.

Stratégie d'atténuation :
Pour surmonter ces défis, le programme a mis l'accent sur la flexibilité, en permettant des ajustements de calendrier et en simplifiant les instructions d'activité pour aider les enfants à mieux comprendre les règles.

- Au Portugal, les principaux défis ont été l'intégration du processus dans le plan d'activité annuel et le court délai d'exécution, notamment dans les écoles.

Stratégie d'atténuation :
L'équipe a résolu ces problèmes en faisant preuve de souplesse dans la planification et en adaptant la mise en œuvre pour s'adapter au délai disponible.

- En Espagne, un défi majeur a été la perte de contact avec le Club Arganda et le Club Triton, ce qui a eu un impact sur la collaboration et les progrès.

Stratégie d'atténuation :
L'équipe a prévu d'intensifier ses efforts pour rétablir la communication avec ces clubs à partir de septembre, dans le but de rétablir la collaboration et de combler les lacunes causées par les problèmes de communication.

- En Macédoine du Nord, l'équipe sur le terrain a été confrontée au problème du manque d'équipements pour des activités qui semblent très attractives pour les enfants dans les classes.

Stratégie d'atténuation : L'équipe a contacté le CNO qui, grâce à son partenariat avec différentes parties prenantes telles que le comité paralympique, a réussi à obtenir l'équipement pour la période demandée.

Leçons apprises

Plusieurs enseignements précieux ont été tirés de la phase d'expérimentation.

- Impliquer des clubs sportifs ordinaires dans des sports inclusifs peut s'avérer difficile, étant donné que de nombreux sports pour personnes en situation de handicap se pratiquent dans des cadres spécialisés. Cette expérience a mis en évidence l'importance de la flexibilité dans la planification des projets. En adaptant nos plans et en procédant aux ajustements nécessaires, nous avons réussi à combler les écarts et à favoriser la collaboration entre les organisations sportives traditionnelles et inclusives.

  De plus, collaborer avec des clubs spécialisés pour faciliter une intégration plus fluide et rester ouvert aux améliorations itératives permettra de mieux aligner les projets sur les besoins de tous les participants.

- La sensibilisation et l'engagement d'un public diversifié peuvent être grandement améliorés en tirant parti d'événements sportifs nationaux ou internationaux. Cette approche a été efficacement démontrée lors des Jeux de Paris 2024, où le consortium du projet a organisé une table ronde pour présenter les résultats et mobiliser un large éventail de participants. En capitalisant sur la visibilité des grands événements, nous pouvons atteindre un public plus large et amplifier notre impact.

- Les enseignants jouent un rôle essentiel dans la diffusion et la mise en œuvre de pratiques inclusives. Ils doivent être dotés à la fois de connaissances théoriques et d'une formation pratique. La pratique grecque « Tout le monde a le droit de jouer », qui comprend le visionnage d'un film éducatif, est un exemple remarquable de sensibilisation à l'accessibilité universelle et à la diversité. Une mesure incitative supplémentaire pourrait être d'offrir un contrat à court terme aux enseignants, leur permettant de recevoir une rétribution pour leur engagement et leurs contributions. Cette reconnaissance motiverait et valoriserait davantage leur engagement envers l'initiative.

- Il est important d'allouer suffisamment de temps et de ressources aux écoles et aux institutions pour qu'elles puissent adapter et mettre en œuvre efficacement des pratiques inclusives. L'expérience a montré qu'un temps de planification suffisant permet aux écoles d'intégrer les activités en douceur et à leur propre rythme. L'obtention de financements ou de partenariats supplémentaires pour remédier aux pénuries d'équipements peut alléger considérablement les contraintes en matière de ressources.

- Pour favoriser une plus grande participation, il est utile de contacter les écoles suffisamment à l'avance et de leur proposer des mesures incitatives claires. Proposer

des horaires flexibles adaptés à leurs programmes et établir des relations à long terme peut également faire une différence significative. En montrant comment les initiatives s'alignent sur les priorités des écoles et profitent aux élèves et aux communautés, nous pouvons surmonter la résistance et encourager une participation plus enthousiaste.

- La certification de tous les personnels éducatifs ayant participé à l'atelier et testé le parcours est un excellent moyen de reconnaître leurs contributions et de leur donner une visibilité nationale. De telles incitations sont très motivantes et contribuent à maintenir l'engagement et la motivation du personnel. Offrir une reconnaissance et des récompenses similaires peut considérablement renforcer le dévouement et l'enthousiasme du personnel pour les initiatives futures.

III. Recommandations futures

Alors que nous envisageons de futures initiatives visant à promouvoir l'inclusion et l'égalité des chances dans le sport, il est essentiel de réfléchir aux leçons tirées des projets précédents et d'examiner comment ces expériences peuvent façonner de meilleures stratégies pour l'avenir. Ce document résume les principales recommandations pour la mise en œuvre aux niveaux local, national et européen, ainsi que pour les pratiques de gestion interne. En adoptant une approche à long terme, en mettant l'accent sur le renforcement des capacités, la sécurisation des ressources et la promotion de la collaboration transfrontalière, les projets futurs pourront mieux relever les défis rencontrés et garantir des résultats durables et efficaces pour les participants de toutes capacités.

- Planification stratégique et à long terme

Les initiatives futures doivent adopter une approche à long terme pour assurer la continuité et un impact durable. Cela implique de consacrer suffisamment de temps à la formation (2 à 3 mois), à la planification et à près d'une demi-année scolaire pour la mise en œuvre. Les établissements ont besoin de temps pour fixer des priorités et planifier à l'avance, ce qui renforcera le succès des initiatives inclusives.

- Renforcement des capacités et formation

Il est essentiel de mettre l'accent sur le renforcement des capacités. Les programmes de formation doivent être élaborés en consultation avec les parties prenantes sur le terrain pour garantir leur pertinence. Les institutions doivent bénéficier du temps et du soutien nécessaires pour s'adapter aux nouvelles méthodologies et aux nouveaux outils, ce qui permet une intégration et une mise en œuvre plus fluides.

- Activités inclusives et créatives

Les projets doivent se concentrer sur la création d'activités inclusives qui favorisent le bien-être et le sentiment d'appartenance de tous. L'utilisation d'expériences diverses de différents pays, comme dans l'Académie d'Education Physique au Danemark (Ollerup), peut inspirer une compréhension plus profonde et des pratiques innovantes au-delà des frontières.

- Affectation des ressources et financement

Il est essentiel de garantir le financement des équipements et du matériel nécessaires, car ils contribuent à la pérennité des résultats du projet. Des ressources adéquates soutiennent la pratique continue et l'inclusion.

- Suivi et collecte de données

L'intégration de technologies modernes, telles qu'une application de documentation quotidienne, pourrait rationaliser la collecte de données et fournir un retour d'information en temps réel, rendant ainsi la gestion de projet plus efficace.

- Pédagogie et conception universelle de l'apprentissage

Il est essentiel d'intégrer la pédagogie de la conception universelle de l'apprentissage dès le début de la planification du projet pour maximiser l'inclusivité. Cela peut contribuer à garantir que le projet réponde dès le départ à des besoins et des capacités diversifiés.

- Échanges et collaborations entre les pays

Les futurs projets pourraient bénéficier d'échanges d'enseignants et d'étudiants, favorisant ainsi l'inclusion au-delà des frontières. Cela renforcerait la collaboration et contribuerait à développer des connaissances et des pratiques communes entre les participants de différents pays.

- Engagement amélioré avec les écoles et les clubs

Il est recommandé d'interroger les écoles et les clubs à l'avance pour évaluer leur intérêt et leur capacité de participation. L'établissement de directives plus claires et éventuellement d'une participation obligatoire pourrait garantir un meilleur respect des délais et des objectifs du projet, en particulier dans les écoles qui sont souvent indépendantes et non supervisées.

L'expérience acquise dans le cadre du projet IDI4Sport montre qu'avec une planification minutieuse, des ressources adéquates et des stratégies inclusives, il est possible d'inspirer une plus grande implication, de favoriser un environnement plus inclusif et de créer des changements significatifs et durables dans les milieux éducatifs et sportifs.

En outre, des processus de suivi permanents sont en place pour évaluer l'efficacité de ces initiatives, en recueillant les commentaires de toutes les parties prenantes concernées. Un rapport complet sera publié pour fournir des informations et des recommandations basées sur les données collectées, garantissant que les efforts futurs pourront s'appuyer sur les succès et relever les défis identifiés.

Co-funded by the European Union

ΕΝΤΑΞΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΤΟΥ

Έκθεση για τις δραστηριότητες που υλοποιήθηκαν

Φάση πειραματισμού: κατάρτιση εκπαιδευτικών και αθλητικών προπονητών και υλοποίηση δραστηριοτήτων σε σχολεία και συλλόγους.

Ελληνική έκδοση

No. 101089892 – IDI4Sport – ERASMUS-SPORT-2022-SCP

Πακέτο Εργασίας 3 – Πειραματισμός

Δ3.2 Έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες που υλοποιήθηκαν

Παραδοτέος τίτλος	Έκθεση για τις δραστηριότητες που υλοποιήθηκαν
Τίτλος πακέτου εργασίας	ΠΕ3 - Πειραματισμός
Αριθμός πακέτου εργασίας	3
Μόλυβδος πακέτου εργασίας	OCNM – Ολυμπιακή Επιτροπή Βόρειας Μακεδονίας
Συγγραφέας(οι)	OCNM
Συνεισφέρων	Όλοι οι συνεργάτες
Αξιολογητές	Όλοι οι συνεργάτες
Επίπεδο διάδοσης	PU
Αριθμός Έργου	101089892
Οργανο	Erasmus+ Sport
Ημερομηνία έναρξης του Έργου	01/01/2023
Διάρκεια	36 μηνών
Συντονιστής έργου	France International Education

Χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, οι απόψεις και οι απόψεις που εκφράζονται είναι μόνο του/των συγγραφέα/ών και δεν αντικατοπτρίζουν απαραίτητα εκείνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε η χορηγούσα αρχή μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνα για αυτά.

Πίνακας περιεχομένων

ΕΝΤΑΞΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΜΕΣΩ ΤΟΥ 1

Έκθεση για τις δραστηριότητες που υλοποιήθηκαν 1

Σχετικά με το έργο IDI4Sport 4

Επισκόπηση της πειραματικής φάσης 5

Αναφορά ιστορικού για τη φάση πειραματισμού 6

Η έκθεση διαρθρώνεται σε τέσσερις διακριτές ενότητες. 6

I. Μεθοδολογία και πρωτόκολλο 7

Σύνοψη της εμπειρίας του εταίρου στην παρακολούθηση του πρωτοκόλλου για τη φάση πειραματισμού 8

II. Φάση προετοιμασίας 9

Σύνοψη των σχολίων των εταίρων σχετικά με την υλοποίηση των συνεδριών "Train the Trainers" 11

III. Πειραματική φάση 13

Προκλήσεις που αντιμετωπίστηκαν 15

Διδάγματα 16

IV. Μελλοντικές συστάσεις 17

Σχετικά με το έργο IDI4Sport

Το IDI4Sport είναι ένα ευρωπαϊκό έργο που χρηματοδοτείται από το Πρόγραμμα Erasmus+ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Συντονίζεται από το France Education international (FEI, Γαλλία), συγκεντρώνει 5 ευρωπαϊκές χώρες και τη Βόρεια Μακεδονία, μια τρίτη συνδεδεμένη χώρα στο Erasmus+: το Πορτογαλικό Ινστιτούτο Αθλητισμού και Νεολαίας (IPDJ, Πορτογαλία), το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας (UoM, Ελλάδα), την Ολυμπιακή Επιτροπή Βόρειας Μακεδονίας (OCNM, Βόρεια Μακεδονία), τη Διεθνής Ένωση Αθλητισμού και Πολιτισμού (ISCA, Δανία), το Ινστιτούτο "España se Mueve " (IEsM , Ισπανία), το Εθνικό Ανώτατο Ινστιτούτο Έρευνας και συμπεριληπτικής Εκπαίδευσης (INSEI, Γαλλία).

Το ID4Sport προσπαθεί να ενισχύσει την αθλητική συμμετοχή παιδιών με αναπηρίες στο πλαίσιο των Ολυμπιακών και Παραολυμπιακών Αγώνων του 2024 (OPG). Έχει σχεδιαστεί για την προώθηση της κοινωνικής ένταξης και αύξηση της συμμετοχής των νέων με αναπηρία ηλικίας 10-20 ετών σε αθλητικές δραστηριότητες εντός και εκτός σχολείων και μείωση των δυσκολιών που αντιμετωπίζουν. Επιδιώκει επίσης να δημιουργήσει περιβάλλοντα χωρίς αποκλεισμούς που προάγουν την ισότητα και την συμπερίληψη. Το έργο απευθύνεται συγκεκριμένα σε εκπαιδευτικούς, εκπαιδευτικούς φυσικής αγωγής, μαθητές και νέους εντός και εκτός σχολείων.

Οι στόχοι του έργου είναι οι εξής:

- Προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των επίσημων και μη επίσημων τομέων, όπως σχολεία, εργαζόμενοι στον τομέα της νεολαίας, επαγγελματίες υγείας και αθλητικές οργανώσεις.
- Αύξηση της συμμετοχής ενηλίκων και νέων στον αθλητισμό, βελτιώνοντας παράλληλα την υγεία και την ευημερία τους.
- Βελτίωση της προσβασιμότητας και της ελκυστικότητας των εγκαταστάσεων υγείας για τους νέους.
- Ενίσχυση της συνειδητοποίησης των νέων ότι ο αθλητισμός προωθεί την ομαδική εργασία, τη διαπολιτισμική μάθηση και το αίσθημα ευθύνης.
- Ανάπτυξη μιας κοινής αίσθησης του ανήκειν μεταξύ των νέων στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Το έργο διαρθρώθηκε σε πακέτα εργασίας (WPs). Το WP1 επικεντρώθηκε στη Διαχείριση του Έργου και το WP5 στην Επικοινωνία. Τα υπόλοιπα τρία ήταν στον πυρήνα του έργου: το WP2 επικεντρώθηκε στην ανάπτυξη του εκπαιδευτικού μονοπατιού, το WP3 στη δοκιμή και πειραματισμό με αυτό και το WP4 στην αξιολόγηση των αποτελεσμάτων και του αντίκτυπου.

Επισκόπηση της πειραματικής φάσης

Αυτή η έκθεση περιγράφει τη φάση πειραματισμού (WP3), κατά τη διάρκεια της οποίας όλοι οι εταίροι του έργου δοκίμασαν το νέο εκπαιδευτικό μονοπάτι που αναπτύχθηκε με στόχο την ενσωμάτωση των νέων με αναπηρίες στις κύριες αθλητικές δραστηριότητες.

Η πειραματική φάση δομήθηκε σε τέσσερα διακριτά και αλληλένδετα στάδια.

- Το πρώτο στάδιο επικεντρώθηκε στην ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου πρωτοκόλλου και μεθοδολογίας για να διασφαλιστεί μια τυποποιημένη προσέγγιση σε όλους τους συμμετέχοντες εταίρους και ιδρύματα. Αυτή η φάση καθόρισε τις θεμελιώδεις οδηγίες για τον τρόπο διεξαγωγής του πειραματισμού, περιγράφοντας τα κριτήρια για την επιλογή των συμμετεχόντων, καθώς και τις διαδικασίες για την αξιολόγηση.
- Το δεύτερο στάδιο αφορούσε τη χαρτογράφηση και τον εντοπισμό των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και των αθλητικών συλλόγων που θα συνεργάζονταν στη φάση του πειραματισμού. Κάθε οργανισμός-εταίρος εργάστηκε για να εντοπίσει κατάλληλα σχολεία και συλλόγους που ευθυγραμμίζονται με τους στόχους του έργου και είχαν την ικανότητα να ενσωματώνουν τους νέους με αναπηρίες στις συνήθεις αθλητικές δραστηριότητες. Αυτή η φάση ήταν ζωτικής σημασίας για την οικοδόμηση εταιρικών σχέσεων και για τη διασφάλιση ότι τα ιδρύματα που επιλέχθηκαν δεσμεύτηκαν να προωθήσουν τη συμπερίληψη.
- Το τρίτο στάδιο ήταν τα εργαστήρια "Train the Trainers", όπου το εκπαιδευτικό προσωπικό, συμπεριλαμβανομένων των εκπαιδευτικών και των εκαπαιδευτικών φυσικής αγωγής, των προπονητών, έλαβε εκπαίδευση για να τους εξοπλίσει με τις δεξιότητες και τις γνώσεις που απαιτούνται για την υλοποίηση της σχεδιασμένης διαδρομής κατάρτισης. Αυτά τα εργαστήρια ήταν απαραίτητα για την προετοιμασία του προσωπικού για να εργαστεί αποτελεσματικά με τα παρεχόμενα εργαλεία και να προωθήσει ένα περιβάλλον χωρίς αποκλεισμούς για νέους με αναπηρίες.
- Το τελικό στάδιο ήταν η φάση υλοποίησης, κατά την οποία το εκπαιδευτικό μονοπάτι τέθηκε σε εφαρμογή. Δάσκαλοι και εκπαιδευτές εφάρμοσαν ό,τι είχαν μάθει στα εργαστήρια, δοκιμάζοντας το μονοπάτι σε πραγματικές εκπαιδευτικές και αθλητικές συνθήκες. Αυτή η φάση ήταν κρίσιμη για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των εργαλείων εκπαίδευσης και τον εντοπισμό τυχόν προκλήσεων ή τομέων προς βελτίωση.

Η πειραματική φάση, που διεξήχθη μεταξύ Απριλίου και Ιουλίου, ακολούθησε ένα μοντέλο διπλής προσέγγισης, με την έννοια ότι συμπεριέλαβε σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και αθλητικούς συλλόγους. Κάθε εταίρος του έργου επέλεξε τουλάχιστον ένα σχολεία και έναν αθλητικό σύλλογο, δημιουργώντας ένα ποικιλόμορφο περιβάλλον δοκιμών για να αξιολογήσει διεξοδικά την αποτελεσματικότητα της εκπαιδευτικής διαδρομής. Σε κάθε χώρα συμμετείχαν τουλάχιστον τέσσερις οργανισμοί (σχολεία ή/και αθλητικοί σύλλογοι).

Πακέτο εργασίας 3	Περίοδος	Συμμετέχοντες
Τ1. Ανάπτυξη μεθοδολογίας και πρωτοκόλλου	Σεπτέμβριος 2023 - Ιανουάριος 2024	Όλοι οι συνεργάτες
Τ2. Χαρτογράφηση και εντοπισμός συμμετεχόντων	Νοέμβριος 2023 - Μάρτιος 2024	Όλοι οι συνεργάτες
Τ3. Διεξαγωγή 'Train the trainers'	Ιανουάριος - Μάρτιος 2024	Όλοι οι συνεργάτες
Τ4. Φάση εφαρμογής σε σχολεία και αθλητικούς συλλόγους	Απρίλιος - Ιούλιος 2024	Όλοι οι συνεργάτες
Τ5. Αναφορά δραστηριοτήτων	Ιούνιος - Σεπτέμβριος 2024	Όλοι οι συνεργάτες

Αναφορά ιστορικού για τη φάση του πειράματος

Η έκθεση διαρθρώνεται σε τέσσερις διακριτές ενότητες

- Η πρώτη ενότητα περιγράφει πώς οι εταίροι ευθυγράμμισαν τα πρωτόκολλα και τις μεθοδολογίες τους για την επιλογή εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και προσωπικού κατά τη φάση του πειραματισμού. Περιγράφει τα κριτήρια και τις διαδικασίες που χρησιμοποιούνται για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής συμμετοχής των ιδρυμάτων και του προσωπικού.
- Η δεύτερη ενότητα εστιάζει στη φάση προετοιμασίας για τη δοκιμή της εκπαιδευτικής διαδρομής και των καλών πρακτικών. Αυτό περιλαμβάνει μια επισκόπηση των εργαστηρίων που διοργανώνονται για την εκπαίδευση του εκπαιδευτικού προσωπικού, συμπεριλαμβανομένων των συνεδριών που έχουν σχεδιαστεί ως "Train the Trainers". Αυτά τα εργαστήρια ήταν απαραίτητα για τον εξοπλισμό των εκπαιδευτικών με τις απαραίτητες δεξιότητες και γνώσεις για την αποτελεσματική εφαρμογή της εκπαιδευτικής διαδρομής.
- Η τρίτη ενότητα πραγματεύεται την πρακτική εφαρμογή της φάσης του πειραματισμού. Εξετάζει τον τρόπο με τον οποίο οι εκπαιδευτικοί και οι προπονητές

εφάρμοσαν τα παρεχόμενα εργαλεία σε πραγματικές συνθήκες τάξης/παιχνιδιού/αγώνα. Αυτό το μέρος της έκθεσης αντικατοπτρίζει τις προκλήσεις που αντιμετωπίστηκαν και τα διδάγματα που αντλήθηκαν από τη διαδικασία υλοποίησης, προσφέροντας πληροφορίες για την αποτελεσματικότητα των εργαλείων και τις στρατηγικές προσαρμογής που χρησιμοποιήθηκαν από τους συμμετέχοντες.

- Το τέταρτο μέρος της έκθεσης εστιάζει στην παροχή στρατηγικών προτάσεων για την ευρύτερη εφαρμογή και μελλοντική χρήση των εργαλείων που σχεδιάστηκαν από το έργο από αθλητικούς οργανισμούς, τόσο εντός της Ευρώπης όσο και εκτός αυτής.

Ο σκοπός αυτής της έκθεσης είναι να μοιραστεί τη συλλογική γνώση, τις ιδέες και τις εμπειρίες που αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια αυτής της φάσης. Αναδεικνύοντας τις προκλήσεις που προέκυψαν, τις στρατηγικές που χρησιμοποιήθηκαν και τα διδάγματα που αντλήθηκαν, στοχεύουμε να παρέχουμε πολύτιμες οδηγίες που μπορούν να προσαρμοστούν και να εφαρμοστούν σε άλλες χώρες και περιβάλλοντα. Τελικά, αυτή η έκθεση επιδιώκει να συμβάλει στην ανάπτυξη πρακτικών χωρίς αποκλεισμούς που διασφαλίζουν ότι όλοι οι νέοι, ανεξαρτήτως ικανότητας, μπορούν να συμμετέχουν στον αθλητισμό.

I. Μεθοδολογία και πρωτόκολλο

Αυτή η ενότητα εστιάζει στην ανάπτυξη και την ευθυγράμμιση της μεθοδολογίας και των πρωτοκόλλων που χρησιμοποιούνται κατά τη φάση του πειραματισμού. Αντανακλά τη διαδικασία σχεδιασμού ενός πλαισίου για την επιλογή εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και προσωπικού, διασφαλίζοντας ότι τα κριτήρια και οι διαδικασίες καθορίζονται με σαφήνεια και εφαρμόζονται συστηματικά. Το πρωτόκολλο που αναπτύχθηκε παρείχε έναν οδηγό για να διασφαλιστεί ότι η πορεία κατάρτισης ευθυγραμμίζεται με τους στόχους του έργου, ενώ προσαρμόζεται στα εθνικά πλαίσια. Περιέγραψε τα βήματα για την πρόσληψη συμμετεχόντων, την κατάρτιση εκπαιδευτικών, εκπαιδευτικών φυσικής αγωγής, προπονητών και την εφαρμογή του έργου σε σχολεία και αθλητικούς συλλόγους. Έδωσε έμφαση στην ευελιξία, επιτρέποντας την προσαρμογή σε διαφορετικές εγκαταστάσεις και τοπικές ιδιαιτερότητες, διασφαλίζοντας παράλληλα τη συνέπεια μεταξύ των χωρών εταίρων. Τα βασικά κριτήρια επιλογής για τα συμμετέχοντα ιδρύματα περιελάμβαναν προγράμματα σπουδών χωρίς αποκλεισμούς, επαρκή υποδομή, δέσμευση του προσωπικού στην κατάρτιση και συνεχή υποστήριξη για τη δημιουργία ενός πλήρως συμπεριληπτικού περιβάλλοντος για νέους με αναπηρίες.

Το πρωτόκολλο για τη φάση πειραματισμού χρησίμευσε ως ένας περιεκτικός οδηγός για να διασφαλιστεί ότι η εκπαιδευτική διαδρομή ευθυγραμμίζεται με τους στόχους του έργου και προσαρμόζεται στα εθνικά πλαίσια. Περιγράφει τις βέλτιστες συνθήκες για στρατολόγηση, εκπαίδευση και εφαρμογή σε σχολεία και αθλητικούς συλλόγους, παρέχοντας ένα ευέλικτο πλαίσιο που φιλοξενεί διάφορες εγκαταστάσεις και τοπικές ιδιαιτερότητες.

Για να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα του πειραματισμού, το πρωτόκολλο περιλάμβανε συγκεκριμένα κριτήρια επιλογής όπως:

- Συμπεριληπτικό πρόγραμμα σπουδών (διασφάλιση ότι το πρόγραμμα σπουδών υποστηρίζει μαθητές με αναπηρίες και ενσωματώνει αποτελεσματικά το πρόγραμμα),
- Μέγεθος μαθητικού πληθυσμού (ευνοώντας ιδρύματα με μεγαλύτερη ομάδα μαθητών με αναπηρία, γεγονός που υποδεικνύει ένα πιο καθιερωμένο σύστημα υποστήριξης),
- Συμμετοχικές εξωσχολικές δραστηριότητες (αξιολόγηση σχολείων ή συλλόγων με ενεργό συμμετοχή μαθητών με αναπηρία στον αθλητισμό),
- Κατάρτιση και πόροι (εξασφάλιση ενδιαφέροντος και υποστήριξης του προσωπικού για κατάρτιση στη συνεκπαίδευση),
- Γονική υποστήριξη (απόκτηση γονικής συναίνεσης και υποστήριξης),
- Δέσμευση για συνεχή Βελτίωση (οι συμμετέχοντες οργανισμοί πρέπει να επιδείξουν προθυμία να προσαρμοστούν και να βελτιώσουν τις προσπάθειες ένταξης),
- Υποδομή και προσβασιμότητα (αξιολόγηση της φυσικής προσβασιμότητας για διάφορες αναπηρίες)
- Διασφάλιση της συμμόρφωσης με τη νομοθεσία που αφορά τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και την προώθηση της ένταξης.

Ενώ το πρωτόκολλο σχεδιάστηκε για να προσφέρει καθοδήγηση στους εταίρους, το κάναμε ευέλικτο ώστε να ανταποκρίνεται στα διαφορετικά περιβάλλοντα που συναντώνται σε διαφορετικά ευρωπαϊκά περιβάλλοντα. Αναγνωρίζοντας ότι η προσαρμογή μπορεί να είναι απαραίτητη, αυτή η ευελιξία διασφαλίζει ότι το πρωτόκολλο παραμένει σχετικό και αποτελεσματικό σε διάφορα εθνικά και τοπικά περιβάλλοντα.

Περίληψη της εμπειρίας του εταίρου στην παρακολούθηση του πρωτοκόλλου για τη φάση πειραματισμού

- Στη Δανία, η πειραματική φάση ακολούθησε ένα ευέλικτο πρωτόκολλο που απαιτούσε ελάχιστες προσαρμογές για να ευθυγραμμιστεί με τα εθνικά εκπαιδευτικά και αθλητικά πλαίσια. Σχολεία, αθλητικοί σύλλογοι και εκπαιδευτικοί επιλέχθηκαν με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια, αν και η συμμετοχή κανονικών αθλητικών συλλόγων αποδείχτηκε πρόκληση λόγω των εξειδικευμένων δομών τους για αθλήματα αναπηρίας. Για να μεγιστοποιήσει τον αντίκτυπο, η Δανία προσέλαβε το εξέχον μη τυπικό εκπαιδευτικό ίδρυμα Ollerup, το οποίο παρείχε εκπαίδευση και διεξήγαγε δραστηριότητες μέσω της πρωτοβουλίας «Art of Sharing», επεκτείνοντας την εμβέλειά του σε διάφορους αθλητικούς συλλόγους σε όλη τη χώρα.
- Στη Γαλλία, το πρωτόκολλο προσαρμόστηκε στο τοπικό πλαίσιο ενσωματώνοντας τοπικά εκπαιδευτικά προγράμματα και επιλέγοντας μια ποικιλία ιδρυμάτων, όπως κέντρα μετά το σχολείο και σχολεία και συλλόγους, για να ενισχυθεί η συνάφεια και η εφαρμογή. Η πρόσληψη ακολούθησε το αναπτυγμένο πρωτόκολλο και τη μεθοδολογία, εστιάζοντας σε διάφορους τύπους σχολείων και πρακτικές ένταξης. Δόθηκε προτεραιότητα στην πρακτική εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένων των

πρακτικών συνεδριών, συγκεκριμένων παραδειγμάτων και εξατομικευμένης υποστήριξης. Συνολικά συμμετείχαν τρία σχολεία και τρεις σύλλογοι, με δύο συλλόγους να συνεχίζουν τον πειραματισμό τους μέχρι τον Σεπτέμβριο.

- Στην Ελλάδα, το πρωτόκολλο παρουσιάστηκε σε εκπαιδευτικούς και εκπαιδευτικούς φυσικής αγωγής. Επιλέχθηκαν σχολεία και αθλητικοί σύλλογοι μέσω βολικής δειγματοληψίας, αξιοποιώντας προσωπικές επαφές και εκπαιδευτικές διευθύνσεις. Τα κριτήρια επιλογής περιελάμβαναν την ανταπόκριση, τη διαθεσιμότητα και το ενδιαφέρον, με τους συμμετέχοντες να ενημερώνονται για τους στόχους, τις ενέργειες και τα χρονοδιαγράμματα του έργου.
- Στην Πορτογαλία, το πρωτόκολλο προσαρμόστηκε για να ευθυγραμμιστεί με το εθνικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα, τη νομοθεσία και τα τοπικά πλαίσια. Το Πορτογαλικό Ινστιτούτο Αθλητισμού και Νεολαίας, σε συνεργασία με την Ένωση Εγκεφαλικής Παράλυσης της Almada Seixal , δημιούργησε στενές σχέσεις με τοπικά σχολεία και αθλητικούς συλλόγους για να διευκολύνει τη φάση του πειραματισμού. Επικοινώνησαν με 3 σχολεία και 1 αθλητικό σύλλογο, πραγματοποίησαν συντονιστικές συναντήσεις για να εξηγήσουν τους στόχους και τα καθήκοντα του έργου και παρουσίασαν την πορεία εκπαίδευσης και τις βέλτιστες πρακτικές. Αυτή η προσέγγιση εξασφάλισε την επιλογή ενθουσιωδών εκπαιδευτών και προπονητών, οι οποίοι συμμετείχαν ενεργά στο έργο.
- Στην Ισπανία, το πρωτόκολλο προσαρμόστηκε κυρίως για να αντιμετωπίσει την πραγματική διαθεσιμότητα και το ενδιαφέρον των εμπλεκόμενων συλλόγων και σχολείων. Λόγω δυσκολιών στην εξασφάλιση απαντήσεων απευθείας από τα ιδρύματα, ο ESM στρατολόγησε την Federación Española Deportes Discapacidad Intelectual (FEDDI), συνδεδεμένος εταίρος, για να βοηθήσει στην πρόσληψη. Το FEDDI βοήθησε δημιουργώντας ένα έγγραφο που περιγράφει τους στόχους του έργου και προσδιορίζει τους τύπους ιδρυμάτων που απαιτούνται για τη φάση του πειραματισμού.
- Στη Βόρεια Μακεδονία, το πρωτόκολλο τηρήθηκε σχολαστικά, διασφαλίζοντας ότι η διαδικασία επιλογής εκπαιδευτικού προσωπικού και ιδρυμάτων πληρούσε όλα τα καθορισμένα κριτήρια. Αυτή η διεξοδική προσέγγιση διευκόλυνε την ισχυρή συμμετοχή τόσο από το επίσημο εκπαιδευτικό περιβάλλον όσο και από μη τυπικούς τομείς, συμβάλλοντας στην ολοκληρωμένη υλοποίηση του έργου.

II. Φάση προετοιμασίας

Αυτή η ενότητα υπογραμμίζει τις προσπάθειες που έγιναν για την ενίσχυση των ικανοτήτων του εκπαιδευτικού προσωπικού που συμμετέχει στη φάση του πειραματισμού. Καλύπτει την εκπαίδευση και την υποστήριξη που παρέχεται για να διασφαλιστεί ότι οι εκπαιδευτικοί είναι καλά προετοιμασμένοι για την εφαρμογή και αξιολόγηση των νέων μεθοδολογιών και πρακτικών. Αυτή η διαδικασία ανάπτυξης ικανοτήτων περιλαμβάνει εξατομικευμένα

εργαστήρια πρακτικής άσκησης και συνεχή υποστήριξη για να εξοπλίσει το προσωπικό με τις δεξιότητες, τις γνώσεις και την εμπιστοσύνη που απαιτούνται για την αποτελεσματική εκτέλεση των πειραματικών πρωτοκόλλων και τη συμβολή στην επιτυχία του έργου.

Πίνακας: Προτεινόμενες οδηγίες για τις συνεδρίες "Train the trainers"

Κατηγορία	Καθέκαστα
Κατανόηση πλαισίων	Θεωρητικό Πλαίσιο και γνώση των θεωρητικών, πραγματικών και νομικών πτυχών του αθλητισμού για άτομα με αναπηρία, ενημερωμένη από διεθνείς συμβάσεις και πολιτικές, ειδικά εντός της Ευρώπης και των χωρών εταίρων. Νομικό Πλαίσιο για να μάθετε για τις νομικές απαιτήσεις και τις δημόσιες πολιτικές που επηρεάζουν τα αθλήματα με αναπηρία.
Πρακτική Γνώση	Ο ρόλος του αθλητισμού για την κατανόηση της σημασίας του αθλητισμού στη βελτίωση της ζωής των ατόμων με αναπηρία. Αθλητικές δραστηριότητες για την προώθηση του πειραματισμού με ποικίλες αθλητικές δραστηριότητες προσαρμοσμένες για άτομα με αναπηρία.
Δεξιότητες υλοποίησης	Συμπεριληπτικές Πρακτικές τόσο θεωρητικές όσο και πρακτικές αναφορικά με τις πτυχές της υλοποίησης αθλητικών δραστηριοτήτων χωρίς αποκλεισμούς. Διαχείριση πόρων για αθλήματα χωρίς αποκλεισμούς.
Μορφή εκπαίδευσης	Διάρκεια: Διεξαγωγή τουλάχιστον δύο εκπαιδευτικών συνεδριών, η καθεμία διάρκειας τουλάχιστον δύο ωρών για την αποτελεσματική κάλυψη τόσο του θεωρητικού όσο και του πρακτικού περιεχομένου. Τρόπος παράδοσης: Η εκπαίδευση μπορεί να είναι δια ζώσης ή online, ανάλογα με τις προτιμήσεις του κάθε εταίρου.

	Υλικά: Προετοιμασία ολοκληρωμένου εκπαιδευτικού υλικού, συμπεριλαμβανομένων εγχειριδίων, παρουσιάσεων και πρακτικών ασκήσεων.

Σύνοψη των σχολίων των εταίρων σχετικά με την υλοποίηση των συνεδριών "Train the Trainers"

- Στη Δανία, το πρόγραμμα Train the Trainers διαρθρώθηκε σε τρεις βασικές φάσεις: αρχικές διαδικτυακές συναντήσεις με κάθε εταίρο για την εισαγωγή του IDI4Sport και τις βέλτιστες πρακτικές, μια διεθνή διαδικτυακή συνάντηση και εθνικές προπονήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά την έναρξη της πειραματικής φάσης με την ParaSport Denmark και τη HandiLeg . Συμμετείχαν 3 δάσκαλοι και 26 προπονητές στο Ollerup , 2 δάσκαλοι στο Faaborgegnens Efterskole , και 1 δάσκαλος και 24 συμμετέχοντες στο Gerlev . Τα εργαστήρια συνδύασαν θεωρητικά και πρακτικά στοιχεία, καλύπτοντας βέλτιστες πρακτικές και πρακτικές δραστηριότητες, τις οποίες οι συμμετέχοντες βρήκαν ιδιαίτερα εμπνευσμένες και πολύτιμες. Τα σχόλια υπογράμμισαν την αποτελεσματικότητα της εκπαίδευσης στη βελτίωση της γνώσης και στην παροχή πρακτικών, πρακτικών γνώσεων για αθλητικές πρακτικές χωρίς αποκλεισμούς.
- Οι εκπαιδευτικές συνεδρίες για εκπαιδευτές στη Γαλλία έτυχαν καλής υποδοχής, αν και η συμμετοχή ήταν περιορισμένη λόγω χρονικών περιορισμών. Μόνο δύο δάσκαλοι που συντόνιζαν το ULIS παρακολούθησαν όλες τις συνεδρίες, ενώ άλλοι ακολούθησαν εξ αποστάσεως. Η εκπαίδευση χωρίστηκε σε δύο μέρη: δύο θεωρητικές συνεδρίες διάρκειας δύο ωρών η καθεμία, που κάλυπταν το έργο IDI4Sport, ένταξη στον αθλητισμό και μεθοδολογίες υλοποίησης, ακολουθούμενες από δύο συνεδρίες πρόσωπο με πρόσωπο τριών ωρών με επίκεντρο τον πρακτικό πειραματισμό με αθλήματα χωρίς αποκλεισμούς όπως πινγκ πονγκ, CrossBoccia , Goalball και Tèque (προσαρμοσμένο μπέιζμπολ). Οι δάσκαλοι παρείχαν θετικά σχόλια, με τις αθλητικές τους επιλογές να εξελίσσονται για να καλύπτουν καλύτερα τις ανάγκες των μαθητών τους.
- Στην Ελλάδα, μια δίωρη διαδικτυακή συνάντηση με 20 συμμετέχοντες κάλυψε τη φιλοσοφία, τους στόχους και την εκπαιδευτική πορεία του έργου, συνδέοντάς τα με εθνικές στρατηγικές για την ένταξη στον αθλητισμό για άτομα με αναπηρία. Συζητήθηκαν προκλήσεις και λύσεις και πραγματοποιήθηκαν επιπλέον ατομικές συνεδρίες. Οι συμμετέχοντες περιελάμβαναν εκπαιδευτικούς από σχολεία πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, σχολεία ειδικής αγωγής, λύκεια και συλλόγους από τη Θεσσαλονίκη, την Αθήνα και την Πελοπόννησο. Το εκπαιδευτικό εργαστήριο χωρίστηκε σε τρεις φάσεις. Αρχικά, μια διαδικτυακή συνεδρία παρουσίασε την εκπαιδευτική διαδρομή σε δασκάλους και προπονητές. Στη συνέχεια, επιλέχθηκαν

συγκεκριμένες ενότητες και παρουσιάστηκαν καλές πρακτικές σε κάθε σχολείο και σύλλογο. Τέλος, οι δάσκαλοι και οι προπονητές δοκίμασαν αυτές τις καλές μεθόδους πριν τις εφαρμόσουν. Συμμετείχαν συνολικά 6 δάσκαλοι και 3 προπονητές. Η δεύτερη φάση επικεντρώθηκε στη θεωρητική εκπαίδευση και την παρουσίαση βέλτιστων πρακτικών, ενώ η τρίτη φάση αφορούσε πρακτική εκπαίδευση και πειραματισμό για την ευθυγράμμιση με τους στόχους του έργου.

- Στην Ισπανία, περίπου 20 ιδρύματα εξέφρασαν αρχικά ενδιαφέρον για το έργο, αλλά μετά από μια διαδικτυακή συνάντηση και παρακολούθηση, μόνο 5 συμμετοχές επιβεβαιώθηκα. Αυτά περιελάμβαναν τόσο εκπαιδευτικά ιδρύματα όσο και αθλητικούς συλλόγους. Το εργαστήριο είχε στόχο να εξηγήσει το υλικό του έργου και το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης, αλλά οι συγκρούσεις προγραμματισμού και η γεωγραφική εξάπλωση των συμμετεχόντων κατέστησαν δύσκολη τη διεξαγωγή μιας προσωπικής συνάντησης.
- Στη Βόρεια Μακεδονία, πραγματοποιήθηκαν δύο ξεχωριστά εργαστήρια, ένα για καθηγητές Φυσικής Αγωγής και ένα για προπονητές αθλημάτων. Κάθε εργαστήριο περιλάμβανε δύο μέρη, με μεγαλύτερη έμφαση στο πρακτικό τμήμα, καθώς οι συμμετέχοντες έδειξαν μεγάλο ενδιαφέρον να εμπλακούν και να εξερευνήσουν παραδείγματα βέλτιστων πρακτικών.

Πίνακας: Αριθμός Συμμετεχόντων στο Train the Trainers ανά χώρα

Χώρα	Δάσκαλοι	Προπονητές / Εκπαιδευτές	Εξατομικευμένη συνεδρία	Σύνολο Συμμετεχόντων	Προγραμματισμένος αριθμός
Ελλάδα	13	2	9	15	2 έως 3 δάσκαλοι σε κάθε σχολείο, αθλητικός σύλλογος (144 έως 216 δάσκαλοι συνολικά)
Πορτογαλία	6	3		9	
Βόρεια Μακεδονία	3	3		6	
Δανία	6	26		32	
Ισπανία	7			7	
Γαλλία	9	7		16	
Σύνολο				85	

Πειραματική φάση

Αυτή η ενότητα καλύπτει την υλοποίηση ποικίλων δραστηριοτήτων σε διάφορες χώρες για να ελεγχθεί η αποτελεσματικότητα της εκπαιδευτικής οδού. Περιγράφει το εύρος των δραστηριοτήτων που πραγματοποιήθηκαν, τον αριθμό των συμμετεχόντων και τα διαφορετικά περιβάλλοντα στα οποία πραγματοποιήθηκαν αυτές οι δραστηριότητες. Υπογραμμίζει επίσης τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε, όπως την ανάγκη για εξειδικευμένο εξοπλισμό και χρονικούς περιορισμούς, καθώς και τα διδάγματα που αντλήθηκαν από αυτές τις εμπειρίες. Ο σκοπός αυτής της φάσης ήταν να αξιολογήσει πόσο καλά ενσωματώθηκαν οι εκπαιδευτικές πρακτικές σε πραγματικές συνθήκες και να συγκεντρώσει πληροφορίες για τη βελτίωση των μελλοντικών εφαρμογών.

Χρονοδιάγραμμα: πειραματική φάση του IDI4Sport

Πειραματική φάση από την εφαρμογή του έως το τέλος του ανά χώρα

Απρίλιος – Ιούλιος 2024

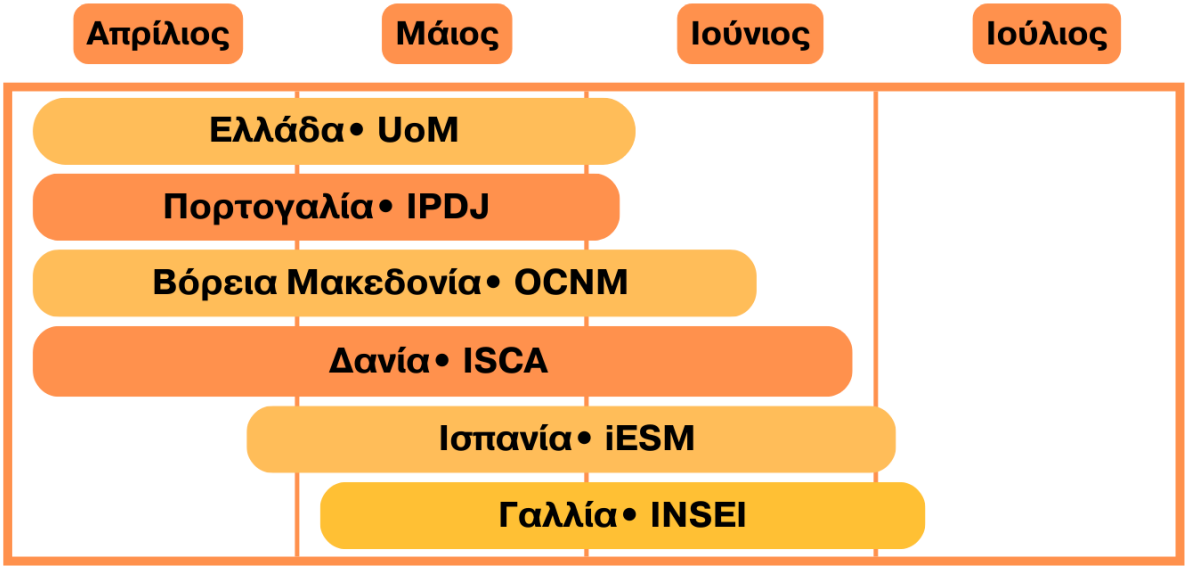

Στη φάση του πειραματισμού, εφαρμόστηκαν διάφορες δραστηριότητες από το εκπαιδευτικό μονοπάτι (training pathway) για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητάς του. Μπορεί να χρησιμεύσει ως πολύτιμος πόρος για δασκάλους και προπονητές που αναζητούν καθοδήγηση και έμπνευση για την εφαρμογή της εκπαίδευσης στις τάξεις τους.

- Στη Δανία: οι μαθητές έχουν συμμετάσχει θετικά σε δραστηριότητες IDI4Sport και μια μεγάλη ομάδα μελλοντικών προπονητών αθλημάτων εκπαιδεύεται στην ευαισθητοποίηση σχετικά με την αναπηρία στον αθλητισμό, προετοιμάζοντάς τους να διδάξουν αθλητικές δραστηριότητες βάσης στους νέους. Οι δραστηριότητες στη Δανία περιελάμβαναν: καθιστό βόλεϊ, μπάσκετ με αναπηρικό αμαξίδιο, dodgeball με αναπηρικό αμαξίδιο, Boccia, Goal Ball και παιχνίδια σχεδιασμένα να ενισχύσουν την αισθητηριακή επίγνωση και την ένταξη.

- Στη Γαλλία: Εφαρμόστηκαν επτά πρακτικές, όπως πινγκ πονγκ, συμπεριληπτικό βόλεϊ, τέχνες τσίρκου και CrossBoccia , εστιάζοντας στο παιχνίδι χωρίς αποκλεισμούς.
- Στην Ελλάδα: Εντοπίστηκαν δώδεκα βέλτιστες πρακτικές, συμπεριλαμβανομένου του προσαρμοσμένου πινγκ πονγκ, του ποδοσφαίρου τυφλών, της μπότσιας και του γκολμπολ, αναδεικνύοντας διάφορες αθλητικές δραστηριότητες χωρίς αποκλεισμούς.
- Στην Πορτογαλία: Δοκιμάστηκαν δεκατέσσερις δραστηριότητες σε διάφορα σχολεία, συμπεριλαμβανομένου του boccia, του σλάλομ με αναπηρικό αμαξίδιο, του ποδήλατο χειρός και των δραστηριοτήτων ευαισθητοποίησης για την τύφλωση.
- Στην Ισπανία: Υλοποιήθηκαν πολλαπλές δραστηριότητες, όπως boccia, netball, goalball και pickleball.
- Στη Βόρεια Μακεδονία: Οι δραστηριότητες περιελάμβαναν καθιστό βόλεϊ, παιχνίδια ευαισθητοποίησης για την τύφλωση, κολύμπι και γκολμπολ.

Κύριοι δείκτες του πειραματισμού

Χώρα	**Αριθμός σχολείων και αθλητικών συλλόγων**	**Αριθμός δασκάλων και προπονητών**	**Αριθμός μαθητών**
Ελλάδα - UoM	8	32	Γύρω στα 300-400
Πορτογαλία - IPDJ	4	9	220
Βόρεια Μακεδονία - OCNM	4	8	Γύρω στα 100-120
Δανία - ISCA	5	42	275
Ισπανία - iESM	5	4	Γύρω στα 400
Γαλλία - INSEI	6	16	Γύρω στα 156

Προκλήσεις που αντιμετωπίστηκαν

Ο πειραματισμός και η δοκιμή του μονοπατιού αντιπροσώπευαν το πιο περίπλοκο στάδιο του έργου, που λαμβάνει χώρα σε διάφορα πλαίσια. Δεδομένης αυτής της πολυπλοκότητας, αναμενόταν ότι θα προέκυπταν προκλήσεις σε όλη τη διαδικασία. Κατά τη φάση υλοποίησης, εντοπίστηκαν αρκετές σημαντικές προκλήσεις και χρησιμοποιήθηκαν αντίστοιχες στρατηγικές μετριασμού.

- Στη Δανία, μια σημαντική πρόκληση ήταν η έλλειψη εξειδικευμένου εξοπλισμού, όπως αναπηρικά αμαξίδια, που περιόριζε τις δραστηριότητες σε λίγες μόνο τάξεις ανά σχολείο. Τα σχολεία έπρεπε να βασίζονται στον δανεισμό εξοπλισμού από εξωτερικές πηγές όπως το ParaSport, γεγονός που περιόριζε την εμβέλεια και την αποτελεσματικότητα του προγράμματος. Επιπλέον, το φιλόδοξο πεδίο εφαρμογής του Training Pathway απαιτούσε εκτεταμένη προσαρμογή για να καλύψει τις διαφορετικές ανάγκες των συμμετεχόντων.

Στρατηγική μετριασμού:

- Για την αντιμετώπιση της έλλειψης εξοπλισμού, τα σχολεία συνεργάστηκαν με την ParaSport και παρόμοιους οργανισμούς για να εξασφαλίσουν προσωρινή πρόσβαση στον απαραίτητο εξοπλισμό. Αν και αυτός ο δανεισμός περιόρισε τον αριθμό των εμπλεκόμενων τάξεων, επέτρεψε στο πρόγραμμα να προχωρήσει βραχυπρόθεσμα, ενώ διερευνήθηκαν μακροπρόθεσμες λύσεις.

- Στη Γαλλία, οι καθυστερήσεις στη συγκρότηση της ομάδας κατάρτισης και ο περιορισμένος χρόνος για την κατάρτιση των εκπαιδευτικών (Μάιος-Ιούνιος-αρχές Ιουλίου) έκαναν τόσο τους εκπαιδευτές όσο και τους εκπαιδευτικούς να αισθάνονται ότι δεν είχαν αρκετό χρόνο για να πειραματιστούν πλήρως με τις πρακτικές. Η πολυάσχολη περίοδος του τέλους του έτους επέτεινε αυτήν την πρόκληση.

Στρατηγική Μετριασμού **:**
Η ομάδα υιοθέτησε μια ευέλικτη προσέγγιση, προσαρμόζοντας το πρόγραμμα εκπαίδευσης και εστιάζοντας σε βασικές πρακτικές, επιτρέποντας στους εκπαιδευτικούς να εμπλακούν ουσιαστικά παρά τους χρονικούς περιορισμούς.

- Στην Ελλάδα, οι συμμετέχοντες αντιμετώπισαν κυρίως χρονικούς περιορισμούς, ελλείψεις εξοπλισμού και, σε μικρότερο βαθμό, προβλήματα με τις θεσμικές υποδομές. Μερικά παιδιά δυσκολεύτηκαν επίσης να κατανοήσουν και να ακολουθήσουν τους κανόνες των νέων δραστηριοτήτων.

Στρατηγική μετριασμού:
Για να ξεπεραστούν αυτές οι προκλήσεις, το πρόγραμμα έδωσε έμφαση στην ευελιξία, επιτρέποντας προσαρμογές στο χρονοδιάγραμμα και απλοποιώντας τις οδηγίες δραστηριότητας για να βοηθήσουν τα παιδιά να κατανοήσουν καλύτερα τους κανόνες.

- Στην Πορτογαλία, οι κύριες προκλήσεις ήταν η ενσωμάτωση της διαδικασίας στο ετήσιο σχέδιο δραστηριοτήτων και το σύντομο χρονοδιάγραμμα για την εκτέλεση, ιδίως στα σχολεία.

Στρατηγική μετριασμού:
Η ομάδα αντιμετώπισε αυτά τα ζητήματα όντας ευέλικτη με τον προγραμματισμό και την προσαρμογή της εφαρμογής ώστε να ταιριάζει στο διαθέσιμο χρονικό πλαίσιο.

- Στην Ισπανία, μια σημαντική πρόκληση ήταν η απώλεια επαφής με το Club Arganda και το Club Triton, κάτι που επηρέασε τη συνεργασία και την πρόοδο.

Στρατηγική Μετριασμού:
Η ομάδα σχεδίαζε να εντείνει τις προσπάθειες για την αποκατάσταση της επικοινωνίας με αυτούς τους συλλόγους από τον Σεπτέμβριο, με στόχο την αποκατάσταση της συνεργασίας και την αντιμετώπιση τυχόν κενών που προκαλούνται από τα ζητήματα επικοινωνίας.

- Στη Βόρεια Μακεδονία, η βασική πρόκληση ήταν η έλλειψη εξοπλισμού για δραστηριότητες που φαίνεται να είναι πολύ ελκυστικές για τα παιδιά στις τάξεις.

Στρατηγική Μετριασμού: Η ομάδα επικοινώνησε με την NOC που μέσω της συνεργασίας της με διαφορετικούς ενδιαφερόμενους φορείς, όπως η Παραολυμπιακή Επιτροπή, κατάφερε να εξασφαλίσει τον εξοπλισμό για τον απαιτούμενο χρόνο.

Διδάγματα

Από τη φάση του πειραματισμού προέκυψαν αρκετά πολύτιμα διδάγματα.

- Η συμμετοχή των συνηθισμένων αθλητικών συλλόγων σε αθλήματα χωρίς αποκλεισμούς μπορεί να είναι πρόκληση, δεδομένου ότι πολλά αθλήματα για άτομα με αναπηρίες λειτουργούν εντός εξειδικευμένων πλαισίων. Αυτή η εμπειρία έχει τονίσει τη σημασία της ευελιξίας στο σχεδιασμό του έργου. Προσαρμόζοντας τα σχέδιά μας και κάνοντας τις απαραίτητες προσαρμογές, καταφέραμε να γεφυρώσουμε τα κενά και να ενισχύσουμε τη συνεργασία μεταξύ των παραδοσιακών αθλητικών οργανισμών και των οργανισμών χωρίς αποκλεισμούς.

- Η ευαισθητοποίηση και η προσέλκυση διαφορετικού κοινού μπορεί να βελτιωθεί σημαντικά με την αξιοποίηση εθνικών ή διεθνών αθλητικών εκδηλώσεων. Αυτή η προσέγγιση αποδείχθηκε αποτελεσματική κατά τη διάρκεια των Αγώνων του Παρισιού 2024, όπου η κοινοπραξία του έργου διοργάνωσε μια στρογγυλή τράπεζα για να παρουσιάσει τα αποτελέσματα και να προσελκύσει ένα ευρύ φάσμα συμμετεχόντων. Αξιοποιώντας την προβολή σημαντικών γεγονότων, μπορούμε να προσεγγίσουμε ευρύτερο κοινό και να ενισχύσουμε τον αντίκτυπό μας.

- Οι εκπαιδευτικοί διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στη διάδοση και την εφαρμογή πρακτικών χωρίς αποκλεισμούς και πρέπει να είναι εξοπλισμένοι τόσο με θεωρητική γνώση όσο και με πρακτική κατάρτιση. Η ελληνική πρακτική «Όλοι έχουν το δικαίωμα να παίξουν», που περιλαμβάνει την παρακολούθηση μιας εκπαιδευτικής ταινίας, είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα ευαισθητοποίησης για την καθολική

προσβασιμότητα και τη διαφορετικότητα. Ένα πρόσθετο κίνητρο θα μπορούσε να είναι η προσφορά βραχυπρόθεσμης σύμβασης στους εκπαιδευτικούς, επιτρέποντάς τους να λάβουν αμοιβή για την δέσμευση και τις συνεισφορές τους. Αυτή η αναγνώριση θα παρακινούσε και θα εκτιμούσε περαιτέρω τη δέσμευσή τους στην πρωτοβουλία.

- Είναι σημαντικό να διατεθεί επαρκής χρόνος και πόροι για τα σχολεία και τα ιδρύματα για την αποτελεσματική προσαρμογή και εφαρμογή πρακτικών χωρίς αποκλεισμούς. Η εμπειρία υπογράμμισε ότι η παροχή άφθονου χρόνου προγραμματισμού επιτρέπει στα σχολεία να ενσωματώνουν τις δραστηριότητες ομαλά και με τον δικό τους ρυθμό. Η εξασφάλιση πρόσθετης χρηματοδότησης ή συνεργασιών για την αντιμετώπιση των ελλείψεων εξοπλισμού μπορεί να μετριάσει σημαντικά τους περιορισμούς πόρων.
- Για την ενίσχυση της συμμετοχής, είναι σημαντικό να ξεκινά η επικοινωνία με τα σχολεία αρκετά νωρίς, παρέχοντας σαφή και ελκυστικά κίνητρα. Η ευελιξία στον προγραμματισμό, που λαμβάνει υπόψη τους πολυάσχολους ρυθμούς των σχολείων, καθώς και η ανάπτυξη μακροχρόνιων συνεργασιών, μπορεί να έχει σημαντική επίδραση. Επίσης, η ανάδειξη της συνάφειας των πρωτοβουλιών με τις εκπαιδευτικές προτεραιότητες και τα οφέλη που αυτές προσφέρουν στους μαθητές και τις κοινότητες, μπορεί να συμβάλει στην υπέρβαση πιθανών αντιστάσεων και στην προώθηση μιας πιο ενεργής και ενθουσιώδους συμμετοχής.
- Η πιστοποίηση όλου του εκπαιδευτικού προσωπικού που συμμετείχε στο εργαστήριο και δοκίμασε το training pathway αποτελεί έναν εξαιρετικό τρόπο αναγνώρισης της συνεισφοράς τους. Τέτοια κίνητρα είναι ιδιαίτερα παρακινητικά και συμβάλλουν στην ενίσχυση της αφοσίωσης των εκπαιδευτικών. Η παροχή ανάλογης αναγνώρισης και ανταμοιβών μπορεί να ενισχύσει σημαντικά την αφοσίωση και τον ενθουσιασμό του προσωπικού για μελλοντικές πρωτοβουλίες.

III. Μελλοντικές συστάσεις

Καθώς προσβλέπουμε σε μελλοντικές πρωτοβουλίες που στοχεύουν στην προώθηση της ένταξης και των ίσων ευκαιριών στον αθλητισμό, είναι σημαντικό να αναλογιστούμε τα διδάγματα που αντλήθηκαν από προηγούμενα έργα και να εξετάσουμε πώς αυτές οι εμπειρίες μπορούν να διαμορφώσουν βελτιωμένες στρατηγικές προς τα εμπρός. Αυτό το έγγραφο συνοψίζει βασικές συστάσεις για εφαρμογή σε τοπικό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο, καθώς και πρακτικές εσωτερικής διαχείρισης. Υιοθετώντας μια μακροπρόθεσμη προσέγγιση, δίνοντας έμφαση στη δημιουργία ικανοτήτων, στην εξασφάλιση πόρων και στην ενθάρρυνση της διασυνοριακής συνεργασίας, τα μελλοντικά έργα μπορούν να αντιμετωπίσουν καλύτερα τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν και να εξασφαλίσουν βιώσιμα αποτελέσματα για τους συμμετέχοντες όλων των ικανοτήτων.

- Μακροπρόθεσμος και Στρατηγικός Σχεδιασμός

Οι μελλοντικές πρωτοβουλίες θα πρέπει να υιοθετήσουν μια μακροπρόθεσμη προσέγγιση για να διασφαλιστεί η συνέχεια και ο διαρκής αντίκτυπος. Αυτό περιλαμβάνει τη διάθεση επαρκούς χρόνου για εκπαίδευση (2-3 μήνες), προγραμματισμό και σχεδόν μισό σχολικό έτος για εφαρμογή. Τα ιδρύματα χρειάζονται χρόνο για να θέσουν προτεραιότητες και να προγραμματίσουν το μέλλον , κάτι που θα ενισχύσει την επιτυχία των πρωτοβουλιών χωρίς αποκλεισμούς.

- Ανάπτυξη Ικανοτήτων και Εκπαίδευση

Η έμφαση στη δημιουργία ικανοτήτων είναι καίριας σημασίας. Προγράμματα κατάρτισης θα πρέπει να αναπτυχθούν σε διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη επί τόπου για να διασφαλιστεί η συνάφεια. Θα πρέπει να δοθεί χρόνος και υποστήριξη στα ιδρύματα για να προσαρμοστούν στις νέες μεθοδολογίες και εργαλεία, επιτρέποντας ομαλότερη ενσωμάτωση και εφαρμογή.

- Συμμετοχικές και Δημιουργικές Δραστηριότητες

Τα έργα θα πρέπει να επικεντρώνονται στη δημιουργία δραστηριοτήτων χωρίς αποκλεισμούς που προάγουν την ευημερία και την αίσθηση ότι ανήκουν σε όλους. Η χρήση διαφορετικών εμπειριών από διαφορετικές εθνικότητες, όπως φαίνεται στο Ollerup (Δανία), μπορεί να εμπνεύσει βαθύτερη κατανόηση και καινοτόμες πρακτικές πέρα από τα σύνορα.

- Κατανομή και χρηματοδότηση πόρων

Η εξασφάλιση χρηματοδότησης για τον απαραίτητο εξοπλισμό είναι ζωτικής σημασίας, καθώς συμβάλλουν στη μακροζωία των αποτελεσμάτων του έργου. Οι κατάλληλοι πόροι υποστηρίζουν τη συνεχή πρακτική και την ένταξη.

- Παρακολούθηση και Συλλογή Δεδομένων

Η ενσωμάτωση σύγχρονης τεχνολογίας, όπως μια εφαρμογή για καθημερινή τεκμηρίωση, θα μπορούσε να βελτιστοποιήσει τη συλλογή δεδομένων και να παρέχει ανατροφοδότηση σε πραγματικό χρόνο, καθιστώντας τη διαχείριση έργων πιο αποτελεσματική.

- Παιδαγωγική και Καθολικός Σχεδιασμός Μάθησης

Η ενσωμάτωση της παιδαγωγικής του καθολικού σχεδιασμού της μάθησης νωρίς στον σχεδιασμό του έργου είναι απαραίτητη για τη μεγιστοποίηση της συνεκπαίδευσης. Αυτό μπορεί να βοηθήσει να διασφαλιστεί ότι το έργο καλύπτει διαφορετικές ανάγκες και ικανότητες από την αρχή.

- Ανταλλαγές και Συνεργασία μεταξύ χωρών

Τα μελλοντικά έργα θα μπορούσαν να ωφεληθούν από τις ανταλλαγές καθηγητών και μαθητών, ενισχύοντας τη διασυνοριακή ένταξη. Αυτό θα ενίσχυε τη συνεργασία και θα βοηθούσε στην ανάπτυξη κοινών γνώσεων και πρακτικών μεταξύ συμμετεχόντων από διαφορετικές χώρες.

- Βελτιωμένη δέσμευση με σχολεία και συλλόγους

Τα σχολεία και οι σύλλογοι θα πρέπει να ερευνηθούν εκ των προτέρων για να μετρηθεί το ενδιαφέρον και η ικανότητά τους για συμμετοχή. Η θέσπιση σαφέστερων κατευθυντήριων γραμμών και πιθανώς υποχρεωτικής συμμετοχής θα μπορούσε να εξασφαλίσει καλύτερη τήρηση των προθεσμιών και των στόχων του έργου, ειδικά με σχολεία που είναι συχνά ανεξάρτητα και δεν εποπτεύονται.

Η εμπειρία που αποκτήθηκε από το έργο IDI4Sport δείχνει ότι με προσεκτικό σχεδιασμό, επαρκείς πόρους και στρατηγικές χωρίς αποκλεισμούς, είναι δυνατό να εμπνεύσει μεγαλύτερη συμμετοχή, να προωθήσει ένα περιβάλλον χωρίς αποκλεισμούς και να δημιουργήσει ουσιαστικές, διαρκείς αλλαγές τόσο στο εκπαιδευτικό όσο και στο αθλητικό περιβάλλον.

Επιπλέον, υπάρχουν συνεχείς διαδικασίες παρακολούθησης για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας αυτών των πρωτοβουλιών, συλλέγοντας σχόλια από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς. Θα εκδοθεί μια ολοκληρωμένη έκθεση για την παροχή πληροφοριών με βάση τα δεδομένα που συλλέγονται, διασφαλίζοντας ότι οι μελλοντικές προσπάθειες μπορούν να βασιστούν στις επιτυχίες και να αντιμετωπίσουν τυχόν προκλήσεις που εντοπίστηκαν.

Co-funded by the European Union

INCLUSÃO E DEFICIÊNCIA NO E ATRAVÉS DO DESPORTO

Relatório das Atividades Desenvolvidas

Fase de experimentação: formação de professores e treinadores desportivos e implementação de actividades em escolas e clubes.

Versão portuguesa

No. 101089892 – IDI4Sport – ERASMUS-SPORT-2022-SCP

Pacote de Trabalho 3 - Experimentação

D3.2 Relatório sobre as atividades desenvolvidas

Título do documento	Relatório das atividades desenvolvidas
Título do pacote de trabalho	WP3 - Experimentação
Pacote de trabalho número	3
Líder do pacote de trabalho	OCNM – Olympic Committee of North Macedonia
Autor(es)	OCNM
Co-autores(s)	Parceiros do projeto
Revisor(es)	Parceiros do projeto
Nível de disseminação	PU
Número do projeto	101089892
Instrumento	Erasmus+ Desporto
Data de início do projeto	01/01/2023
Duração	36 meses
Coordenador do projeto	France Education International

Financiado pela União Europeia. As opiniões expressas são exclusivamente dos autores e não refletem necessariamente as opiniões da União Europeia. Nem a União Europeia nem a autoridade concedente podem ser responsabilizadas por elas.

Índice

INCLUSÃO E DEFICIÊNCIA NO E ATRAVÉS DO DESPORTO 1
Sobre o projeto IDI4Sport 4
Visão geral da fase de experimentação 5
Relatório sobre a fase de experimentação 6
I. Metodologia e protocolo 7
Resumo da experiência dos parceiros na implementação do protocolo da fase de experimentação 8
II. Fase de preparação 9
Resumo do relatório dos parceiros sobre a implementação das sessões "Formação de formadores" 11
Fase de experimentação 13
III. Recomendações futuras 17

Sobre o projeto IDI4Sport

O IDI4Sport é um projeto europeu financiado pelo Programa Erasmus+, da Comissão Europeia. Coordenado pelo France Éducation International (FEI France), o projeto reúne 5 países europeus e a Macedónia do Norte, um país associado do Erasmus+, contando com os seguintes parceiros: o Instituto Português do Desporto e Juventude (IPDJ - Portugal), a Universidade da Macedónia (UoM - Grécia), o Comité Olímpico da Macedónia do Norte (OCNM - Macedónia do Norte), a Associação Internacional de Desporto e Cultura (ISCA - Dinamarca), o Instituto "España se Mueve" (IEsM - Espanha) e o Instituto Nacional Superior de Formação e Pesquisa para a Educação Inclusiva (INSHEI - França).

O projeto IDI4Sport tem como grande objetivo promover o aumento da participação desportiva de crianças e jovens com deficiência, especialmente tendo em consideração a realização dos Jogos Olímpicos e Paralímpicos de 2024. Foi estruturado para promover a inclusão social, aumentar a participação desportiva de jovens com deficiência, entre os 10 e os 20 anos, dentro das escolas e nos clubes desportivos bem como para atenuar as barreiras que estes enfrentam neste âmbito. Além disso, procurou criar ambientes inclusivos que promovam equidade e igualdade. O projeto visou ainda, especificamente, intervir junto de professores, treinadores desportivos e outros agentes técnicos, estudantes e jovens dentro e fora das escolas, como por exemplo em clubes desportivos.

Objetivos gerais do projeto:

- Através da formação e capacitação dos agentes formativos e de intervenção prática, promover a colaboração entre o setor formal e não formal incluindo escolas, associações juvenis, profissionais de saúde e organizações desportivas no sentido de aumentar a oferta de prática junto dos jovens com deficiência;
- Aumentar a participação de jovens e adultos no desporto e melhorar a sua saúde e o bem-estar;
- Melhorar o acesso e a atratividade das instalações de prática para os jovens com deficiência;
- Consciencializar os jovens sobre a importância do desporto no desenvolvimento de competências através do trabalho em equipa, da aprendizagem intercultural, da autonomia e responsabilidade;
- Desenvolver entre os jovens um sentimento de pertença comum à União Europeia.

O projeto foi estruturado em cinco pacotes de trabalho (WP – "*Work packages*") tendo o WP1 focado a área da gestão e da coordenação do projeto enquanto o WP5 assumiu como objetivo principal o desenvolvimento da estratégia e das ações a desenvolver na área da comunicação e da disseminação do projeto. Os três restantes pacotes de trabalho constituem o núcleo central do projeto: o WP2 tratou da construção do racional técnico-científico e da estrutura do modelo de formação; o WP3 versou a testagem e a experimentação do referido modelo de formação dos agentes de intervenção da prática desportiva e o WP4 tratou da avaliação dos resultados e do impacto da intervenção desenvolvida.

Visão geral da fase de experimentação

Este relatório descreve a fase de experimentação (WP3), durante a qual todos os parceiros do projeto testaram o modelo de formação desenvolvido pelo projeto com o objetivo de integrar os jovens com deficiência em atividades desportivas.

A fase de experimentação foi estruturada em quatro etapas distintas e interligadas:

- A primeira etapa focou sobretudo o desenvolvimento de um protocolo abrangente e de uma metodologia que permitisse garantir uma abordagem padronizada entre todos os parceiros e instituições participantes;
- A segunda etapa envolveu o mapeamento e identificação de instituições educativas e clubes desportivos que pudessem colaborar na fase de experimentação do modelo;
- A terceira etapa integrou o desenvolvimento de *workshops* "Formação de formadores", onde professores, treinadores desportivos e outros agentes técnicos receberam formação para implementar o modelo de formação;
- A etapa final foi constituída pela fase de implementação durante a qual o modelo foi colocado em prática. Professores e treinadores aplicaram o mesmo em ambientes reais de ensino e de prática desportiva.

A fase de experimentação, realizada entre abril e julho de 2024, seguiu um modelo de abordagem dupla: uma aplicada em escolas de ensino básico e secundário e outra em clubes desportivos de base. Cada parceiro do projeto selecionou duas escolas e dois clubes desportivos, criando um ambiente de experimentação diversificado para avaliar a eficácia do modelo de formação.

Relatório sobre a fase de experimentação

O relatório encontra-se estruturado em quatro áreas distintas (Tabela 1.)

Pacote de Trabalho 3	Período	Participantes
T1. Desenvolvimento da metodologia e protocolo	setembro 2023 – janeiro 2024	Todos os parceiros
T2. Mapeamento e recrutamento dos participantes	novembro 2023 – março 2024	Todos os parceiros
T3. Realização da formação dos formadores	janeiro 2024 – março 2024	Todos os parceiros
T4. Fase de implementação nas escolas e clubes desportivos	abril 2024 – julho 2024	Todos os parceiros
T5. Relatório de atividades	junho 2024 – setembro 2024	Todos os parceiros

- A primeira área detalha a forma como os parceiros alinharam os seus protocolos e metodologias para proceder à seleção das instituições educativas e desportivas e respetivos formadores a fim de poderem participar na fase de experimentação. Descreve os critérios e processos utilizados para garantir o envolvimento eficaz das instituições e dos técnicos.
- A segunda seção descreve a fase de preparação para testagem do modelo de formação e as boas práticas identificadas para o efeito. Inclui uma visão geral dos *workshops* organizados para capacitar os agentes formativos, incluindo sessões de capacitação "Formação de Formadores" dos referidos agentes. Estes *workshops* foram essenciais para capacitar os agentes formativos com as habilidades e conhecimentos necessários para implementar eficazmente o modelo formação.
- A terceira seção aborda a implementação prática da fase de experimentação. Examina como os diferentes técnicos aplicaram os instrumentos desenvolvidos durante a formação em contextos reais de prática. Esta parte do relatório reflete ainda sobre os desafios encontrados e as lições aprendidas ao longo do processo de implementação, oferecendo perceções sobre a eficácia do modelo e das suas características bem como sobre as estratégias de adaptação utilizadas pelos participantes.
- A quarta parte do relatório foca a área das recomendações estratégicas que deverão ser tidas em consideração para a aplicação mais alargada deste modelo de intervenção

e a utilização futura dos instrumentos e documentos desenvolvidos pelo projeto, quer por organizações desportivas quer educativas, tanto na Europa quanto fora dela.

O objetivo do presente relatório é partilhar o conhecimento coletivo, as perceções e as experiências adquiridas durante esta fase. Ao destacar os desafios enfrentados, as estratégias utilizadas e as lições aprendidas, pretendemos fornecer orientações valiosas que podem ser adaptadas e aplicadas noutros países e contextos.

Em última análise, este relatório procura contribuir para o desenvolvimento de práticas inclusivas que garantam que todos os jovens, independentemente das suas capacidades, possam participar plenamente na prática desportiva.

I. Metodologia e Protocolo

Esta secção concentra-se no desenvolvimento e alinhamento da metodologia e dos protocolos utilizados durante a fase de experimentação. Reflete o processo de criação de uma estrutura para a seleção de instituições educativas e respetivos técnicos, garantindo que os critérios e procedimentos estejam claramente definidos e que possam ser aplicados de forma sistemática.

O protocolo desenvolvido forneceu um guia para assegurar que o percurso de formação estivesse alinhado com os objetivos do projeto, ao mesmo tempo que se encontrava adaptado aos diferentes contextos nacionais. Delineou as etapas para o recrutamento de participantes, capacitação de professores e treinadores e implementação do projeto em escolas e clubes desportivos.

Foi elaborado de forma flexível de forma a permitir adaptações a diferentes instalações e especificidades locais, assegurando ainda a consistência entre os países parceiros.

Os principais critérios de seleção definidos para as instituições participantes nesta fase de experimentação incluíram currículos inclusivos, infraestrutura adequada, compromisso dos técnicos com a formação e o apoio contínuo para criar um ambiente totalmente inclusivo junto dos jovens com deficiência.

O protocolo para a fase de experimentação serviu como um guia abrangente para garantir que o percurso de formação estivesse alinhado com os objetivos do projeto e adaptado aos contextos nacionais. Descreveu as condições ideais para proceder ao recrutamento, à formação e à implementação do modelo nas escolas e clubes desportivos, fornecendo uma estrutura flexível capaz de acomodar diversas instalações e especificidades locais.

Para aumentar a eficácia da experimentação, o protocolo incluiu critérios de seleção específicos, tais como:

- Currículo inclusivo (garantindo que o currículo possa apoiar alunos com deficiência e integre o programa de forma eficaz);
- Tamanho da população estudantil (favorecendo instituições com um maior grupo de alunos com deficiência, indicando um sistema de suporte mais robusto);

- Atividades extracurriculares inclusivas (valorizando escolas ou clubes com participação ativa de alunos com deficiência em atividades desportivas);
- Formação e recursos (garantindo o interesse e apoio dos técnicos para participar em formação na área da educação inclusiva);
- Apoio parental (obtendo consentimento e apoio dos pais);
- Compromisso com a melhoria contínua (instituições deviam mostrar disposição para adaptar e melhorar os seus esforços e oferta aos jovens);
- Infraestrutura e acessibilidade (avaliando a acessibilidade física para várias deficiências);
- Conformidade legal (garantindo adesão às leis de direitos e inclusão das pessoas com deficiência).

Embora o protocolo tenha sido projetado para oferecer orientação aos parceiros, ele foi mantido flexível para acomodar os diversos contextos encontrados em diferentes cenários europeus. Reconhecendo que a adaptação pode ser necessária, essa flexibilidade garante que o protocolo permaneça relevante e eficaz em diversos ambientes nacionais e locais.

Resumo da Experiência dos Parceiros na Implementação do Protocolo da Fase de Experimentação

- Na Dinamarca, a fase de experimentação seguiu um protocolo flexível que exigiu adaptações mínimas para se alinhar aos contextos educativos e desportivos nacionais. Escolas, clubes desportivos e educadores foram selecionados com base nos critérios estabelecidos, embora a inclusão dos clubes desportivos tenha sido desafiadora devido às suas estruturas especializadas para desenvolver atividades desportivas para pessoas com deficiência. Para maximizar o impacto, a Dinamarca envolveu a proeminente instituição de educação não formal *Ollerup*, que forneceu treino e realizou atividades através de sua iniciativa "*Art of Sharing*", ampliando o alcance da iniciativa a vários clubes desportivos pelo país.
- Na França, o protocolo foi adaptado ao contexto local, incorporando programas educativos locais tendo sido selecionadas uma variedade de instituições, incluindo centros de atividades extracurriculares e uma escola de circo, aumentado a relevância e heterogeneidade do contexto de aplicação deste modelo formativo. O recrutamento seguiu o protocolo e a metodologia desenvolvidos, focando em diversos tipos de escolas e práticas de inclusão. A prioridade foi dada ao treino prático, incluindo sessões interativas, exemplos concretos e apoio personalizado. Um total de três escolas e três clubes estiveram envolvidos, tendo dois clubes continuado a fase de experimentação até setembro.
- Na Grécia, o protocolo foi apresentado a educadores e treinadores conforme desenvolvido inicialmente, abordando questões práticas tais como a falta de materiais e o consentimento dos pais. Isso permitiu que as atividades fossem integradas aos programas educativos e desportivos existentes. Escolas e clubes foram selecionados

por amostragem de conveniência e efeito *bola de neve*, utilizando contatos pessoais e contactos com direções de estabelecimentos de ensino. Os critérios de seleção incluíram a capacidade de resposta, a disponibilidade e o interesse dos participantes, tendo os mesmos sido informados sobre os objetivos, ações e cronogramas do projeto.

- Em Portugal, o protocolo foi adaptado para alinhar-se ao programa educativo nacional, à legislação e aos contextos locais. O Instituto Português do Desporto e Juventude, em colaboração com a Associação de Paralisia Cerebral de Almada Seixal, estabeleceu estreitas relações com escolas e clubes desportivos locais para facilitar a fase de experimentação. Três escolas e um clube desportivo participaram no projeto tendo realizado reuniões de preparação para clarificar os objetivos e as tarefas a desenvolver durante a fase de experimentação, a apresentação do modelo de formação e as melhores práticas existentes nesta área. Esta abordagem garantiu a seleção de educadores e treinadores entusiastas que estiveram ativamente envolvidos no projeto.
- Na Espanha, o protocolo foi adaptado principalmente para abordar a disponibilidade real e o interesse dos clubes e escolas envolvidos. Devido a dificuldades em obter respostas diretamente das instituições, a ESM recrutou a *Federación Española Deportes Discapacidad Intelectual* (FEDDI), uma parceira associada, para auxiliar no recrutamento. A FEDDI promover a criação de um documento que descreveu os objetivos do projeto e especificou os tipos de instituições necessárias para a fase de experimentação.
- Na Macedônia do Norte, o protocolo foi seguido meticulosamente, garantindo que o processo de seleção dos técnicos e das instituições atendesse a todos os critérios estabelecidos. Essa abordagem rigorosa facilitou uma participação robusta tanto em ambientes educativos formais quanto em setores não formais, contribuindo para uma implementação bem equilibrada do projeto.

II. Fase de Preparação

Esta secção destaca os esforços realizados para ajustar as capacidades do corpo docente envolvido na fase de experimentação. Incluí o treino e o suporte fornecidos pelo projeto às equipas de intervenção para garantir que os educadores pudessem estar melhor preparados para implementar e avaliar as novas metodologias e práticas.

Este processo de capacitação incluiu *workshops* personalizados, sessões de treino prático e suporte contínuo para equipar o corpo docente com as habilidades, o conhecimento e a confiança necessários para executar eficazmente os protocolos experimentais e contribuir para o sucesso do projeto.

Tabela 2. Diretrizes propostas para as sessões "Formação de Formadores"

Categoria	Detalhes
Compreensão do contexto regulatório	**Enquadramento** e compreensão dos aspetos teóricos, factuais e legais do desporto para pessoas com deficiência, com base em convenções internacionais e políticas, especialmente na Europa e nos países parceiros. **Quadro legal** para informar sobre os requisitos legais e as políticas públicas que afetam o desporto para pessoas com deficiência.
Conhecimento prático	**Papel do desporto** para compreender a sua importância na melhoria da qualidade de vida das pessoas com deficiência. **Atividades desportivas** para promover a experimentação de práticas diversas adaptadas para pessoas com deficiência.
Capacitação para a implementação	**Práticas inclusivas** para aprender os aspetos teóricos e práticos da implementação de atividades físicas e desportivas inclusivas. **Gestão de recursos** para conhecer os recursos humanos e técnicos necessários para a realização de desportos inclusivos.
Modelo de intervenção	**Duração**: realizar pelo menos duas sessões de treino, cada uma com duração mínima de duas horas, para desenvolver, de forma cabal e eficaz, o conteúdo teórico e prático. **Modo de implementação:** O treino pode ser presencial ou à distância, de acordo com as preferências da organização parceira. **Materiais**: Disponibilizar materiais de treino abrangentes, incluindo manuais, apresentações e exercícios práticos, com distinções claras entre atividades obrigatórias e opcionais.

Resumo do Feedback dos Parceiros sobre a Implementação das Sessões "Formação de Formadores"

- Na Dinamarca, as ações "Formação de Formadores" foram estruturadas em três fases principais: reuniões *online* iniciais com cada parceiro para apresentar o projeto IDI4Sport e as melhores práticas desenvolvidas neste domínio, uma reunião *online* internacional e sessões de treino nacionais realizadas no início da fase de experimentação com a ParaSport Dinamarca e HandiLeg. A participação incluiu 3 professores e 26 treinadores em Ollerup, 2 professores na Faaborgegnens Efterskole e 1 professor e 24 participantes em Gerlev. Os workshops combinaram elementos teóricos e práticos, cobrindo as melhores práticas e atividades, as quais forma consideradas pelos participantes como altamente inspiradoras e valiosas. O reporte destacou a eficácia do treino na melhoria do conhecimento e no fornecer de informação prática valiosa e aplicável às práticas desportivas inclusivas.
- As sessões de treino para formadores franceses foram bem recebidas, embora a participação tenha sido limitada devido a restrições de tempo. Apenas dois professores coordenadores da ULIS participaram em todas as sessões, enquanto outros acompanharam remotamente. O treino foi dividido em duas partes: duas sessões teóricas de duas horas cada, abordando o projeto IDI4Sport, a inclusão no desporto e as metodologias para implementação, seguidas de duas sessões presenciais de três horas cada, focando na experimentação prática com desportos inclusivos tais como o ténis de mesa, o CrossBoccia, o Goalball e a Téque (*theque* - beisebol adaptado). Os professores apresentaram um reporte positivo, permitindo melhorar as suas escolhas desportivas e a forma de as adaptar às necessidades dos alunos.
- Na Grécia, uma reunião online de duas horas com 20 participantes abordou o enquadramento, os objetivos do projeto e o modelo de intervenção, ligando-os às estratégias nacionais de inclusão no desporto para pessoas com deficiência. Foram apresentados os desafios práticos e as soluções para os ultrapassar e foram realizadas várias sessões individuais adicionais. Os participantes incluídos envolveram educadores de escolas primárias, escolas de educação especial, ensino médio e treinadores de clubes. A sessão de treino foi dividida em três fases para poder ajustar-se aos desafios logísticos colocados. Primeiro, uma sessão *online* introduziu o modelo de formação para professores e treinadores. Em seguida, módulos específicos foram selecionados e foram apresentadas as boas práticas em cada escola e clube participante. Por fim, professores e treinadores tiveram oportunidade de experimentar e treinar os métodos e as estratégias antes da sua implementação. Um total de 6 professores e 3 treinadores participaram neste processo. A segunda fase focou-se no treino

teórico e na apresentação das boas práticas neste domínio, enquanto a terceira fase envolveu o treino e a experimentação de forma promover o alinhamento com os objetivos do projeto.

- Na Espanha, cerca de 20 instituições inicialmente demonstraram interesse no projeto, mas após uma reunião *online* e de contactos de acompanhamento, apenas 5 confirmaram a sua participação, estando incluídas instituições educativas e clubes esportivos. O *workshop* tinha como objetivo explicar os materiais do projeto e o cronograma de implementação, mas conflitos de agenda e a dispersão geográfica dos participantes dificultaram a realização de uma reunião presencial.
- Na Macedônia do Norte, foram realizados dois *workshops* de "Formação de Formadores"; um para professores de educação física e outro para treinadores desportivos. Cada *workshop* consistiu em duas partes, com foco maior no segmento prático e interativo pois os participantes estavam ansiosos para se envolver e explorar os exemplos de melhores práticas.

Tabela 3. Número de participantes na formação de formadores por país

País	Professores	Treinadores e educadores	Sessão individualizada	Total de participantes	Número planeado
Grécia	13	2	9	15	2 a 3 professores em cada escola ou clube desportivo (144 a 216 professores no total)
Portugal	6	3		9	
Macedónia do Norte	3	3		6	
Dinamarca	6	26		32	
Espanha	7			7	
França	9	7		16	
Total				85	

Fase de experimentação

Esta secção abrange a implementação de diversas atividades em vários países para testar a eficácia do modelo de formação. Descreve a variedade de atividades realizadas, o número de participantes envolvidos e os diferentes contextos em que estas atividades foram realizadas. Destaca também os desafios enfrentados, tais como a necessidade de equipamento especializado e as limitações de tempo bem como as lições aprendidas com estas experiências. O objetivo desta fase era avaliar o grau de integração das práticas de formação em contextos reais e recolher informações para melhorar futuras implementações.

Cronologia: fase de experimentação do projeto IDI4Sport

Figura 1. Fase de experimentação realizada em cada país

Abril – julho de 2024

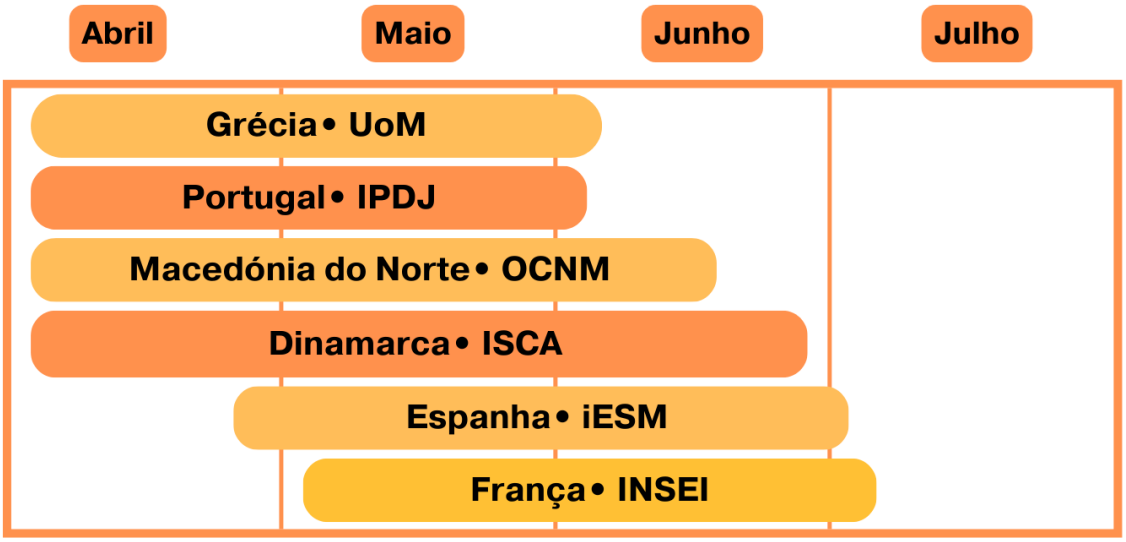

Na fase de experimentação, foram implementadas várias atividades do modelo de formação para avaliar a sua eficácia de forma a servir como um recurso valioso para professores e treinadores que procuram orientação e inspiração para implementar novas práticas nas suas aulas.

- Na Dinamarca, os alunos envolveram-se positivamente nas atividades do projeto IDI4Sport e um grande grupo de futuros treinadores desportivos recebeu formação e sensibilização para a promoção da prática junto das pessoas com deficiência, preparando-os ainda para ensinar atividades desportivas de base aos jovens neste âmbito. As atividades desenvolvidas incluíram: voleibol sentado, basquetebol em cadeira de rodas, dodgeball em cadeira de rodas, boccia, goalball e jogos concebidos para aumentar a sensibilização e a inclusão.
- Em França foram implementadas sete práticas, como ténis de mesa, voleibol inclusivo, artes circenses e crossboccia, com foco na jogabilidade inclusiva.

- Na Grécia foram identificadas doze boas práticas, incluindo ténis de mesa adaptado, futebol para cegos, boccia e goalball, destacando várias atividades desportivas inclusivas.
- Em Portugal foram testadas catorze atividades em várias escolas, incluindo boccia, slalom em cadeira de rodas, handbike e atividades de sensibilização para a cegueira.
- Em Espanha foram implementadas múltiplas atividades, tais como boccia, netball, goalball e pickleball.
- Na Macedónia do Norte as atividades incluíram voleibol sentado, jogos de sensibilização para a cegueira, natação e goalball.

Tabela 4. Principais indicadores da fase de experimentação

País	Número de escolas e clubes desportivos	Número de professores e treinadores	Número de alunos
Grécia - UoM	8	32	Cerca de 300 - 400
Portugal - IPDJ	4	9	220
Macedónia do Norte - OCNM	4	8	Cerca de 100 - 120
Dinamarca - ISCA	5	42	275
Espanha - iESM	5	4	Cerca de 400
França - INSEI	6	16	Cerca de 156

Desafios encontrados

A experimentação e o teste do modelo representaram a fase mais complexa do projeto, tendo decorrido em vários contextos. Dada esta complexidade, previa-se que surgissem desafios ao longo do processo. Durante a fase de implementação, foram identificados vários desafios significativos, tendo sido empregues as estratégias de mitigação correspondentes.

- Na Dinamarca, um desafio significativo foi a falta de equipamento especializado, como cadeiras de rodas, o que limitou o desenvolvimento das atividades a apenas algumas turmas por escola. As escolas tiveram de recorrer ao empréstimo de equipamento de fontes externas, tais como a ParaSport, o que limitou o alcance e a eficácia do programa. Além disso, o âmbito ambicioso do modelo de formação exigiu uma adaptação extensiva para satisfazer as diversas necessidades dos participantes.

Estratégia de mitigação:

Para resolver o problema da falta de equipamento, as escolas colaboraram com a ParaSport e com outras organizações semelhantes para garantir o acesso temporário ao equipamento necessário. Embora este empréstimo tenha limitado o número de turmas envolvidas, permitiu que o programa prosseguisse a curto prazo enquanto eram exploradas soluções a longo prazo.

- Em França, os atrasos na formação da equipa de formação e o tempo limitado para a formação de professores (maio-junho e início de julho) fizeram com que tanto os formadores como os professores sentissem que não tinham tempo suficiente para experimentar plenamente as práticas. O período atarefado do final do ano agravou este desafio.

Estratégia de mitigação:

A equipa adotou uma abordagem flexível, adaptando o programa de formação e concentrando-se nas práticas-chave, permitindo que os professores se envolvessem de forma significativa, apesar das restrições de tempo.

- Na Grécia, os participantes enfrentaram principalmente restrições de tempo, escassez de equipamento e, em menor grau, problemas com infraestruturas institucionais. Algumas crianças também tiveram dificuldade em compreender e seguir as regras das novas atividades.

Estratégia de mitigação:

Para ultrapassar estes desafios, o programa enfatizou a flexibilidade, permitindo ajustes no tempo e simplificando as instruções das atividades para ajudar as crianças a compreender melhor as regras.

- Em Portugal, os principais desafios foram a integração do processo no plano anual de atividades e o curto período para a execução, particularmente nas escolas.

Estratégia de mitigação:

A equipa abordou estas questões sendo flexível com a calendarização e adaptando a implementação para se enquadrar no período disponível.

- Em Espanha, um desafio significativo foi a perda de contacto com o Club Arganda e o Club Triton, o que teve impacto na colaboração e no progresso da implementação.

Estratégia de mitigação:

A equipa planeou intensificar os esforços para restabelecer a comunicação com estes clubes a partir de setembro com o objetivo de restaurar a colaboração e resolver quaisquer lacunas causadas pelos problemas de comunicação.

- Na Macedónia do Norte, a equipa no terreno deparou-se com um desafio de falta de equipamento para atividades que parecem ser muito atrativas para as crianças das turmas.

Estratégia de atenuação:

A equipa contactou o NOC que, através da sua parceria com diferentes partes interessadas, como o comité paraolímpico, conseguiu assegurar o equipamento para o período solicitado.

Lições aprendidas

Várias lições valiosas emergiram da fase de experimentação.

- Envolver clubes desportivos comuns em desportos inclusivos pode ser um desafio, dado que muitos desportos para pessoas com deficiência funcionam em estruturas especializadas. Esta experiência realçou a importância da flexibilidade no planeamento do projeto. Ao adaptar os planos e fazer os ajustes necessários, conseguiu-se colmatar as lacunas e promover a colaboração entre organizações desportivas tradicionais e inclusivas. Além disso, o envolvimento com clubes especializados para facilitar uma integração mais suave e a abertura a melhorias iterativas permitirá alinhar melhor os projetos com as necessidades de todos os participantes.
- A sensibilização e o envolvimento de um público diversificado podem ser melhorados através do aproveitamento de eventos desportivos nacionais ou internacionais. Esta abordagem foi eficazmente demonstrada durante os Jogos de Paris 2024, onde o consórcio do projeto organizou uma mesa-redonda para apresentar os resultados e envolver um vasto leque de participantes. Ao capitalizar a visibilidade de grandes eventos, pode-se alcançar públicos mais amplos e ampliar o impacto.
- Os professores desempenham um papel fundamental na divulgação e implementação de práticas inclusivas e devem estar equipados com conhecimentos teóricos e formação prática. A prática grega “Todos têm o direito de brincar”, que inclui a visualização de um filme educativo, é um exemplo notável de sensibilização para a acessibilidade universal e a diversidade. Um incentivo adicional poderia ser a oferta de um contrato de curta duração aos professores (possível em alguns países da União Europeia), permitindo-lhes receber um honorário pelo seu empenhamento e contribuições. Este reconhecimento pode motivar e valorizar ainda mais o seu empenhamento neste âmbito.
- É importante atribuir tempo e recursos suficientes para que as escolas e instituições possam efetivamente adaptar e implementar práticas inclusivas. A experiência sublinhou que a disponibilização de tempo suficiente para o planeamento permite que as escolas integrem as atividades sem problemas e ao seu próprio ritmo. A garantia de

financiamento adicional ou de parcerias para colmatar a falta de equipamento pode aliviar significativamente as restrições de recursos.

- Para promover um maior envolvimento é vantajoso contactar as escolas com bastante antecedência e oferecer incentivos claros à participação. Proporcionar um horário flexível que se alinhe com as suas horas de maior atividade e estabelecer relações de longo prazo também pode fazer uma diferença significativa. Ao demonstrar como as iniciativas se alinham com as prioridades da escola e beneficiam os alunos e as comunidades, pode-se ultrapassar a resistência e encorajar uma participação mais entusiástica.
- Certificar todo o pessoal educativo que participou no processo de formação *workshop* e que testou modelo é uma excelente forma de reconhecer os seus contributos e dar-lhes visibilidade nacional. Tais incentivos são altamente motivadores e ajudam a manter os técnicos empenhados e comprometidos. A oferta de reconhecimento e recompensas semelhantes pode aumentar significativamente a dedicação e o entusiasmo dos mesmos em iniciativas futuras.

III Recomendações para o futuro

Ao perspetivar iniciativas futuras destinadas a promover a inclusão e a igualdade de oportunidades no desporto, é essencial refletir sobre as lições aprendidas em projetos anteriores e considerar como essas experiências podem moldar estratégias melhoradas no futuro. O presente documento resume as principais recomendações para a implementação a nível local, nacional e europeu, bem como práticas de gestão interna. Ao adotar uma abordagem de longo prazo, enfatizando o desenvolvimento de capacidades, assegurando recursos e promovendo a colaboração transfronteiriça, os projetos futuros podem responder melhor aos desafios enfrentados e garantir resultados sustentáveis e com impacto para os participantes de todas as capacidades.

- Planeamento estratégico e a longo prazo

As iniciativas futuras devem adotar uma abordagem a longo prazo para garantir a continuidade e um impacto duradouro. Isto inclui a atribuição de tempo suficiente para a formação (2-3 meses), planeamento e quase meio ano letivo para a implementação. As instituições precisam de tempo para definir prioridades e planear com antecedência, o que irá aumentar o sucesso das iniciativas inclusivas.

- Desenvolvimento de capacidades e formação

É fundamental dar ênfase ao desenvolvimento de capacidades. Os programas de formação devem ser desenvolvidos em processo de co-criação com as partes interessadas no terreno para garantir a sua relevância. Deve ser dado tempo e apoio às instituições para se adaptarem às novas metodologias e instrumentos, permitindo uma integração e implementação mais suaves.

- Atividades inclusivas e criativas

Os projetos devem centrar-se na criação de atividades inclusivas que promovam o bem-estar e um sentimento de pertença para todos. A utilização de diversas experiências de diferentes nacionalidades, como se viu em Ollerup (Danemark), pode inspirar uma compreensão mais profunda e práticas inovadoras além-fronteiras.

- Atribuição de recursos e financiamento

É fundamental assegurar o financiamento dos equipamentos e materiais necessários, uma vez que contribuem para a longevidade dos resultados do projeto. Os recursos adequados apoiam a prática e a inclusão contínuas.

- Monitorização e recolha de dados

A incorporação de tecnologia moderna, como uma aplicação para documentação diária, pode simplificar a recolha de dados e fornecer informação de reporte em tempo real, tornando a gestão do projeto mais eficiente.

- Pedagogia e design universal da aprendizagem

Integrar a pedagogia do desenho universal da aprendizagem no início do planeamento do projeto é essencial para maximizar a inclusão. Isto pode ajudar a garantir que o projeto responde a diversas necessidades e capacidades desde o início.

- Intercâmbios e colaboração entre países

Os projetos futuros poderiam beneficiar de intercâmbios de professores e alunos, promovendo a inclusão além-fronteiras. Isto reforçaria a colaboração e ajudaria a desenvolver conhecimentos e práticas partilhados entre participantes de diferentes países.

- Melhoria do envolvimento com escolas e clubes

As escolas e os clubes devem ser inquiridos com antecedência para avaliar o seu interesse e capacidade de participação. O estabelecimento de diretrizes mais claras e, possivelmente, a participação obrigatória poderiam garantir um melhor cumprimento dos prazos e dos objetivos do projeto, especialmente no caso das escolas que são, frequentemente, independentes e não supervisionadas.

A experiência adquirida com o projeto IDI4Sport mostra que, com um planeamento cuidadoso, recursos adequados e estratégias inclusivas é possível inspirar um maior envolvimento, promover um ambiente mais inclusivo e criar mudanças significativas e duradouras, tanto em contextos educativos como desportivos.

Além disso, estão em vigor processos de monitorização contínuos para avaliar a eficácia destas iniciativas, recolhendo o reporte e contributos de todas as partes interessadas envolvidas. Será publicado um relatório exaustivo que fornecerá informações e recomendações com base nos dados recolhidos, assegurando que os esforços futuros se baseiem nos êxitos alcançados e abordem os desafios identificados.

Co-funded by the European Union

ВКЛУЧУВАЊЕ И ПОПРЕЧЕНОСТ ВО И ПРЕКУ СПОРТОТ

Извештај за реализираните активности

Експериментална фаза: обука на наставници и спортски тренери и реализација на активности во училиштата и клубовите.

Македонска верзија

No. 101089892 – IDI4Sport – ERASMUS-SPORT-2022-SCP

Работен пакет 3 – Експериментирање

Г3.2 Извештај за реализираните активности

Наслов што може да се испорача	Извештај за реализираните активности
Работен пакет Наслов	WP3 - Експериментирање
Број на работен пакет	3
Работен пакет Олово	ОКСМ – Олимписки комитет на Северна Македонија
Автор(и)	ОКСМ
Соработници	Сите партнери
Рецензент(и)	Сите партнери
Ниво на дисеминација	СТП
Број на проектот	101089892
Инструмент	Еразмус+ спорт
Датум на почеток на проектот	01.01.2023
Времетраење	36 месеци
Координатор на проектот	Франција образование меѓународен

Финансиран од Европската Унија. Сепак, ставовите и мислењата искажани се само на авторот(ите) и не мора да ги одразуваат ставовите на Европската унија. Ниту Европската унија, ниту органот што го доделува не може да биде одговорен за нив.

Содржина

ВКЛУЧУВАЊЕ И ПОПРЕЧЕНОСТ ВО И ПРЕКУ СПОРТОТ 1

Извештај за реализираните активности 1

За проектот IDI4Sport 4

Преглед на фазата на експериментирање 4

Извештај за заднина за фазата на експериментирање 6

I. Методологија и протокол 7

Резиме на искуството на партнерот во следењето на протоколот за фазата на експериментирање 8

II. Подготвителна фаза 10

Фаза на експериментирање 13

III. Идни препораки 17

„Обучи ги обучувачите“ .....

Erreur ! Signet non défini.

За проектот IDI4Sport

IDI4Sport е европски проект финансиран од Програмата Еразмус+ на Европската комисија. Координирана од France Education international (FEI, Франција), собира 5 европски земји и Северна Македонија, трета поврзана земја со Еразмус+: Португалскиот институт за спорт и млади (IPDJ, Португалија), Универзитетот на Македонија (UoM, Грција), Олимписки комитет на Северна Македонија (ОКСМ, Северна Македонија), Меѓународната асоцијација за спорт и култура (ISCA, Данска), Институтот „España se Mueve “ (IEsM , Шпанија), Институт национален супериорен формација et de recherche за образование инклузивна (INSEI, Франција).

ID4Sport се стреми да го развие спортското учество на децата со попреченост наспроти позадината на Олимписките и Параолимписките игри (ОПГ) во 2024 година. Тој е дизајниран да промовира социјална вклученост; да се зголеми учеството на младите со попреченост на возраст од 10-20 години во спортски активности во и надвор од училиштата и да се намалат тешкотиите со кои се соочуваат. Исто така, се стреми да создаде инклузивни средини кои промовираат еднаквост и еднаквост. Проектот конкретно ги таргетира наставниците, спортските едукатори, учениците и младите луѓе во и надвор од училиштата.

Целите на проектот се:

- Да се помогне на формалниот и неформалниот сектор да работат заедно и да се промовира соработка помеѓу училиштата, младинските работници, здравствените работници и спортските организации.
- Да се зголеми учеството на возрасните и младите во спортот и да се подобри нивното здравје и благосостојба.
- Да се подобри пристапноста и атрактивноста на здравствените установи за младите.
- Да се освестат младите дека спортот може да поттикне тимска работа, интеркултурно учење и чувство на одговорност.
- Да се развие заедничко чувство за припадност кон Европската Унија кај младите.

Проектот беше структуриран во Работни пакети (ВП). WP1 се фокусираше на управување и WP5 на комуникација. Останатите три беа во сржта на проектот: WP2 се фокусираше на развивање на патеката за обука, WP3 на тестирање и експериментирање со неа и WP4 на евалуација на резултатите и влијанието.

Преглед на фазата на експериментирање

Овој извештај ја прикажува фазата на експериментирање (WP3), за време на која сите проектни партнери ја тестираа новоразвиената патека за обука насочена кон интегрирање на младите луѓе со попреченост во главните спортски активности.

Фазата на експериментирање беше структурирана во четири различни и меѓусебно поврзани фази.

- Првата фаза се фокусираше на развивање на сеопфатен протокол и методологија за да се обезбеди стандардизиран пристап кај сите партнери и институции-учеснички. Оваа фаза ги воспостави основните насоки за тоа како ќе се спроведе експериментирањето , наведувајќи ги критериумите за избор на учесници, како и процедурите за евалуација.
- Втората фаза вклучуваше мапирање и идентификација на образовните институции и спортските клубови кои ќе соработуваат во фазата на експериментирање. Секоја партнерска организација работеше на идентификување соодветни училишта и клубови кои беа усогласени со целите на проектот и имаа капацитет да ги интегрираат младите луѓе со попреченост во редовните спортски активности. Оваа фаза беше клучна за градење партнерства и обезбедување дека избраните институции се посветени на поттикнување на инклузивноста.
- Третата фаза беа работилниците „Обучи ги обучувачите“, каде што образовниот кадар, вклучително наставници и спортски тренери, доби обука за да ги опреми со вештините и знаењата потребни за спроведување на дизајнираната патека за обука. Овие работилници беа од суштинско значење за подготовка на персоналот да работи ефективно со обезбедените алатки и да поттикне инклузивна средина за младите луѓе со попреченост.
- Последната фаза беше фазата на имплементација, при што патеката за обука беше спроведена во пракса. Наставниците и тренерите го применуваа она што го научија на работилниците, тестирајќи ја патеката во реални образовни и спортски услови. Оваа фаза беше клучна за евалуација на ефективноста на алатките за обука и идентификување на сите предизвици или области за подобрување.

Фазата на експериментирање, спроведена помеѓу април и јули, следеше модел со двоен пристап: едниот се применуваше во основните и средните училишта, а другиот во спортските клубови од грасрут. Секој проектен партнер избра две училишта и два спортски клуба, создавајќи разновидна средина за тестирање за темелно да се оцени ефективноста на патеката за обука.

Работен пакет 3	Период	Учесници
Т1. Развој на методологија и протокол	септември 2023 - јануари 2024 година	Сите партнери
Т2. Мапирање и регрутирање на учесници	ноември 2023 - март 2024 година	Сите партнери
Т3. Спроведување на обучувачите	јануари - март 2024 година	Сите партнери
Т4. Фаза на имплементација во училиштата и спортските клубови	април - јули 2024 година	Сите партнери
Т5. Извештај за активностите	јуни - септември 2024 година	Сите партнери

Извештај за заднина за фазата на експериментирање

Извештајот е структуриран во четири различни делови

- Првиот дел детализира како партнерите ги усогласиле своите протоколи и методологии за избор на образовни институции и кадар за време на фазата на експериментирање. Ги наведува критериумите и процесите што се користат за да се обезбеди ефективна вклученост на институциите и персоналот.
- Вториот дел се фокусира на подготвителната фаза за тестирање на патеката за обука и добрите практики. Ова вклучува преглед на работилниците организирани за обука на образовен кадар, вклучувајќи сесии дизајнирани како „Обучи ги обучувачите“. Овие работилници беа од суштинско значење за опремување на едукаторите со потребните вештини и знаења за ефективно спроведување на патеката за обука.
- Третиот дел се однесува на практичното спроведување на фазата на експериментирање. Испитува како ПЕТ (наставниците за професионално образование) и тренерите ги примениле обезбедените алатки во реални услови.

Овој дел од извештајот се одразува на предизвиците со кои се соочуваат и научените лекции во текот на процесот на имплементација, нудејќи увид во ефективноста на алатките и стратегиите за адаптација што ги користат учесниците.

- Четвртиот дел од извештајот се фокусира на обезбедување стратешки препораки за поширока примена и идна употреба на дизајнираните алатки на проектот од страна на спортските организации, како во Европа, така и пошироко.

Целта на овој извештај е споделување на колективното знаење, согледувања и искуства стекнати во оваа фаза. Преку истакнување на предизвиците со кои се соочуваме, употребените стратегии и научените лекции, имаме за цел да обезбедиме вредни насоки што може да се прилагодат и применат во други земји и контексти. На крајот на краиштата, овој извештај се обидува да придонесе за развој на инклузивни практики кои обезбедуваат сите млади луѓе, без разлика на способностите, да можат целосно да учествуваат во спортот.

I. Методологија и протокол

Овој дел се фокусира на развојот и усогласувањето на методологијата и протоколите што се користат за време на фазата на експериментирање. Тој го одразува процесот на дизајнирање рамка за избор на образовни институции и кадар, осигурувајќи дека критериумите и процедурите се јасно дефинирани и систематски применети. Развиениот протокол обезбеди водич за да се осигура дека патеката за обука се усогласува со целите на проектот додека се прилагодува на националните контексти. Во него беа наведени чекорите за регрутирање учесници, обука на наставници и спортски тренери и спроведување на проектот во училиштата и спортските клубови. Истакна флексибилност, овозможувајќи адаптација на различни капацитети и локални специфичности, истовремено обезбедувајќи конзистентност меѓу земјите партнери. Клучните критериуми за избор на институциите-учеснички вклучуваа инклузивни наставни програми, соодветна инфраструктура, посветеност на персоналот за обука и постојана поддршка за создавање на целосно инклузивна средина за младите луѓе со попреченост.

Протоколот за фазата на експериментирање служеше како сеопфатен водич за да се осигура дека патеката за обука се усогласува со целите на проектот и се прилагодува на националните контексти. Ги наведува оптималните услови за регрутирање, обука и имплементација во училиштата и спортските клубови, обезбедувајќи флексибилна рамка која опфаќа различни објекти и локални специфики.

За да се зголеми ефикасноста на експериментот, протоколот вклучуваше специфични критериуми за избор како што се:

- Инклузивна наставна програма (обезбедување дека наставната програма ги поддржува учениците со попреченост и ефективно ја интегрира програмата),

- Големина на студентска популација (фаворизирање на институции со поголема група студенти со попреченост што укажува на повоспоставен систем за поддршка),
- Инклузивни воннаставни активности (вреднување на училишта или клубови со активно учество на ученици со попреченост во спортот),
- Обука и ресурси (обезбедување интерес на персоналот и поддршка за обука за инклузивно образование),
- Родителство и поддршка (добивање согласност и поддршка од родителите),
- Посветеност на континуирано подобрување (институциите треба да покажат подготвеност да се прилагодат и да ги подобрат напорите за интеграција),
- Инфраструктура и пристапност (проценка на физичката пристапност за различни попречености) и
- Правна усогласеност (обезбедување придржување до правата на попреченост и законите за вклучување).

Иако протоколот беше дизајниран да им понуди насоки на партнерите, ние го направивме флексибилен за да се приспособат на различните контексти кои се среќаваат низ различни европски поставки. Признавајќи дека адаптацијата може да биде неопходна, оваа флексибилност осигурува протоколот да остане релевантен и ефективен во различни национални и локални средини.

Резиме на искуството на партнерот во следењето на протоколот за фазата на експериментирање

- Во Данска, фазата на експериментирање следеше флексибилен протокол кој бара минимални прилагодувања за усогласување со националните образовни и спортски контексти. Училиштата, спортските клубови и едукаторите беа избрани врз основа на утврдените критериуми, иако вклучувањето на редовните спортски клубови се покажа како предизвик поради нивните специјализирани структури за спортови со попреченост. За да го максимизира влијанието, Данска ја ангажираше истакнатата неформална образовна институција Олеруп, која обезбеди обука и спроведуваше активности преку својата иницијатива „Уметност на споделување“, проширувајќи го својот досег до различни спортски клубови низ целата земја.
- Во Франција, протоколот беше адаптиран за локалниот контекст со инкорпорирање на локални образовни програми и избирање на различни институции, како што се постучилишни центри и училиште за циркус, за да се зголеми релевантноста и примената. Регрутирањето го следеше развиениот протокол и методологија, фокусирајќи се на различни видови училишта и практики за инклузија. Приоритет беше даден на практичната обука, вклучувајќи практични сесии, конкретни примери и персонализирана поддршка. Беа

вклучени вкупно три училишта и три клуба, а два клуба го продолжија своето експериментирање до септември.

- Во Грција, протоколот беше претставен на воспитувачите и обучувачите како што беше првично развиен, а се однесуваше на практични прашања како што се недостаток на материјал и согласност од родителите. Ова овозможи активностите да се интегрираат во постоечките образовни и спортски програми. Училиштата и спортските клубови беа избрани преку погодност и земање примероци од снежни топки, користејќи лични контакти и образовни дирекции. Критериумите за избор вклучуваа одговорност, достапност и интерес, при што учесниците беа информирани за целите, активностите и временските рокови на проектот.
- Во Португалија, протоколот беше адаптиран за да се усогласи со националната образовна програма, законодавството и локалните контексти. Португалскиот институт за спорт и млади, во соработка со Здружението за церебрална парализа на Алмада Сеиксал , воспостави блиски односи со локалните училишта и спортски клубови за да ја олесни фазата на експериментирање. Тие контактираа со 3 училишта и 1 спортски клуб, одржаа координативни состаноци за да ги објаснат целите и задачите на проектот и ја презентираа патеката за обука и најдобрите практики. Овој пристап обезбеди избор на ентузијастички едукатори и тренери, кои беа активно вклучени во проектот.
- Во Шпанија, протоколот беше прилагоден првенствено за да се одговори на вистинската достапност и интерес на вклучените клубови и училишта. Поради тешкотии во обезбедувањето одговори директно од институциите, ECM ја ангажираше Federación Española Deportes Дискапацидад Интелектуалец (FEDDI), поврзан партнер, за да помогне при регрутирањето. FEDDI помогна со креирање документ во кој се наведени целите на проектот и специфицирање на видовите институции потребни за фазата на експериментирање.
- Во Северна Македонија, протоколот беше прецизно почитуван, со што се осигура дека процесот на селекција на образовниот кадар и институции ги исполнува сите наведени критериуми. Овој темелен пристап го олесни робусното учество и од формалните образовни поставки и од неформалните сектори, придонесувајќи за добро заокружено спроведување на проектот.

II. Подготвителна фаза

Овој дел ги истакнува напорите направени за подобрување на способностите на образовниот кадар ангажиран во фазата на експериментирање. Таа ги опфаќа обуките и поддршката што се обезбедуваат за да се осигури дека едукаторите се добро подготвени за спроведување и евалуација на новите методологии и практики. Овој процес на градење капацитет вклучува приспособени работилници, практични сесии за обука и постојана поддршка за опремување на персоналот со вештини, знаење и доверба потребни за ефективно извршување на експерименталните протоколи и придонес за успехот на проектот

Табела: Предлог насоки за сесиите „Обучи ги обучувачите“.

Категорија	Детали
Разбирање на рамки	Теоретска рамка и увид во теоретските, фактичките и правните аспекти на спортот за лицата со посебни потреби, информирани од меѓународните конвенции и политики, особено во Европа и земјите партнери. Правна рамка за да се запознаете со законските барања и јавните политики кои влијаат на спортот со попреченост.
Практично знаење	Улогата на спортот за разбирање на значењето на спортот за подобрување на животот на лицата со попреченост. Спортски активности за промовирање на експериментирање со различни спортски активности прилагодени за лицата со посебни потреби.
Вештини за имплементација	Инклузивни практики да ги научат и теоретските и практичните аспекти на спроведување на инклузивни физички и спортски активности. Управување со ресурси да знае за човечките и техничките ресурси потребни за инклузивни спортови.
Формат за обука	Времетраење: Да се спроведат најмалку две сесии за обука, од кои секоја трае

	најмалку два часа за ефективно да ги покрие и теоретските и практичните содржини. Режим на испорака: обуката може да биде лице в лице или надвор од локацијата, во зависност од преференциите на партнерската организација. Материјали: Подгответе сеопфатни материјали за обука, вклучувајќи прирачници, презентации и практични вежби, со јасни разлики помеѓу задолжителни и изборни активности.

Резиме на повратните информации на партнерите за спроведување на сесиите „Обучи ги обучувачите“.

- Во Данска, програмата Train the Trainers беше структурирана во три клучни фази: првични онлајн состаноци со секој партнер за воведување на IDI4Sport и најдобрите практики, меѓународен онлајн состанок и национални сесии за обука одржани на почетокот на фазата на експериментирање со ParaSport Данска и HandiLeg . Учеството вклучуваше 3 наставници и 26 тренери во Олеруп , 2 наставници во Фаборгененс Ефтерсколе , и 1 наставник и 24 учесници во Герлев . Работилниците комбинираа теоретски и практични елементи, покривајќи ги најдобрите практики и практични активности, за кои учесниците беа многу инспиративни и вредни. Повратните информации ја истакнаа ефективноста на обуката за подобрување на знаењето и обезбедување на практични, функционални увиди за инклузивни спортски практики.
- Тренинзите за тренери во Франција беа добро прифатени, иако учеството беше ограничено поради временските ограничувања. Само двајца наставници кои го координираат УЛИС присуствуваа на сите сесии, додека други следеа од далечина. Обуката беше поделена на два дела: две теоретски сесии по два часа, покривајќи го проектот IDI4Sport, вклучување во спортот и методологии за имплементација, проследени со две лице-в-лице сесии од три часа, фокусирајќи се на практично експериментирање со инклузивни спортови како пинг-понг, CrossBoccia , Goalball и Tèque (адаптиран бејзбол). Наставниците дадоа позитивни повратни информации, при што нивните спортски избори се развиваа за подобро да ги задоволат потребите на нивните ученици.
- Во Грција, двочасовен онлајн состанок со 20 учесници ги опфати филозофијата, целите и патеката за обука на проектот, поврзувајќи ги со националните стратегии

за вклучување во спортот за лицата со попреченост. Се разговараше за практични предизвици и решенија, а беа одржани и дополнителни индивидуални сесии. Учесниците вклучуваа едукатори од основните, дефектолошките училишта, средните училишта и клубовите. Работилницата за обука беше поделена во три фази за справување со логистичките предизвици. Прво, на онлајн сесија им беше претставена патеката за обука на наставниците и тренерите. Потоа беа избрани конкретни модули и беа презентирани добри практики во секое училиште и клуб. И на крај, наставниците и тренерите ги практикуваа овие добри методи пред да ги спроведат. Учествуваа вкупно 6 наставници и 3 тренери. Втората фаза се фокусираше на теоретска обука и презентирање на најдобрите практики, додека третата фаза вклучуваше практична обука и експериментирање за усогласување со целите на проектот.

- Во Шпанија, околу 20 институции првично изразија интерес за проектот, но по онлајн состанок и следење, само 5 потврдија учество. Тука спаѓаа и образовните институции и спортските клубови. Работилницата имаше за цел да ги објасни материјалите на проектот и временската рамка за имплементација, но конфликтите во распоредот и географското ширење на учесниците го отежнуваа одржувањето на средба лице в лице.
- Во Северна Македонија беа спроведени две посебни работилници „Обучи ги обучувачите“, едната за наставници по физичко образование (ПЕТ), а другата за спортски тренери. Секоја работилница се состоеше од два дела, при што практичниот, практичен сегмент добиваше поголем фокус бидејќи учесниците беа желни да се вклучат и да ги истражат примерите за најдобра практика.

Табела: Број на учесници во обучувањето на обучувачите по земја

Земја	Наставници	Тренери/ Едукатори	Индивидуализирана сесија	Вкупно учесници	Планиран број
Грција	13	2	9	15	2 до 3 наставници во секое училиште, спортски клуб (вкупно од 144 до 216 наставници)
Португалија	6	3		9	
Северна Македонија	3	3		6	
Данска	6	26		32	
Шпанија	7			7	
Франција	9	7		16	
Вкупно				85	

Фаза на експериментирање

Овој дел опфаќа имплементација на различни активности низ различни земји за тестирање на ефективноста на патеката за обука. Го опишува опсегот на спроведени активности, бројот на вклучени учесници и различните поставки во кои се одвивале овие активности. Исто така, ги истакнува предизвиците со кои се соочуваат, како што се потребата од специјализирана опрема и временски ограничувања, како и лекциите научени од овие искуства. Целта на оваа фаза беше да се оцени колку добро практиките за обука се интегрирани во контексти од реалниот свет и да се соберат увиди за подобрување на идните имплементации.

Временска рамка: фаза на експериментирање на IDI4Sport
Фаза на експериментирање од нејзиното спроведување до крај по земја
април - јули 2024 година

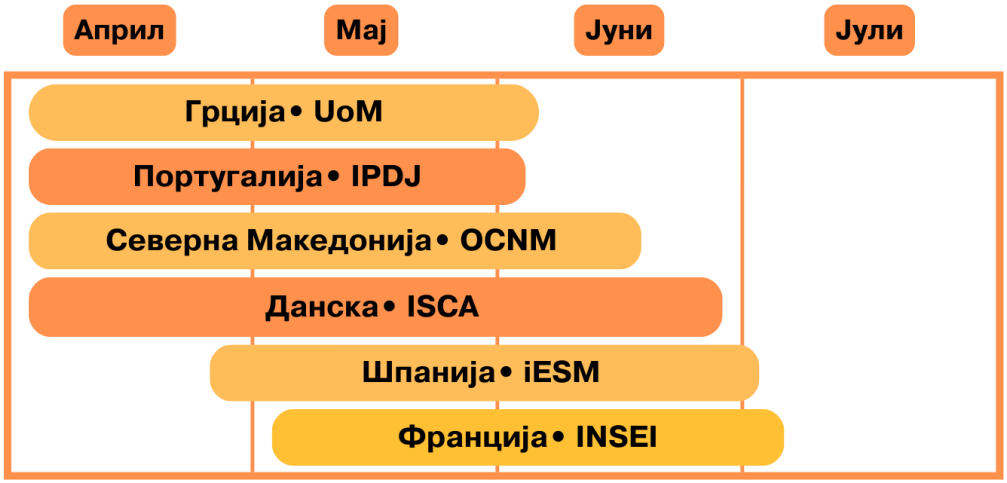

Во фазата на експериментирање, беа спроведени различни активности од патеката за обука за да се оцени нејзината ефикасност. Тоа може да послужи како вреден ресурс за наставниците и тренерите кои бараат насоки и инспирација за спроведување на обуката во нивните часови.

- Во Данска: студентите позитивно се вклучија во активностите на IDI4Sport, а голема група идни спортски тренери се обучуваат за свесноста за попреченост во спортот, подготвувајќи ги да ги подучуваат младите спортски активности од грасрут. Активностите во Данска вклучуваа: одбојка во седење, кошарка со инвалидска количка, затајување со инвалидска количка, Boccia, Гол топка и игри дизајнирани да ја подобрат сензорната свест и вклученост.
- Во Франција: Беа имплементирани седум практики, како што се тенис на маса, инклузивна одбојка, циркуска уметност и CrossBoccia , фокусирајќи се на инклузивна игра.

- Во Грција: Идентификувани се 12 најдобри практики, вклучително и адаптиран пинг-понг, фудбал на слепи, боча и голбол, истакнувајќи различни инклузивни спортски активности.
- Во Португалија: Четиринаесет активности беа тестирани низ различни училишта, вклучително боча, слалом во инвалидска количка, рачен велосипед и активности за подигање на свеста за слепилото.
- Во Шпанија: Беа имплементирани повеќе активности, како што се боча, нетбол, голбол и пиклебол.
- Во Северна Македонија: Активностите вклучуваа одбојка на седење, игри за подигање на свеста за слепило, пливање и голбол.

Главни показатели на експериментот

Земја	**Број на училишта и спортски клубови**	**Број на наставници и тренери**	**Број на ученици**
Грција - UoM	8	32	Околу 300-400
Португалија - ИПДЈ	4	9	220
Северна Македонија - OCNM	4	8	Околу 100-120
Данска - ISCA	5	42	275
Шпанија - iESM	5	4	Околу 400
Франција - INSEI	6	16	Околу 156

Наидени предизвици

Експериментирањето и тестирањето на патеката ја претставуваа најкомплексната фаза на проектот, што се одвиваше во различни контексти. Со оглед на оваа сложеност, се очекуваше дека ќе се појават предизвици во текот на процесот. За време на фазата на имплементација, беа идентификувани неколку значајни предизвици и беа применети соодветни стратегии за ублажување.

- Во Данска, еден значаен предизвик беше недостатокот на специјализирана опрема, како што се инвалидски колички, што ги ограничуваше активностите на само неколку паралелки по училиште. Училиштата мораа да се потпрат на позајмување опрема од надворешни извори како ПараСпорт , што го ограничи досегот и ефективноста на програмата. Дополнително, амбициозниот опсег на патеката за обука бара широка адаптација за да се задоволат различните потреби на учесниците.

Стратегија за ублажување:

- За да се реши недостигот на опрема, училиштата соработуваа со ParaSport и слични организации за да обезбедат привремен пристап до потребната опрема. Иако ова задолжување го ограничи бројот на вклучени часови, тоа и овозможи на програмата да продолжи на краток рок додека се истражуваат долгорочни решенија.

- Во Франција, доцнењето во формирањето на тимот за обука и ограниченото време за обука на наставниците (мај-јуни-почетокот на јули) оставија обучувачите и наставниците да чувствуваат дека немаат доволно време целосно да експериментираат со практиките. Напорниот период на крајот на годината го надополни овој предизвик.

Стратегија за ублажување **:**
Тимот усвои флексибилен пристап, приспособувајќи го распоредот за обука и фокусирајќи се на клучните практики, дозволувајќи им на наставниците значајно да се ангажираат и покрај временските ограничувања.

- Во Грција, учесниците првенствено се соочија со временски ограничувања, недостиг на опрема и, во помала мера, со проблеми со институционалната инфраструктура. Некои деца исто така се мачеа да ги разберат и да ги следат правилата на новите активности.

Стратегија за ублажување:
За да се надминат овие предизвици, програмата ја нагласи флексибилноста, овозможувајќи прилагодувања во времето и поедноставување на инструкциите за активности за да им се помогне на децата подобро да ги сфатат правилата.

- Во Португалија, главните предизвици беа интегрирањето на процесот во годишниот план за активности и кратката временска рамка за извршување, особено во училиштата.

Стратегија за ублажување:
Тимот ги реши овие прашања со тоа што беше флексибилен со закажувањето и прилагодувањето на имплементацијата за да се вклопи во расположливата временска рамка.

- Во Шпанија, значаен предизвик беше губењето на контакт со Клубот Арганда и Клубот Тритон, што влијаеше на соработката и напредокот.

Стратегија за ублажување:
Тимот планираше да ги интензивира напорите за повторно воспоставување на комуникација со овие клубови почнувајќи од септември, со цел да се врати соработката и да се решат сите празнини предизвикани од проблемите во комуникацијата.

- Во Северна Македонија, тимот на терен наиде на предизвик со недостиг на опрема за активности кои се чини дека се многу привлечни за децата во класовите.

Стратегија за ублажување: Тимот допре до НОК дека преку своето партнерство со различни чинители како што е Параолимпискиот комитет успеа да ја обезбеди опремата за бараното време.

Научени лекции

Од фазата на експериментирање произлегоа неколку вредни лекции.

- Вклучувањето на обичните спортски клубови во инклузивните спортови може да биде предизвик, имајќи предвид дека многу спортови со попреченост функционираат во специјализирани рамки. Ова искуство ја истакна важноста на флексибилноста во планирањето на проектот. Со прилагодување на нашите планови и правење на потребните прилагодувања, успеавме да ги премостиме празнините и да ја поттикнеме соработката помеѓу традиционалните и инклузивни спортски организации.

  Освен тоа, ангажирањето со специјализирани клубови за да се олесни понепречената интеграција и останувањето отворено за повторувачки подобрувања, подобро ќе ги усогласи проектите со потребите на сите учесници.

- Подигнувањето на свеста и ангажирањето на разновидна публика може значително да се подобри со користење на национални или меѓународни спортски настани. Овој пристап беше ефикасно демонстриран за време на Игрите во Париз 2024 година, каде што проектниот конзорциум организираше тркалезна маса за да ги прикаже резултатите и да вклучи широк спектар на учесници. Со

искористување на видливоста на главните настани, можеме да допреме до поширока публика и да го засилиме нашето влијание.

- Наставниците играат клучна улога во ширењето и спроведувањето на инклузивни практики и тие мора да бидат опремени и со теоретско знаење и со практична обука. Грчката практика „Секој има право да игра“, која вклучува гледање едукативен филм, е истакнат пример за подигање на свеста за универзалната пристапност и различност. Дополнителен поттик може да биде понудата на краткорочен договор на наставниците, што ќе им овозможи да добијат хонорар за нивниот ангажман и придонеси. Ова признание дополнително ќе ја мотивира и вреднува нивната посветеност на иницијативата.
- Важно е да се издвојат доволно време и ресурси за училиштата и институциите ефективно да се приспособат и имплементираат инклузивни практики. Искуството нагласи дека обезбедувањето доволно време за планирање им овозможува на училиштата да ги интегрираат активностите непречено и со свое темпо. Обезбедувањето дополнително финансирање или партнерства за решавање на недостигот на опрема може значително да ги ублажи ограничувањата на ресурсите.
- За да се поттикне поголема вклученост, корисно е да се допре до училиштата однапред и да се понудат јасни стимулации за учество. Обезбедувањето флексибилно распоредување кое се усогласува со нивните зафатени времиња и воспоставувањето долгорочни врски, исто така, може да направи значителна разлика. Со покажување како иницијативите се усогласуваат со училишните приоритети и им користат на учениците и заедниците, можеме да го надминеме отпорот и да поттикнеме поголемо ентузијастичко учество.
- Сертифицирањето на целиот образовен кадар кој учествуваше на работилницата и ја тестираше патеката е одличен начин да се препознае нивниот придонес и да се обезбеди национална видливост. Ваквите стимулации се многу мотивирачки и помагаат персоналот да остане ангажиран и посветен. Нудењето слично признание и награди може значително да ја зголеми посветеноста и ентузијазмот на персоналот за идните иницијативи.

III. Идни препораки

Додека гледаме напред кон идните иницијативи насочени кон промовирање на вклученоста и еднаквите можности во спортот, од суштинско значење е да се размислува за научените лекции од претходните проекти и да се разгледа како овие искуства можат да ги обликуваат подобрените стратегии кои се движат напред. Овој документ ги сумира клучните препораки за имплементација на локално, национално и европско ниво, како и практики за внатрешно управување. Со усвојување на долгорочен пристап, нагласување на градење капацитети, обезбедување ресурси и поттикнување на

прекугранична соработка, идните проекти можат подобро да се справат со предизвиците со кои се соочуваат и да обезбедат одржливи, влијателни резултати за учесниците од сите способности.

- Долгорочно и стратешко планирање

Идните иницијативи треба да усвојат долгорочен пристап за да се обезбеди континуитет и трајно влијание. Ова вклучува доделување доволно време за обука (2-3 месеци), планирање и речиси половина учебна година за спроведување. На институциите им треба време да постават приоритети и да планираат однапред , што ќе го подобри успехот на инклузивни иницијативи.

- Градење на капацитети и обука

Клучно е да се нагласи градењето капацитети. Треба да се развијат програми за обука во консултација со засегнатите страни на терен за да се обезбеди релевантност. На институциите треба да им се даде време и поддршка да се прилагодат на новите методологии и алатки, овозможувајќи понепречена интеграција и имплементација.

- Инклузивни и креативни активности

Проектите треба да се фокусираат на создавање инклузивни активности кои промовираат благосостојба и чувство на припадност за сите. Користењето на различни искуства од различни националности, како што се гледа во Олеруп (Данска), може да инспирира подлабоко разбирање и иновативни практики преку границите.

- Распределба на ресурси и финансирање

Обезбедувањето финансирање за потребната опрема и материјали е од клучно значење, бидејќи тие придонесуваат за долговечноста на резултатите од проектот. Соодветните ресурси поддржуваат континуирана практика и вклучување.

- Мониторинг и собирање податоци

Вградувањето на модерна технологија, како што е апликација за дневна документација, може да го рационализира собирањето податоци и да обезбеди повратни информации во реално време, што ќе го направи управувањето со проекти поефикасно.

- Педагогија и универзален дизајн на учење

Интегрирањето на педагогијата на универзален дизајн на учење во почетокот на планирањето на проектот е од суштинско значење за максимизирање на инклузивноста. Ова може да помогне да се обезбеди дека проектот одговара на различни потреби и способности од самиот почеток.

- Размена и соработка меѓу земјите

Идните проекти би можеле да имаат корист од размената на наставници и студенти, поттикнувајќи ја инклузијата преку границите. Ова ќе ја подобри соработката и ќе помогне да се развијат споделени знаења и практики меѓу учесниците од различни земји.

- Подобрен ангажман со училишта и клубови

Училиштата и клубовите треба да бидат однапред анкетирани за да се процени нивниот интерес и капацитет за учество. Воспоставувањето појасни насоки и евентуално задолжително учество би можело да обезбеди подобро придржување до роковите и целите на проектот, особено со училиштата кои често се независни и не се под надзор.

Искуството стекнато од проектот IDI4Sport покажува дека со внимателно планирање, соодветни ресурси и инклузивни стратегии, можно е да се инспирира поголема вклученост, да се поттикне поинклузивна средина и да се создадат значајни, трајни промени и во образовните и во спортските услови.

Дополнително, постојат тековни процеси на мониторинг за да се оцени ефективноста на овие иницијативи, при што се собираат повратни информации од сите вклучени засегнати страни. Ќе биде издаден сеопфатен извештај за да се обезбедат увиди и препораки врз основа на собраните податоци, со што ќе се осигури дека идните напори можат да се надоградат на успесите и да се решат сите идентификувани предизвици.

Co-funded by the European Union

INKLUSION OG FUNKTIONSHÆMMEDE I OG GENNEM SPORT

Rapport om gennemførte aktiviteter

Forsøgsfase: uddannelse af lærere og trænere og gennemførelse af aktiviteter på skoler og i klubber

Dansk version

No. 101089892 – IDI4Sport – ERASMUS-SPORT-2022-SCP

WP3 (Arbejdspakke 3) – Eksperimentering

D3.2 Rapport om gennemførte aktiviteter

Leverance titel	Rapport om gennemførte aktiviteter
Arbejdspakkes titel	WP3 - Eksperimentering
Arbejdspakkenummer	3
Arbejdspakke Lead	OCNM – Nordmakedoniens Olympiske Komité
Forfatter(e)	OCNM
Bidragyder(e)	Alle partnere
Anmelder(e)	Alle partnere
Formidlingsniveau	PU
Projektnummer	101089892
Instrument	Erasmus+ Sport
Startdato for projektet	01/01/2023
Varighed	36 måneder
Projektkoordinator	France Education international

Finansieret af Den Europæiske Union. Synspunkter og meninger, der udtrykkes, er dog kun forfatterens/forfatternes synspunkter og afspejler ikke nødvendigvis Den Europæiske Unions. Hverken Den Europæiske Union eller den bevilgende myndighed kan holdes ansvarlig for dem.

Indholdsfortegnelse

INKLUSION OG FUNKTIONSHÆMMEDE I OG GENNEM SPORT 1
Rapport om gennemførte aktiviteter 1
Dansk version 1
Om IDI4Sport-projektet 4
Oversigt over eksperimenteringsfasen 5
Baggrundsrapport om Eksperimenteringsfasen. 6
I. Metode og protokol 7
Sammenfatning af partnerens erfaring med at følge protokollen for forsøgsfasen 8
II. Forberedelsesfase 9
Sammenfatning af partnernes feedback om implementering af "Train the Trainers"-sessioner 10
Eksperimenteringsfasen 12
Udfordringer undervejs 14
Opsamlede erfaringer 16
III. Fremtidige anbefalinger 17

Om IDI4Sport-projektet

IDI4Sport er et europæisk projekt finansieret af Europa-Kommissionens Erasmus+-program. Koordineret af France Education International (FEI, Frankrig), samler det 5 EU lande og Nordmakedonien, et Erasmus+ tredje associeret land: det portugisiske institut for sport og ungdom (IPDJ, Portugal), Makedoniens universitet (UoM, Grækenland), Nordmakedoniens Olympiske Komité (OCNM, Nordmakedonien), International Sports and Culture Association (ISCA, Danmark), Instituttet "España se Mueve " (IEsM , Spanien), Institut national supérieur de formation et de recherche pour l'éducation inklusive (INSEI, Frankrig).

ID4Sport stræber efter at udvikle idrætsdeltagelse for børn med handicap på baggrund af De Olympiske og Paralympiske Lege i 2024 (OPG). Det er designet til at fremme social inklusion; øge deltagelsen af handicappede unge i alderen 10-20 år i sportsaktiviteter i og uden for skolerne og reducere de vanskeligheder, de står over for. Det søger også at skabe inkluderende miljøer, der fremmer retfærdighed og lighed. Projektet henvender sig specifikt til lærere, idrætspædagoger, elever og unge i og uden for skolerne.

Projektets mål er at:

- Hjælpe de formelle og ikke-formelle sektorer med at arbejde sammen og fremme samarbejdet mellem skoler, ungdomsarbejdere, sundhedsprofessionelle og sportsorganisationer.
- Øge voksnes og unges deltagelse i sport og forbedre deres sundhed og velvære.
- Forbedre tilgængeligheden og attraktiviteten af sundhedsfaciliteter for unge.
- At gøre unge bevidste om, at sport kan fremme teamwork, interkulturel læring og ansvarsfølelse.
- At udvikle en fælles følelse af at høre til EU blandt unge.

Projektet var struktureret i fem arbejdspakker (WP'er). WP1 fokuserede på ledelse og WP5 på kommunikation. De resterende tre var kernen i projektet: WP2 fokuserede på at udvikle træningsforløbet, WP3 på at teste og eksperimentere med det, og WP4 på at evaluere resultater og effekt.

Oversigt over eksperimenteringsfasen

Denne rapport skitserer eksperimenteringsfasen (WP3), hvor alle projektpartnere testede det nyudviklede træningsforløb med det formål at integrere unge mennesker med handicap i almindelige sportsaktiviteter.

Forsøgsfasen var struktureret i fire adskilte og indbyrdes forbundne stadier.

- Den første fase fokuserede på at udvikle en omfattende protokol og metodologi for at sikre en standardiseret tilgang på tværs af alle deltagende partnere og institutioner. Denne fase fastlagde de grundlæggende retningslinjer for, hvordan eksperimentet ville blive udført, og skitserede kriterierne for udvælgelse af deltagere, samt procedurerne for evaluering.
- Anden fase involverede kortlægning og identifikation af uddannelsesinstitutioner og sportsklubber, der ville samarbejde i forsøgsfasen. Hver partnerorganisation arbejdede på at identificere egnede skoler og klubber, der passede til projektets mål og havde kapacitet til at integrere unge mennesker med handicap i almindelige sportsaktiviteter. Denne fase var afgørende for at opbygge partnerskaber og sikre, at de udvalgte institutioner var forpligtet til at fremme inklusivitet.
- Den tredje fase var "Train the Trainers"-workshops, hvor pædagogisk personale, herunder lærere og sportstrænere, modtog træning for at udstyre dem med de færdigheder og den viden, der er nødvendig for at implementere det tilrettelagte træningsforløb. Disse workshops var afgørende for at forberede personalet til at arbejde effektivt med de tilvejebragte værktøjer og til at fremme et inkluderende miljø for unge med handicap.
- Den sidste fase var implementeringsfasen, hvor uddannelsesforløbet blev omsat i praksis. Lærere og undervisere brugte det, de havde lært på workshopperne, og testede vejen i virkelige uddannelses- og sportsmiljøer. Denne fase var afgørende for at evaluere effektiviteten af træningsværktøjerne og identificere eventuelle udfordringer eller forbedringsområder.

Eksperimentfasen, der blev gennemført mellem april og juli, fulgte en model med dobbelt tilgang: den ene anvendt i folkeskoler og gymnasier og den anden i græsrodssportsklubber. Hver projektpartner udvalgte to skoler og to sportsklubber, hvilket skabte et mangfoldigt testmiljø for grundigt at evaluere effektiviteten af træningsforløbet.

Arbejdspakke 3	Periode	Deltagere
T1. Udvikling af metodik og protokol	september 2023 - januar 2024	Alle partnere
T2. Deltager-kortlægning og rekruttering	november 2023 - marts 2024	Alle partnere
T3. Gennemførelse af 'Train the Trainers' (Træn underviserne)	januar - marts 2024	Alle partnere
T4. Implementeringsfase i skoler og idrætsklubber	april - juli 2024	Alle partnere
T5. Beretning om aktiviteter	juni - september 2024	Alle partnere

Baggrundsrapport om Eksperimenteringsfasen.

Rapporten er opbygget i fire adskilte afsnit

- Det første afsnit beskriver, hvordan partnere tilpassede deres protokoller og metoder til udvælgelse af uddannelsesinstitutioner og personale under forsøgsfasen. Den skitserer de kriterier og processer, der bruges til at sikre effektiv inddragelse af institutioner og personale.
- Det andet afsnit fokuserer på forberedelsesfasen til at teste træningsforløbet og god praksis. Dette inkluderer en oversigt over de workshops, der er arrangeret for at uddanne pædagogisk personale, herunder sessioner designet som "Træn underviserne". Disse workshops var afgørende for at udstyre undervisere med de nødvendige færdigheder og viden til effektivt at implementere uddannelsesforløbet.
- Det tredje afsnit omhandler den praktiske gennemførelse af eksperimenteringsfasen. Den undersøger, hvordan PET (Professional Education Teachers) og coaches anvendte de medfølgende værktøjer i den virkelige verden. Denne del af rapporten reflekterer over de udfordringer, man støder på, og de erfaringer, man har lært gennem

implementeringsprocessen , og giver indsigt i effektiviteten af værktøjerne og de tilpasningsstrategier, som deltagerne bruger.

- Den fjerde del af rapporten fokuserer på at give strategiske anbefalinger til en bredere anvendelse og fremtidig brug af projektets designede værktøjer af sportsorganisationer, både i og udenfor Europa.

Formålet med denne rapport er at dele den kollektive viden, indsigt og erfaringer opnået i denne fase. Ved at fremhæve de udfordringer, vi står over for, anvendte strategier og indhøstede erfaringer, sigter vi mod at give værdifuld vejledning, der kan tilpasses og anvendes i andre lande og sammenhænge. I sidste ende søger denne rapport at bidrage til udviklingen af inkluderende praksisser, der sikrer, at alle unge, uanset evner, kan deltage fuldt ud i sport.

I. Metode og protokol

Dette afsnit fokuserer på udviklingen og tilpasningen af den metodologi og protokol, der anvendes i Eksperimenteringsfasen. Det afspejler processen med at designe en ramme for udvælgelse af uddannelsesinstitutioner og personale, der sikrer, at kriterierne og procedurerne er klart definerede og systematisk anvendt. Den udviklede protokol gav en guide til at sikre, at uddannelsesforløbet stemmer overens med projektets mål, samtidig med at det tilpasses til de nationale kontekster. Protokollen skitserede trinene til at rekruttere deltagere, uddanne lærere og idrætstrænere og implementere projektet i skoler og sportsklubber. Den lagde vægt på fleksibilitet, hvilket muliggjorde tilpasning til forskellige faciliteter og lokale særpræg, samtidig med at der sikres sammenhæng på tværs af partnerlandene. Nøgleudvælgelseskriterier for deltagende institutioner omfattede inkluderende læseplaner, passende infrastruktur, personalets engagement i uddannelse og løbende opbakning til at skabe et inkluderende miljø for unge med handicap.

Protokollen for eksperimenteringsfasen tjente som en omfattende guide til at sikre, at uddannelsesforløbet stemmer overens med projektets mål og tilpasser sig nationale sammenhænge. Den skitserer de optimale betingelser for rekruttering, træning og implementering i skoler og idrætsklubber, hvilket giver en fleksibel ramme, der tilgodeser forskellige faciliteter og lokale specifikationer.

For at øge effektiviteten af eksperimentet inkluderede protokollen specifikke udvælgelseskriterier såsom:

- Inkluderende læseplan (som sikrer, at læseplanen understøtter studerende med handicap og integrerer programmet effektivt),
- Antal studerende (begunstigelse af institutioner med en større gruppe studerende med handicap, hvilket indikerer en mere etableret støtte til denne gruppe elever),
- Inkluderende fritidsaktiviteter (værdsætte skoler eller klubber med aktiv deltagelse af unge med handicap i sport),
- Uddannelse og ressourcer (sikring af personaleinteresse og støtte til inkluderende undervisningstræning)

- Forældre og støtte (indhentning af forældres samtykke og støtte),
- Forpligtelse til løbende forbedringer (institutioner bør vise vilje til at tilpasse og forbedre integrationsindsatsen)
- Infrastruktur og tilgængelighed (vurdering af den fysiske tilgængelighed for forskellige handicap), og
- Overholdelse af lovbestemmelser (som sikrer overholdelse af handicaprettigheder og inklusionslove).

Mens protokollen var designet til at tilbyde vejledning til partnere, gjorde vi den fleksibel for at imødekomme de forskellige sammenhænge, der opstår på tværs af forskellige europæiske miljøer. I erkendelse af, at tilpasning kan være nødvendig, sikrer denne fleksibilitet, at protokollen forbliver relevant og effektiv i forskellige nationale og lokale miljøer.

Sammenfatning af partnerens erfaring med at følge protokollen for forsøgsfasen

- I Danmark fulgte forsøgsfasen en fleksibel protokol, der krævede minimale tilpasninger for at tilpasse sig nationale uddannelses- og sportssammenhænge. Skoler, idrætsklubber og undervisere blev udvalgt ud fra de fastlagte kriterier, selvom det viste sig at være udfordrende at involvere almindelige idrætsklubber på grund af deres specialiserede strukturer for handicapidræt. For at maksimere gennemslagskraften engagerede Danmark den fremtrædende non-formelle uddannelsesinstitution Gymnastikhøjskolen i Ollerup, som sørgede for træning af instruktører og drev aktiviteter gennem sit "Art of Sharing"-initiativ, der udvidede sin rækkevidde til idrætsforeninger over hele landet.
- I Frankrig blev protokollen tilpasset den lokale kontekst ved at inkorporere lokale uddannelsesprogrammer og udvælge en række forskellige institutioner, såsom efter-skole centre og en cirkusskole, for at øge relevansen og anvendelsen. Rekruttering fulgte den udviklede protokol og metodologi med fokus på forskellige typer skoler og inklusionspraksis. Der blev givet prioritet til praktisk træning, herunder praktiske sessioner, konkrete eksempler og personlig support. I alt tre skoler og tre klubber var involveret, og to klubber fortsatte deres eksperimenter ind i september.
- I Grækenland blev protokollen præsenteret for undervisere og trænere, som den oprindeligt blev udviklet til, og omhandlede praktiske spørgsmål som materialemangel og forældrenes samtykke. Dette gjorde det muligt at integrere aktiviteter i eksisterende uddannelses- og sportsprogrammer. Skoler og sportsklubber blev udvalgt efter hvad der kunne lade sig gøre samt med sneboldseffekt, ved at bruge personlige kontakter og uddannelsesdirektorater. Udvælgelseskriterier omfattede tilkendegivelse, tilgængelighed og interesse, hvor deltagerne blev informeret om projektets mål, handlinger og tidslinjer.
- I Portugal blev protokollen tilpasset til det nationale uddannelsesprogram, lovgivning og lokale sammenhænge. Det portugisiske institut for sport og ungdom etablerede i

samarbejde med Cerebral Parese Association of Almada Seixal tætte relationer med lokale skoler og sportsklubber for at lette eksperimenteringsfasen. De kontaktede 3 skoler og 1 sportsklub, holdt koordinationsmøder for at forklare projektets mål og opgaver og præsenterede træningsforløbet og bedste praksis. Denne tilgang sikrede udvælgelsen af entusiastiske undervisere og coaches, som var aktivt involveret i projektet.

- I Spanien blev protokollen tilpasset primært for at imødekomme de involverede klubbers og skolers reelle tilgængelighed og interesse. På grund af vanskeligheder med at sikre svar direkte fra institutioner, indkaldte ESM Federación Española Deportes Discapacidad Intellectual (FEDDI), en associeret partner, til at hjælpe med rekruttering. FEDDI hjalp med at lave et dokument, der skitserede projektets mål og specificerede de typer institutioner, der var nødvendige for eksperimenteringsfasen.
- I Nordmakedonien blev protokollen omhyggeligt overholdt, hvilket sikrede, at udvælgelsesprocessen for pædagogisk personale og institutioner opfyldte alle skitserede kriterier. Denne grundige tilgang muliggjorde robust deltagelse fra både formelle uddannelsesmiljøer og ikke-formelle sektorer, hvilket bidrog til en velfungerende implementering af projektet.

II. Forberedelsesfase

Dette afsnit fremhæver indsatsen for at forbedre kompetencerne hos pædagogisk personale, der er engageret i eksperimenteringsfasen. Den dækker den uddannelse og støtte, der ydes for at sikre, at undervisere er velforberedte til at implementere og evaluere de nye metoder og praksis. Denne kapacitetsopbygningsproces omfatter skræddersyede workshops, praktiske træningssessioner og løbende støtte til at udstyre personalet med de færdigheder, viden og tillid, der er nødvendige for effektivt at udføre de eksperimentelle protokoller og bidrage til projektets succes.

Tabel: Foreslåede retningslinjer for "Træn trænerne-" (Train the trainers-) sessionerne

Kategori	Detaljer
Forståelse af rammer	Teoretisk ramme og indsigt i de teoretiske, faktuelle og juridiske aspekter af idræt for mennesker med handicap, baseret på internationale konventioner og politikker, især i Europa og partnerlande. Juridisk ramme for at lære om de juridiske krav og offentlige politikker, der påvirker handicapidræt.

Praktisk viden	Idrættens rolle for at forstå sportens betydning til at forbedre livet for personer med handicap. Sportsaktiviteter til fremme for eksperimentering med forskellige sports-aktiviteter tilpasset mennesker med handicap.
Implementeringsevner	Inkluderende praksis at lære både teoretiske og praktiske aspekter af implementering af inkluderende fysiske og sportslige aktiviteter. Ressourcestyring for at vide om nødvendige menneskelige og tekniske ressourcer, der skal til for inkluderende sport.
Træningsformat	Varighed: At gennemføre mindst to træningssessioner, der hver varer mindst to timer for effektivt at dække både teoretisk og praktisk indhold. Hvordan leveres: Træning kan være ansigt til ansigt eller off-site, afhængigt af partnerorganisationens præferencer. Materialer: Forbered omfattende undervisningsmateriale, herunder manualer, præsentationer og praktiske øvelser, med skel mellem obligatoriske og valgfrie aktiviteter.

Sammenfatning af partnernes feedback om implementering af "Train the Trainers"-sessioner

- I Danmark var Train the Trainers-programmet struktureret i tre nøglefaser: indledende onlinemøder med hver partner for at introducere IDI4Sport og bedste praksis, et internationalt onlinemøde samt nationale træningssessioner afholdt i starten af forsøgsfasen med ParaSport Danmark og HandiLeg . Deltagelse omfattede 3 lærere og 26 trænere i Ollerup , 2 lærere i Faaborgegnens Efterskole , og 1 lærer og 24 deltagere i Gerlev . Workshopsene kombinerede teoretiske og praktiske elementer og dækkede bedste praksis og praktiske aktiviteter, som deltagerne fandt meget inspirerende og værdifulde. Feedbacken fremhævede effektiviteten af træningen med hensyn til at forbedre viden og give praktisk, brugbar indsigt til inkluderende idrætspraksis.

- Træningssessionerne for trænere i Frankrig blev godt modtaget, selvom deltagelsen var begrænset på grund af tidsbegrænsninger. Kun to lærere, der koordinerede ULIS, deltog i alle sessionerne, mens andre fulgte med på afstand. Uddannelsen var opdelt i to dele: to teoretiske sessioner over to timer hver, der dækkede IDI4Sport-projektet, inklusion i sport og metoder til implementering, efterfulgt af to face-to-face sessioner på tre timer med fokus på praktisk eksperimentering med inkluderende sport som f.eks. bordtennis, CrossBoccia , Goalball og Tèque (tilpasset baseball). Lærerne gav positiv feedback, og deres sportsvalg udviklede sig til bedre at imødekomme deres elevers behov.
- I Grækenland dækkede et to-timers onlinemøde med 20 deltagere projektets filosofi, mål og træningsforløb og kædede dem sammen med nationale strategier for inklusion i sport for mennesker med handicap. Praktiske udfordringer og løsninger blev diskuteret, og yderligere individuelle sessioner blev afholdt. Deltagerne omfattede undervisere fra folkeskoler, specialskoler, gymnasier og klubber. Træningsværkstedet var opdelt i tre faser for at løse logistiske udfordringer. Først introducerede en online session 'Training Pathway' for lærere og trænere. Derefter blev specifikke moduler udvalgt, og bedste praksis blev præsenteret på hver skole og klub. Til sidst øvede lærere og trænere sig i disse gode metoder, før de implementerede dem. I alt deltog 6 lærere og 3 trænere. Den anden fase fokuserede på teoretisk træning og præsentation af bedste praksis, mens den tredje fase involverede praktisk træning og eksperimenter for at tilpasse sig projektmålene.
- I Spanien udtrykte omkring 20 institutioner oprindeligt interesse for projektet, men efter et onlinemøde og opfølgninger var der kun 5 bekræftede med deltagelse. Disse omfattede både uddannelsesinstitutioner og sportsklubber. Workshoppen havde til formål at forklare projektmaterialerne og implementeringstidslinjen, men planlægningskonflikter og den geografiske spredning af deltagere gjorde det vanskeligt at holde et møde ansigt til ansigt.
- I Nordmakedonien blev der afholdt to separate "Train the Trainers"-workshops, en for idrætslærere (PET) og den anden for sportstrænere. Hver workshop bestod af to dele, hvor det praktiske hands-on segment fik mere fokus, da deltagerne var ivrige efter at engagere sig i og udforske eksempler på bedste praksis.

Tabel: Antal deltagere i at træne trænerne efter land

Land	Lærere	Trænere/pædagoger	Individuel session	Samlet antal deltagere	Antal planlagt
Grækenland	13	2	9	15	2 til 3 lærere i hver skole, sportsklub (144 til 216 lærere i alt)
Portugal	6	3		9	
Nordmakedonien	3	3		6	
Danmark	6	26		32	
Spanien	7			7	
Frankrig	9	7		16	
Total				85	

Eksperimenteringsfasen

Dette afsnit dækker implementeringen af forskellige aktiviteter på tværs af forskellige lande for at teste effektiviteten af uddannelsesforløbet. Den beskriver rækken af gennemførte aktiviteter, antallet af involverede deltagere og de forskellige rammer, hvor disse aktiviteter fandt sted. Det fremhæver også de udfordringer, man står over for, såsom behovet for specialiseret udstyr og tidsbegrænsninger, samt opsamlede viden fra disse erfaringer. Formålet med denne fase var at evaluere, hvor godt træningspraksis var integreret i virkelig kontekst og at indsamle indsigt for at forbedre fremtidige implementeringer.

Tidslinje: eksperimenteringsfase af IDI4Sport

Eksperimentfasen fra dens implementering til dens afslutning efter land

April – juli 2024

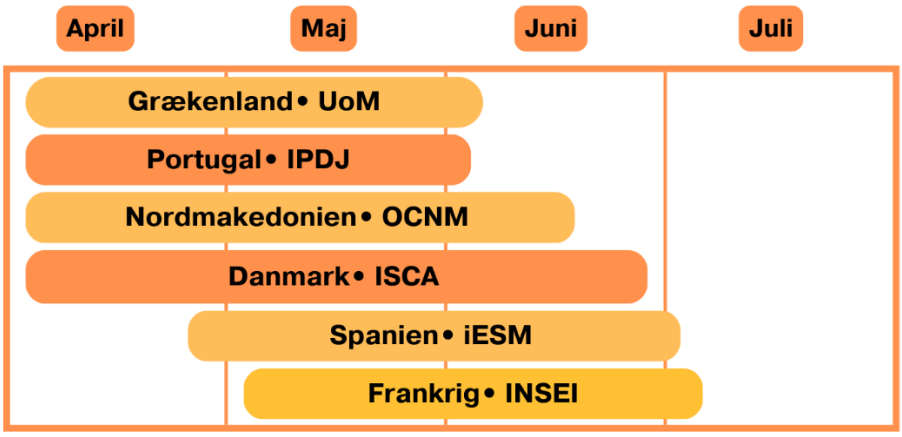

I eksperimenteringsfasen blev forskellige aktiviteter fra træningsforløbet implementeret for at evaluere dets effektivitet. Det kan tjene som en værdifuld ressource for lærere og trænere, der søger vejledning og inspiration til at implementere træningen i deres klasser.

- I Danmark: studerende har engageret sig positivt i IDI4Sport-aktiviteter, og en stor gruppe af fremtidige idrætstrænere bliver uddannet i handicapbevidsthed i idræt, som forbereder dem til at undervise unge i græsrodssportsaktiviteter og i foreningslivet. Aktiviteterne i Danmark omfattede bl.a.: sidde-volleyball, kørestolsbasketball, kørestolshøvdingebold, Boccia, Goal Ball og spil og andre aktiviteter designet til at øge sansebevidsthed og inklusion.
- I Frankrig: Syv øvelser blev implementeret, såsom bordtennis, inklusive volleyball, cirkuskunst og CrossBoccia , med fokus på inkluderende gameplay.
- I Grækenland: Tolv bedste praksis blev identificeret, herunder tilpasset bordtennis, blind fodbold, boccia og goalball, der fremhæver forskellige inkluderende sportsaktiviteter.
- I Portugal: Fjorten aktiviteter blev testet på tværs af forskellige skoler, herunder boccia, kørestolsslalom, håndcykel og blindeaktiviteter.
- I Spanien: Flere aktiviteter blev implementeret, såsom boccia, netbold, goalball og pickleball.
- I Nordmakedonien: Aktiviteterne omfattede siddende volleyball, bevidsthedsspil om blindhed, svømning og målbold.

Hovedindikatorer for eksperimentet

Land	Antal skoler og idrætsklubber	Antal lærere og trænere	Antal elever
Grækenland - UoM	8	32	Omkring 300-400
Portugal - IPDJ	4	9	220
Nordmakedonien - OCNM	4	8	Omkring 100-120
Danmark - ISCA	5	42	275
Spanien - iESM	5	4	Omkring 400
Frankrig - INSEI	6	16	Omkring 156

Udfordringer undervejs

Eksperimenteringen og afprøvningen af Training Pathway repræsenterede den mest komplekse fase af projektet, der fandt sted i forskellige sammenhænge. I lyset af denne kompleksitet var det forventet, at der ville opstå udfordringer under hele processen. I løbet af implementeringsfasen blev adskillige væsentlige udfordringer identificeret, og tilsvarende afhjælpningsstrategier blev anvendt.

- I Danmark var en væsentlig udfordring manglen på specialudstyr, såsom kørestole, hvilket begrænsede aktiviteterne til kun få klasser pr. skole. Skolerne måtte planlægge efter at kunne låne udstyr fra eksterne partnere som ParaSport, hvilket begrænsede programmets rækkevidde og effektivitet. Derudover krævede det ambitiøse omfang af Training Pathway omfattende tilpasning for at imødekomme deltagernes forskellige behov.

Afhjælpningsstrategi:

For at afhjælpe udstyrsmanglen samarbejdede skoler med ParaSport og lignende organisationer for at sikre midlertidig adgang til det nødvendige udstyr. Selvom dette lån

begrænsede antallet af involverede klasser, gjorde det det muligt for programmet at fortsætte på kort sigt, mens langsigtede løsninger blev udforsket.

- I Frankrig følte forsinkelser i dannelsen af uddannelsesteamet og begrænset tid til læreruddannelsen (maj-juni-begyndelsen af juli) både undervisere og lærere, der følte, at de ikke havde tilstrækkelig tid til fuldt ud at eksperimentere med praksisserne. Den travle afslutning af skoleåret forstærkede denne udfordring.

Afhjælpningsstrategi**:**

Holdet antog en fleksibel tilgang, tilpassede træningsplanen og fokuserede på nøglepraksis, så lærerne kunne engagere sig meningsfuldt på trods af de tidsmæssige begrænsninger.

- I Grækenland stod deltagerne primært over for tidsbegrænsninger, udstyrsmangel og i mindre grad problemer med institutionel infrastruktur. Nogle børn havde også svært ved at forstå og følge reglerne for nye aktiviteter.

Afhjælpningsstrategi:

For at overvinde disse udfordringer lagde programmet vægt på fleksibilitet, hvilket muliggjorde justeringer i timing og forenkling af aktivitetsinstruktioner for at hjælpe børn med bedre at forstå reglerne.

- I Portugal var de største udfordringer integration af processen i den årlige aktivitetsplan og den korte tidsramme for udførelse, især i skolerne.

Afhjælpningsstrategi:

Teamet adresserede disse problemer ved at være fleksible med planlægning og tilpasning af implementeringen, så den passer inden for den tilgængelige tidsramme.

- I Spanien har en væsentlig udfordring været tabet af kontakt med Club Arganda og Club Triton, hvilket har påvirket samarbejde og fremskridt.

Afhjælpningsstrategi:
Holdet planlagde at intensivere indsatsen for at genetablere kommunikationen med disse klubber fra september med det formål at genoprette samarbejdet og løse eventuelle huller forårsaget af kommunikationsproblemer.

- I Nordmakedonien stødte holdet på en udfordring med mangel på udstyr til aktiviteter, der ser ud til at være meget motiverende for børnene i klasserne.

Afhjælpningsstrategi:
Holdet nåede ud til NOC, der gennem sit partnerskab med forskellige interessenter, såsom den paralympiske komité, har formået at sikre udstyret til den ønskede tid.

Opsamlede erfaringer

Der kom flere værdifulde erfaringer fra eksperimenteringsfasen.

- At inddrage almindelige idrætsforeninger og -klubber i inkluderende idræt kan være udfordrende, da mange handicapidrætter opererer inden for specialiserede rammer. Denne erfaring har understreget vigtigheden af fleksibilitet i projektplanlægning. Ved at tilpasse vores planer og foretage nødvendige justeringer har vi formået at bygge bro over hullerne og fremme samarbejdet mellem traditionelle og special idrætsorganisationer.

  Desuden vil samarbejdet med specialiserede foreninger og klubber, lette arbejdet med special aktiviteter og en bedre inkludering samt åben tilgang for forbedringer afhjælpe til at tilpasse projekterne til alle deltageres behov.

- At øge bevidstheden og engagere et mangfoldigt publikum kan i høj grad forbedres ved at udnytte nationale eller internationale sportsbegivenheder. Denne tilgang blev effektivt demonstreret under Paris 2024 Games, hvor projektkonsortiet organiserede en rundbordssamtale for at fremvise resultater og engagere en bred vifte af deltagere. Ved at udnytte synligheden af større begivenheder kan vi nå ud til et bredere publikum og forstærke vores indflydelse.

- Lærere spiller en central rolle i at formidle og implementere inkluderende praksis, og de skal være udstyret med både teoretisk viden og praktisk træning. Den græske praksis "Alle har ret til at lege", som inkluderer at se en undervisningsfilm, er et enestående eksempel på at øge bevidstheden om universel tilgængelighed og mangfoldighed. Et yderligere incitament kunne være at tilbyde en kortvarig kontrakt til lærere, der giver dem mulighed for at modtage et honorar for deres engagement og bidrag. Denne anerkendelse vil yderligere motivere og værdsætte deres engagement i initiativet.

- Det er vigtigt at afsætte tilstrækkelig tid og ressourcer til, at skoler og institutioner effektivt kan tilpasse og implementere inkluderende praksis. Erfaringen understregede, at det at give rigelig planlægningstid giver skolerne mulighed for at integrere aktiviteter lettere og i deres eget tempo. Sikring af yderligere finansiering eller partnerskaber for at afhjælpe udstyrsmangel kan i væsentlig grad afhjælpe begrænsninger.

- For at fremme større involvering er det en fordel at nå ud til skolerne i god tid og tilbyde klare incitamenter til deltagelse. At give fleksibel tidsplan, der passer til deres travle hverdag, og etablere langsigtede relationer kan også gøre en væsentlig forskel. Ved at demonstrere, hvordan initiativer stemmer overens med skolens prioriteringer gavner elever og lokalsamfund og kan medvirke til at overvinde modstand samt tilskynde til mere engageret deltagelse.

- At udstede certifikater til alt pædagogisk personale, der deltog i workshops og testede Training Pathway, er en fin måde at anerkende deres bidrag og give dem national synlighed. Sådanne incitamenter er yderst motiverende og hjælper med at holde personalet involveret og engageret. At tilbyde lignende anerkendelse og belønninger kan markant øge medarbejdernes engagement og entusiasme for fremtidige initiativer.

III. Fremtidige anbefalinger

Når vi ser på fremtidige initiativer, der har til formål at fremme inklusion og lige muligheder inden for idræt, er det vigtigt at reflektere over erfaringerne fra tidligere projekter og overveje, hvordan disse erfaringer kan forme forbedrede strategier fremover. Dette dokument opsummerer de vigtigste anbefalinger til implementering på lokalt, nationalt og europæisk niveau samt intern ledelsespraksis. Ved at anvende en langsigtet tilgang, lægge vægt på kapacitetsopbygning, sikring af ressourcer og fremme samarbejde på tværs af grænser, kan fremtidige projekter bedre adressere de udfordringer, man står over for samt sikre bæredygtige, virkningsfulde resultater for deltagere på alle niveauer.

- Langsigtet og strategisk planlægning

Fremtidige initiativer bør anlægge en langsigtet tilgang for at sikre kontinuitet og varig effekt. Dette inkluderer at afsætte tilstrækkelig tid til træning (2-3 måneder), planlægning og næsten et halvt skoleår til implementering. Institutionerne har brug for tid til at prioritere og planlægge forud, hvilket vil øge succesen med inkluderende initiativer.

- Kapacitetsopbygning og træning

At understrege kapacitetsopbygning er nøglen. Uddannelsesprogrammer bør udvikles i samråd med interessenter på stedet for at sikre relevans. Institutionerne bør have tid og støtte til at tilpasse sig de nye metoder og værktøjer, hvilket muliggør en smidigere integration og implementering.

- Inklusive og kreative aktiviteter

Projekter bør fokusere på at skabe inkluderende aktiviteter, der fremmer trivsel og følelse af at høre til for alle. Brug af forskelligartede erfaringer fra forskellige nationaliteter, som det ses i Ollerup (Danmark), kan inspirere til dybere forståelse og innovative praksisser på tværs af grænser.

- Ressourceallokering og finansiering

Det er afgørende at sikre økonomi til nødvendigt udstyr og materialer, da de bidrager til projektresultaternes levetid. Nødvendige ressourcer understøtter fortsat praksis og inklusion.

- Overvågning og dataindsamling

Inkorporering af moderne teknologi, såsom en app til daglig dokumentation, kunne strømline dataindsamling og give feedback i realtid, hvilket gør projektledelsen mere effektiv.

- Pædagogik og universel læringsdesign

At integrere pædagogikken om universelt design af læring tidligt i projektplanlægning er afgørende for at maksimere inklusivitet. Dette kan være med til at sikre, at projektet imødekommer forskellige behov og muligheder fra starten.

- Udveksling og samarbejde på tværs af lande

Fremtidige projekter kunne drage fordel af lærer- og elevudvekslinger, der fremmer inklusion på tværs af grænser. Dette vil styrke samarbejdet og hjælpe med at udvikle delt viden og praksis blandt deltagere fra forskellige lande.

- Forbedret engagement med skoler og klubber

Skoler og klubber bør undersøges på forhånd for at vurdere deres interesse og evne til at deltage. Etablering af klarere retningslinjer og eventuelt obligatorisk deltagelse vil kunne sikre bedre overholdelse af deadlines og projektmål, især med skoler, der ofte er selvstændige og ikke overvåget.

Erfaringerne fra IDI4Sport-projektet viser, at det med omhyggelig planlægning, tilstrækkelige ressourcer og inkluderende strategier er muligt at inspirere til større involvering, fremme et mere inkluderende miljø og skabe meningsfulde, varige forandringer i både uddannelses- og sportsmiljøer.

Derudover er der løbende observationsprocesser på plads for at evaluere effektiviteten af disse initiativer og indsamle feedback fra alle involverede interessenter. En omfattende rapport vil blive udsendt for at give indsigt og anbefalinger baseret på de indsamlede data, der sikrer, at fremtidige indsatser kan bygge videre på succeserne og løse eventuelle identificerede udfordringer.

Co-funded by the European Union

INCLUSIÓN Y DISCAPACIDADES EN Y A TRAVÉS DEL DEPORTE

Informe sobre las actividades realizadas

Fase de experimentación: formación de profesores y entrenadores deportivos y realización de actividades en escuelas y clubes.

Versión en español

No. 101089892 – IDI4Sport – ERASMUS-SPORT-2022-SCP

Paquete de trabajo 3 – Experimentación

D3.2 Informe sobre las actividades ejecutadas

Título del entregable	Informe sobre las actividades realizadas
Título del paquete de trabajo	WP3 - Experimentación
Paquete de trabajo Número	3
Líder del paquete de trabajo	OCNM – Comité Olímpico de Macedonia del Norte
Autor(es)	OCNM
Colaborador(es)	Todos los socios
Revisor(es)	Todos los socios
Nivel de difusión	PU
Número de proyecto	101089892
Instrumento	Erasmus+ Deporte
Fecha de inicio del proyecto	01/01/2023
Duración	36 meses
Coordinador de proyectos	Francia Educación internacional

Financiado por la Unión Europea. Las opiniones y puntos de vista expresados en el presente documento son, sin embargo, los de los autores y no necesariamente reflejan los de la Unión Europea. Ni la Unión Europea ni la autoridad que concede la subvención pueden considerarse responsables de ellos.

Tabla de contenidos

INCLUSIÓN Y DISCAPACIDADES EN Y A TRAVÉS DEL DEPORTE 1

Informe de actividades realizadas 11

Sobre el proyecto IDI4Sport 4

Visión general de la fase de experimentación 4

Informe de antecedentes sobre la fase de experimentación 6

El informe está estructurado en cuatro secciones distintas. 6

I. Metodología y protocolo 7

Resumen de la experiencia del socio en el seguimiento del protocolo para la fase de experimentación 8

II. Fase de preparación 10

Resumen de los comentarios de los socios sobre la implementación de las sesiones de "Capacitación de capacitadores" 11

III. Fase de experimentación 13

Desafíos encontrados 15

Lecciones aprendidas 17

IV. Recomendaciones futuras 18

Sobre el proyecto IDI4Sport

IDI4Sport es un proyecto europeo financiado por el Programa Erasmus+ de la Comisión Europea. Coordinado por France Education International (FEI, Francia), reúne a 5 países europeos y Macedonia del Norte, país tercero asociado a Erasmus+: el Instituto Portugués de Deporte y Juventud (IPDJ, Portugal), la Universidad de Macedonia (UoM, Grecia), el Comité Olímpico de Macedonia del Norte (OCNM, Macedonia del Norte), la Asociación Internacional de Deportes y Cultura (ISCA, Dinamarca), el Instituto "España se Mueve " (IEsM , España), el Institut national supérieur deformation et de recherche pour l'éducation inclusive (INSEI, Francia).

ID4Sport se esfuerza por desarrollar la participación deportiva de los niños con discapacidad en el contexto de los Juegos Olímpicos y Paralímpicos de 2024. Su objetivo es promover la inclusión social, aumentar la participación de los jóvenes con discapacidad de entre 10 y 20 años en actividades deportivas dentro y fuera de las escuelas y reducir las dificultades a las que se enfrentan. También busca crear entornos inclusivos que promuevan la equidad y la igualdad. El proyecto está dirigido específicamente a profesores, educadores deportivos, estudiantes y jóvenes dentro y fuera de las escuelas.

Los objetivos del proyecto son:

- Ayudar a los sectores formal y no formal a trabajar juntos y promover la colaboración entre escuelas, trabajadores juveniles, profesionales de la salud y organizaciones deportivas.
- Aumentar la participación de adultos y jóvenes en el deporte y mejorar su salud y bienestar.
- Mejorar la accesibilidad y el atractivo de las instalaciones sanitarias para los jóvenes.
- Concienciar a los jóvenes de que el deporte puede fomentar el trabajo en equipo, el aprendizaje intercultural y el sentido de responsabilidad.
- Desarrollar un sentido común de pertenencia a la Unión Europea entre los jóvenes.

El proyecto se estructuraen cinco paquetes de trabajo (WPs). El WP1 se centra en la gestión y el WP5 en la comunicación. Los tres restantes son el núcleo del proyecto: el WP2 se centra en el desarrollo del itinerario de formación, el WP3 en probarlo y experimentarlo, y el WP4 en evaluar los resultados y el impacto.

Visión general de la fase de experimentación

En este informe se describe la fase de experimentación (WP3), durante la cual todos los socios del proyecto probaron el nuevo itinerario de formación desarrollado para integrar a los jóvenes con discapacidad en las actividades deportivas generales.

La fase de experimentación se estructuró en cuatro etapas distintas e interconectadas.

- La primera etapa se centró en desarrollar un protocolo y una metodología integrales para garantizar un enfoque estandarizado entre todos los socios e instituciones

participantes. Esta fase estableció las pautas fundamentales sobre cómo se llevaría a cabo la experimentación, describiendo los criterios para la selección de los participantes, así como los procedimientos de evaluación.

- La segunda etapa consistió en el mapeo e identificación de instituciones educativas y clubes deportivos que colaborarían en la fase de experimentación. Cada organización asociada trabajó para identificar escuelas y clubes adecuados que se alinearan con los objetivos del proyecto y tuvieran la capacidad de integrar a los jóvenes con discapacidad en las actividades deportivas generales. Esta fase fue crucial para establecer alianzas y garantizar que las instituciones seleccionadas estuvieran comprometidas con el fomento de la inclusión.
- La tercera etapa fueron los talleres de "Formación de Formadores", en los que el personal educativo, incluidos profesores y entrenadores deportivos, recibió capacitación para dotarlos de las habilidades y conocimientos necesarios para implementar el itinerario formativo diseñado. Estos talleres fueron fundamentales para preparar al personal para trabajar de manera efectiva con las herramientas proporcionadas y fomentar un entorno inclusivo para los jóvenes con discapacidad.
- La última etapa fue la fase de implementación, durante la cual se puso en práctica el itinerario formativo. Los profesores y formadores aplicaron lo aprendido en los talleres, probando el itinerario en entornos educativos y deportivos reales. Esta fase fue fundamental para evaluar la eficacia de las herramientas de formación e identificar los retos o áreas de mejora.

La fase de experimentación, que se llevó a cabo entre abril y julio, siguió un modelo de doble enfoque: uno aplicado en escuelas primarias y secundarias y el otro en clubes deportivos de base. Cada socio del proyecto seleccionó dos escuelas y dos clubes deportivos, creando un entorno de prueba diverso para evaluar en profundidad la eficacia del programa de formación.

Paquete de trabajo 3	Período	Participantes
T1. Desarrollo de metodología y protocolo	Septiembre 2023 - Enero 2024	Todos los socios
T2. Mapeo y reclutamiento de participantes	Noviembre 2023 – Marzo 2024	Todos los socios
T3. Realización de cursos de formación de formadores	Enero - Marzo 2024	Todos los socios
T4. Fase de implementación en escuelas y clubes deportivos	Abril - Julio 2024	Todos los socios
T5. Informe de actividades	Junio - Septiembre 2024	Todos los socios

Informe de antecedentes sobre la fase de experimentación

El informe está estructurado en cuatro secciones distintas

- En la primera sección se detalla cómo los socios alinearon sus protocolos y metodologías para seleccionar instituciones educativas y personal durante la fase de experimentación. Se describen los criterios y procesos utilizados para garantizar la participación efectiva de las instituciones y el personal.
- La segunda sección se centra en la fase de preparación para la prueba del itinerario de formación y las buenas prácticas. Incluye una visión general de los talleres organizados para capacitar al personal educativo, incluidas las sesiones diseñadas como "Formación de formadores". Estos talleres fueron esenciales para dotar a los educadores de las habilidades y los conocimientos necesarios para implementar eficazmente el itinerario de formación.
- La tercera sección aborda la implementación práctica de la fase de experimentación. Examina cómo los docentes de educación profesional (PET) y los capacitadores

aplicaron las herramientas proporcionadas en situaciones del mundo real. Esta parte del informe reflexiona sobre los desafíos encontrados y las lecciones aprendidas a lo largo del proceso de implementación, ofreciendo información sobre la efectividad de las herramientas y las estrategias de adaptación utilizadas por los participantes.

- La cuarta parte del informe se centra en ofrecer recomendaciones estratégicas para la aplicación más amplia y el uso futuro de las herramientas diseñadas en el proyecto por parte de las organizaciones deportivas, tanto dentro de Europa como fuera de ella.

El objetivo de este informe es compartir los conocimientos, las perspectivas y las experiencias colectivas adquiridas durante esta fase. Al destacar los desafíos a los que nos enfrentamos, las estrategias empleadas y las lecciones aprendidas, pretendemos proporcionar una orientación valiosa que pueda adaptarse y aplicarse en otros países y contextos. En última instancia, este informe busca contribuir al desarrollo de prácticas inclusivas que garanticen que todos los jóvenes, independientemente de sus capacidades, puedan participar plenamente en los deportes.

I. Metodología y protocolo

Esta sección se centra en el desarrollo y la alineación de la metodología y los protocolos utilizados durante la fase de experimentación. Refleja el proceso de diseño de un marco para seleccionar instituciones educativas y personal, asegurando que los criterios y procedimientos estén claramente definidos y se apliquen sistemáticamente. El protocolo desarrollado proporcionó una guía para garantizar que el itinerario de capacitación se alineara con los objetivos del proyecto y al mismo tiempo se adaptara a los contextos nacionales. Se describieron los pasos para reclutar participantes, capacitar a los maestros y entrenadores deportivos e implementar el proyecto en escuelas y clubes deportivos. Se hizo hincapié en la flexibilidad, permitiendo la adaptación a diferentes instalaciones y especificidades locales, al tiempo que se aseguraba la coherencia en todos los países socios. Los criterios clave de selección para las instituciones participantes incluyeron currículos inclusivos, infraestructura adecuada, compromiso del personal con la capacitación y apoyo continuo para crear un entorno totalmente inclusivo para los jóvenes con discapacidad.

El protocolo para la fase de experimentación sirvió como guía integral para garantizar que el itinerario de formación se alineara con los objetivos del proyecto y se adaptara a los contextos nacionales. Describe las condiciones óptimas para el reclutamiento, la formación y la implementación en escuelas y clubes deportivos, proporcionando un marco flexible que se adapta a diversas instalaciones y particularidades locales.

Para mejorar la eficacia de la experimentación, el protocolo incluyó criterios de selección específicos como:

- Currículo inclusivo (garantizar que el currículo apoye a los estudiantes con discapacidades e integre el programa de manera efectiva).

- Tamaño de la población estudiantil (lo que favorece a las instituciones con un grupo más grande de estudiantes con discapacidades, lo que indica un sistema de apoyo más establecido).
- Actividades extracurriculares inclusivas (valorando escuelas o clubes con participación activa de estudiantes con discapacidad en el deporte).
- Capacitación y recursos (garantizar el interés y el apoyo del personal para la capacitación en educación inclusiva).
- Padres y apoyo (obtención del consentimiento y apoyo de los padres).
- Compromiso con la Mejora Continua (las instituciones deben mostrar voluntad de adaptarse y mejorar los esfuerzos de integración).
- Infraestructura y accesibilidad (evaluación de la accesibilidad física para diversas discapacidades).
- Cumplimiento legal (garantizar el cumplimiento de los derechos de las personas con discapacidad y las leyes de inclusión).

Si bien el protocolo fue diseñado para ofrecer orientación a los socios, lo hicimos flexible para que se adaptara a los diversos contextos que se encuentran en diferentes entornos europeos. Reconociendo que la adaptación puede ser necesaria, esta flexibilidad garantiza que el protocolo siga siendo relevante y eficaz en diversos entornos nacionales y locales.

Resumen de la experiencia del socio en el seguimiento del protocolo para la fase de experimentación

- En Dinamarca, la fase de experimentación siguió un protocolo flexible que requirió adaptaciones mínimas para alinearse con los contextos educativos y deportivos nacionales. Se seleccionaron escuelas, clubes deportivos y educadores en función de los criterios establecidos, aunque involucrar a los clubes deportivos regulares resultó un desafío debido a sus estructuras especializadas para deportes para discapacitados. Para maximizar el impacto, Dinamarca contrató a la destacada institución educativa no formal Ollerup, que brindó capacitación y organizó actividades a través de su iniciativa "El arte de compartir", extendiendo su alcance a varios clubes deportivos en todo el país.
- En Francia, el protocolo se adaptó al contexto local incorporando programas educativos locales y seleccionando una variedad de instituciones, como centros extraescolares y una escuela de circo, para mejorar la pertinencia y la aplicación. El reclutamiento siguió el protocolo y la metodología desarrollados, centrándose en diversos tipos de escuelas y prácticas de inclusión. Se dio prioridad a la formación práctica, incluidas sesiones prácticas, ejemplos concretos y apoyo personalizado. Participaron un total de tres escuelas y tres clubes, y dos clubes continuaron su experimentación en septiembre.

- En Grecia, el protocolo se presentó a los educadores y formadores tal como se había desarrollado inicialmente, abordando cuestiones prácticas como la escasez de material y el consentimiento de los padres. Esto permitió que las actividades se integraran en los programas educativos y deportivos existentes. Las escuelas y los clubes deportivos se seleccionaron mediante muestreos de conveniencia y de bola de nieve, utilizando contactos personales y direcciones educativas. Los criterios de selección incluyeron la capacidad de respuesta, la disponibilidad y el interés, y se informó a los participantes sobre los objetivos, las acciones y los plazos del proyecto.
- En Portugal, el protocolo se adaptó para alinearlo con el programa educativo nacional, la legislación y los contextos locales. El Instituto Portugués de Deporte y Juventud, en colaboración con la Asociación de Parálisis Cerebral de Almada Seixal, estableció relaciones estrechas con las escuelas y clubes deportivos locales para facilitar la fase de experimentación. Se contactaron con 3 escuelas y 1 club deportivo, celebraron reuniones de coordinación para explicar los objetivos y las tareas del proyecto, y presentaron el plan de formación y las mejores prácticas. Este enfoque aseguró la selección de educadores y entrenadores entusiastas, que participaron activamente en el proyecto.
- En España, el protocolo se adaptó principalmente para atender la disponibilidad e interés reales de los clubes y escuelas implicados. Debido a las dificultades para obtener respuestas directas de las instituciones, ESM recurrió a la Federación Española de Deportes Discapacidad El socio asociado, FEDDI, colaboró en la contratación. FEDDI colaboró creando un documento que describía los objetivos del proyecto y especificaba los tipos de instituciones necesarias para la fase de experimentación.
- En Macedonia del Norte, el protocolo se cumplió meticulosamente, garantizando que el proceso de selección de personal y de instituciones educativas cumpliera con todos los criterios establecidos. Este enfoque minucioso facilitó una sólida participación tanto de los entornos educativos formales como de los sectores no formales, lo que contribuyó a una implementación integral del proyecto.

II. Fase de preparación

En esta sección se destacan los esfuerzos realizados para mejorar las capacidades del personal educativo que participa en la fase de experimentación. Se aborda la capacitación y el apoyo brindados para garantizar que los educadores estén bien preparados para implementar y evaluar las nuevas metodologías y prácticas. Este proceso de desarrollo de capacidades incluye talleres personalizados, sesiones de capacitación práctica y apoyo continuo para dotar al personal de las habilidades, los conocimientos y la confianza necesarios para ejecutar eficazmente los protocolos experimentales y contribuir al éxito del proyecto.

Tabla: Propuesta de directrices para las sesiones de "Formación de Formadores"

Categoría	Detalles
Entendiendo los marcos	Marco teórico y conocimiento de los aspectos teóricos, fácticos y legales del deporte para personas con discapacidad, informado por convenciones y políticas internacionales, especialmente en Europa y los países socios. Marco Legal para conocer los requisitos legales y políticas públicas que afectan al deporte para personas con discapacidad.
Conocimiento práctico	El papel del deporte para comprender la importancia del deporte en la mejora de la vida de las personas con discapacidad. Actividades Deportivas para promover la experimentación con diversas actividades deportivas adaptadas a personas con discapacidad.
Habilidades de implementación	Prácticas inclusivas Aprender aspectos teóricos y prácticos de la implementación de actividades físicas y deportivas inclusivas. Gestión de Recursos para conocer los recursos humanos y técnicos necesarios para el deporte inclusivo.

Formato de entrenamiento	Duración: Realizar al menos dos sesiones de capacitación, con una duración mínima de dos horas cada una, para cubrir eficazmente los contenidos teóricos y prácticos. Modalidad de entrega: La capacitación puede ser presencial o remota, según las preferencias de la organización asociada. Materiales: Preparar materiales de capacitación completos, incluidos manuales, presentaciones y ejercicios prácticos, con distinciones claras entre actividades obligatorias y opcionales.

Resumen de los comentarios de los socios sobre la implementación de las sesiones de "Capacitación de capacitadores"

- En Dinamarca, el programa “Train the Trainers” (Capacitación de capacitadores) se estructuró en tres fases clave: reuniones iniciales en línea con cada socio para presentar IDI4Sport y las mejores prácticas, una reunión internacional en línea y sesiones de formación nacionales celebradas al comienzo de la fase de experimentación con ParaSport Denmark y HandiLeg. Participaron 3 profesores y 26 entrenadores en Ollerup, 2 profesores en Faaborgegnens Efterskole, y 1 profesor y 24 participantes en Gerlev. Los talleres combinaron elementos teóricos y prácticos, abarcando las mejores prácticas y actividades prácticas, que los participantes consideraron muy inspiradoras y valiosas. Los comentarios destacaron la eficacia de la capacitación para mejorar el conocimiento y brindar información práctica y viable para las prácticas deportivas inclusivas.
- Las sesiones de formación para formadores en Francia tuvieron una buena acogida, aunque la participación fue limitada debido a las limitaciones de tiempo. Solo dos profesores coordinadores de ULIS asistieron a todas las sesiones, mientras que otros siguieron la formación a distancia. La formación se dividió en dos partes: dos sesiones teóricas de dos horas cada una, que abordaron el proyecto IDI4Sport, la inclusión en el deporte y las metodologías para su implementación, seguidas de dos sesiones presenciales de tres horas centradas en la experimentación práctica con deportes inclusivos como el tenis de mesa, CrossBoccia, Goalball y Tèque (béisbol adaptado). Los profesores brindaron comentarios positivos y sus elecciones deportivas evolucionaron para satisfacer mejor las necesidades de sus estudiantes.
- En Grecia, una reunión en línea de dos horas con 20 participantes abordó la filosofía, los objetivos y el itinerario formativo del proyecto, vinculándolos con las estrategias nacionales sobre inclusión en el deporte para personas con discapacidad. Se debatieron desafíos y soluciones prácticas y se celebraron sesiones individuales

adicionales. Entre los participantes había educadores de escuelas primarias, escuelas de educación especial, escuelas secundarias y clubes. El taller de capacitación se dividió en tres fases para abordar los desafíos logísticos. En primer lugar, una sesión en línea presentó el proceso de capacitación a los maestros y entrenadores. Luego, se seleccionaron módulos específicos y se presentaron las buenas prácticas en cada escuela y club. Por último, los maestros y entrenadores practicaron estos buenos métodos antes de implementarlos. Participaron un total de 6 maestros y 3 entrenadores. La segunda fase se centró en la capacitación teórica y la presentación de las mejores prácticas, mientras que la tercera fase implicó capacitación práctica y experimentación para alinearse con los objetivos del proyecto.

- En España, unas 20 instituciones manifestaron inicialmente su interés en el proyecto, pero tras una reunión en línea y seguimientos, solo 5 instituciones confirmaron su participación. Entre ellas se encontraban instituciones educativas y clubes deportivos. El taller tenía como objetivo explicar los materiales del proyecto y el cronograma de implementación, pero conflictos de agenda y la dispersión geográfica de los participantes dificultaron la celebración de una reunión presencial.
- En Macedonia del Norte se llevaron a cabo dos talleres independientes de "Formación de formadores", uno para profesores de educación física y el otro para entrenadores deportivos. Cada taller constó de dos partes, y se prestó más atención a la parte práctica, ya que los participantes estaban ansiosos por interactuar con los ejemplos de mejores prácticas y explorarlos.

Tabla: Número de participantes en el programa Capacitación de capacitadores por país

País	Profesores	Entrenadores/Educadores	Sesión individualizada	Total de participantes	Número planeado
Grecia	13	2	9	15	De 2 a 3 profesores en cada escuela, club deportivo (144 a 216 profesores en total)
Portugal	6	3		9	
Macedonia del Norte	3	3		6	
Dinamarca	6	26		32	
España	7			7	
Francia	9	7		16	
Total				85	

III. Fase de experimentación

En esta sección se describe la implementación de diversas actividades en varios países para comprobar la eficacia de la ruta de capacitación. Se describen la variedad de actividades realizadas, el número de participantes involucrados y los diferentes entornos en los que se llevaron a cabo. También se destacan los desafíos a los que se enfrentaron, como la necesidad de equipo especializado y las limitaciones de tiempo, así como las lecciones aprendidas de estas experiencias. El propósito de esta fase fue evaluar cuán bien se integraron las prácticas de capacitación en contextos del mundo real y recopilar información para mejorar las implementaciones futuras.

Cronología: fase de experimentación del IDI4Sport

Fase de experimentación desde su implementación hasta su finalización por país

Abril – julio de 2024

En la fase de experimentación se implementaron diversas actividades del itinerario formativo para evaluar su efectividad. Puede servir como un recurso valioso para profesores y entrenadores que buscan orientación e inspiración para implementar la formación en sus clases.

- En Dinamarca: los estudiantes han participado de forma positiva en las actividades de IDI4Sport y un gran grupo de futuros entrenadores deportivos está recibiendo formación sobre la concienciación de la discapacidad en el deporte, preparándolos para enseñar actividades deportivas de base a los jóvenes. Las actividades en Dinamarca incluyeron: voleibol sentado, baloncesto en silla de ruedas, balón prisionero en silla de ruedas, boccia, goal ball y juegos diseñados para mejorar la conciencia sensorial y la inclusión.

- En Francia: se implementaron siete prácticas, como tenis de mesa, voleibol inclusivo, artes circenses y CrossBoccia, centrándose en el juego inclusivo.
- En Grecia: se identificaron doce mejores prácticas, entre ellas ping pong adaptado, fútbol para ciegos, boccia y goalball, destacando diversas actividades deportivas inclusivas.
- En Portugal: se probaron catorce actividades en varias escuelas, incluidas boccia, eslalon en silla de ruedas, handbike y actividades de concienciación sobre la ceguera.
- En España: Se implementaron múltiples actividades, como boccia, netball, goalball y pickleball.
- En Macedonia del Norte: las actividades incluyeron voleibol sentado, juegos de concienciación sobre la ceguera, natación y goalball.

Principales indicadores de la experimentación

País	Número de escuelas y clubes deportivos	Número de profesores y entrenadores	Número de alumnos
Grecia - UoM	8	32	Alrededor de 300 - 400
Portugal - IPDJ	4	9	220
Macedonia del Norte - OCNM	4	8	Alrededor de 100 - 120
Dinamarca - ISCA	5	42	275
España - iESM	5	4	Alrededor de 400
Francia – INSEI	6	16	Alrededor de 156

Desafíos encontrados

La fase de experimentación y prueba de la vía fue la más compleja del proyecto y se desarrolló en diversos contextos. Dada esta complejidad, se previó que surgirían desafíos a lo largo del proceso. Durante la fase de implementación, se identificaron varios desafíos importantes y se emplearon las estrategias de mitigación correspondientes.

- En Dinamarca, un desafío importante fue la falta de equipamiento especializado, como sillas de ruedas, lo que limitaba las actividades a solo unas pocas clases por escuela. Las escuelas tuvieron que recurrir al préstamo de equipamiento de fuentes externas como ParaSport, lo que limitó el alcance y la eficacia del programa. Además, el

ambicioso alcance del programa de capacitación requirió una amplia adaptación para satisfacer las diversas necesidades de los participantes.

    - Estrategia de mitigación: Para hacer frente a la escasez de equipos, las escuelas colaboraron con ParaSport y organizaciones similares para conseguir acceso temporal al equipo necesario. Aunque este préstamo limitó el número de clases involucradas, permitió que el programa continuara a corto plazo mientras se exploraban soluciones a largo plazo.

- En Francia, las demoras en la formación del equipo de capacitación y el tiempo limitado para la capacitación de los docentes (mayo-junio-principios de julio) hicieron que tanto los capacitadores como los docentes sintieran que no tenían tiempo suficiente para experimentar plenamente con las prácticas. El ajetreado período de fin de año agravó este desafío.
    - Estrategia de mitigación: El equipo adoptó un enfoque flexible, adaptando el cronograma de capacitación y enfocándose en prácticas clave, lo que permitió a los docentes participar de manera significativa a pesar de las limitaciones de tiempo.
- En Grecia, los participantes se enfrentaron principalmente a limitaciones de tiempo, escasez de equipos y, en menor medida, a problemas con la infraestructura institucional. Algunos niños también tuvieron dificultades para comprender y seguir las reglas de las nuevas actividades.
    - Estrategia de mitigación: Para superar estos desafíos, el programa enfatizó la flexibilidad, permitiendo ajustes en los tiempos y simplificando las instrucciones de las actividades para ayudar a los niños a comprender mejor las reglas.
- En Portugal, los principales desafíos fueron la integración del proceso en el plan anual de actividades y el corto plazo para su ejecución, especialmente en las escuelas.
    - Estrategia de mitigación: El equipo abordó estos problemas siendo flexible con la programación y adaptando la implementación para ajustarse al marco de tiempo disponible.
- En España, un reto importante ha sido la pérdida de contacto con el Club Arganda y el Club Tritón, lo que ha impactado en la colaboración y el progreso.
    - Estrategia de mitigación: El equipo planeó intensificar los esfuerzos para restablecer la comunicación con estos clubes a partir de septiembre, con el objetivo de restablecer la colaboración y abordar cualquier brecha causada por los problemas de comunicación.

- En Macedonia del Norte, el equipo sobre el terreno se enfrentó al desafío de la falta de equipamiento para actividades que parecen ser muy atractivas para los niños en las clases.

Estrategia de mitigación: El equipo se puso en contacto con el CON y a través de su asociación con diferentes partes interesadas, como el comité Paralímpico, logró asegurar el equipo durante el tiempo solicitado.

Lecciones aprendidas

De la fase de experimentación surgieron varias lecciones valiosas.

- Involucrar a los clubes deportivos tradicionales en los deportes inclusivos puede ser un desafío, dado que muchos deportes para discapacitados operan dentro de marcos especializados. Esta experiencia ha puesto de relieve la importancia de la flexibilidad en la planificación de proyectos. Al adaptar nuestros planes y realizar los ajustes necesarios, hemos logrado superar las brechas y fomentar la colaboración entre las organizaciones deportivas tradicionales e inclusivas.

  Además, colaborar con clubes especializados para facilitar una integración más fluida y permanecer abierto a mejoras iterativas alineará mejor los proyectos con las necesidades de todos los participantes.

- La sensibilización y la participación de un público diverso se pueden mejorar enormemente si se aprovechan los eventos deportivos nacionales o internacionales. Este enfoque se demostró de manera eficaz durante los Juegos de París 2024, donde el consorcio del proyecto organizó una mesa redonda para mostrar los resultados y hacer participar a una amplia gama de participantes. Al aprovechar la visibilidad de los eventos importantes, podemos llegar a un público más amplio y amplificar nuestro impacto.

- Los docentes desempeñan un papel fundamental en la difusión y la implementación de prácticas inclusivas, y deben estar equipados tanto con conocimientos teóricos como con formación práctica. La práctica griega “Todos tienen derecho a jugar”, que incluye la proyección de una película educativa, es un ejemplo destacado de sensibilización sobre la accesibilidad universal y la diversidad. Un incentivo adicional podría ser ofrecer un contrato de corta duración a los docentes, permitiéndoles recibir un honorario por su compromiso y sus contribuciones. Este reconocimiento motivaría y valoraría aún más su compromiso con la iniciativa.

- Es importante asignar tiempo y recursos suficientes a las escuelas e instituciones para que adapten e implementen de manera eficaz prácticas inclusivas. La experiencia subrayó que si se proporciona un tiempo suficiente para la planificación, las escuelas pueden integrar las actividades sin problemas y a su propio ritmo. La obtención de fondos adicionales o asociaciones para abordar la escasez de equipos puede aliviar significativamente las limitaciones de recursos.

- Para fomentar una mayor participación, es beneficioso comunicarse con las escuelas con suficiente antelación y ofrecer incentivos claros para la participación. Ofrecer horarios flexibles que se ajusten a sus horarios más ocupados y establecer relaciones a largo plazo también puede marcar una diferencia significativa. Al demostrar cómo las iniciativas se alinean con las prioridades de las escuelas y benefician a los estudiantes y las comunidades, podemos superar la resistencia y alentar una participación más entusiasta.
- Certificar a todo el personal educativo que participó en el taller y puso a prueba el programa es una excelente manera de reconocer sus contribuciones y brindarles visibilidad nacional. Estos incentivos son muy motivadores y ayudan a mantener al personal comprometido. Ofrecer reconocimientos y recompensas similares puede mejorar significativamente la dedicación y el entusiasmo del personal por futuras iniciativas.

IV. Recomendaciones futuras

Al mirar hacia futuras iniciativas destinadas a promover la inclusión y la igualdad de oportunidades en el deporte, es esencial reflexionar sobre las lecciones aprendidas de proyectos anteriores y considerar cómo estas experiencias pueden dar forma a mejores estrategias para el futuro. Este documento resume las recomendaciones clave para la implementación a nivel local, nacional y europeo, así como las prácticas de gestión interna. Al adoptar un enfoque a largo plazo, enfatizando el desarrollo de capacidades, asegurando recursos y fomentando la colaboración transfronteriza, los proyectos futuros pueden abordar mejor los desafíos a los que se enfrentan y garantizar resultados sostenibles e impactantes para los participantes de todas las capacidades.

- Planificación estratégica y a largo plazo

Las iniciativas futuras deben adoptar un enfoque a largo plazo para garantizar la continuidad y un impacto duradero. Esto incluye asignar tiempo suficiente para la capacitación (2-3 meses), la planificación y casi medio año escolar para la implementación. Las instituciones necesitan tiempo para establecer prioridades y planificar con anticipación, lo que mejorará el éxito de las iniciativas inclusivas.

- Creación de capacidad y formación

Es fundamental hacer hincapié en el desarrollo de capacidades. Los programas de capacitación deben elaborarse en consulta con las partes interesadas sobre el terreno para garantizar su pertinencia. Se debe dar tiempo y apoyo a las instituciones para que se adapten a las nuevas metodologías y herramientas, lo que permitirá una integración y una implementación más fluidas.

- Actividades Inclusivas y Creativas

Los proyectos deben centrarse en la creación de actividades inclusivas que promuevan el bienestar y el sentido de pertenencia de todos. El uso de experiencias diversas de distintas

nacionalidades, como se vio en Ollerup (Dinamarca), puede inspirar una comprensión más profunda y prácticas innovadoras a través de las fronteras.

- Asignación de recursos y financiación

Obtener financiación para los equipos y materiales necesarios es crucial, ya que contribuyen a la perdurabilidad de los resultados del proyecto. Los recursos adecuados respaldan la práctica continua y la inclusión.

- Seguimiento y recopilación de datos

La incorporación de tecnología moderna, como una aplicación para la documentación diaria, podría agilizar la recopilación de datos y proporcionar retroalimentación en tiempo real, haciendo que la gestión de proyectos sea más eficiente.

- Pedagogía y Diseño Universal del Aprendizaje

Integrar la pedagogía del diseño universal del aprendizaje en las primeras etapas de la planificación del proyecto es esencial para maximizar la inclusión. Esto puede ayudar a garantizar que el proyecto atienda a diversas necesidades y capacidades desde el principio.

- Intercambios y colaboración entre países

Los proyectos futuros podrían beneficiarse de los intercambios de profesores y estudiantes, lo que fomentaría la inclusión a través de las fronteras. Esto mejoraría la colaboración y ayudaría a desarrollar conocimientos y prácticas compartidas entre participantes de diferentes países.

- Mayor compromiso con las escuelas y los clubes

Se debería realizar una encuesta previa a las escuelas y los clubes para evaluar su interés y capacidad de participación. Establecer pautas más claras y, posiblemente, una participación obligatoria podría garantizar un mejor cumplimiento de los plazos y los objetivos del proyecto, especialmente en el caso de escuelas que, a menudo, son independientes y no están supervisadas.

La experiencia adquirida en el proyecto IDI4Sport demuestra que con una planificación cuidadosa, recursos adecuados y estrategias inclusivas, es posible inspirar una mayor participación, fomentar un entorno más inclusivo y crear cambios significativos y duraderos en los entornos educativos y deportivos.

Además, se han puesto en marcha procesos de seguimiento permanente para evaluar la eficacia de estas iniciativas, recabando la opinión de todas las partes interesadas. Se emitirá un informe exhaustivo que ofrecerá información y recomendaciones basadas en los datos recopilados, garantizando así que las iniciativas futuras puedan aprovechar los éxitos y abordar los desafíos identificados.